

Dette er den første systematiske gennemgang af muslimske ekstremist-organisationer i Danmark.

Bogen giver svar på mange spørgsmål:

Hvorfor trykker muslimske bevægelser Hitlers »Mein Kampf«?

Hvorfor arbejder en dansk sufibevegelse på oprettelse af autonome områder?

Hvad betyder det, at »Islamic Call« vil gennemføre en islamisk revolution?

Hvorfor opfordrer »Det islamiske Frihedsparti« til at dræbe dem, som falder fra islam?

Hvad betyder det, at Hizbollah vil "tilintetgøre de vantro regerings ulovlige magt" og "arbejde på at ødelægge de fordærvede (vestlige) systemer?"

Denne spændende bog giver svar på mange flere spørgsmål.

Rolf Slot-Henriksen er en af de danske teologer, som har skrevet flest fagbøger om islam.

Herunder den første danske Korankommentar, et internetleksikon om islam, Jihad som Hellig krig, og bogen om Islams renhedsforskrifter.

En moders gave til sin søn: en enkeltbillet til Paradis, hvor 70 storbarmede jomfruer tager imod den godtroende "martyr" - til evig glæde.

Muslimsk børneopdragelse i Danmark: som ovenfor fra Mellemøsten er der i Danmark blevet brugt børn i demonstrationer ikklædt jihad-pandebånd og attraphomber og -våben!

Rolf Slot-Henriksen

MUSLIMSKE EKSTREMISTBEVÆGELSER I DANMARK

Rolf Slot-Henriksen

MUSLIMSKE EKSTREMISTBEVÆGELSER I DANMARK

Forlaget Rafael DK

**MUSLIMSKE
EKSTREMISTBEVÆGELSER
I
DANMARK**

Rolf Slot-Henriksen

Forlaget Rafael DK

Muslimske ekstremistbevægelser i Danmark

Rolf Slot-Henriksen

Udgivet af
Forlaget Rafael DK
2004

Billedredaktion: Rolf Slot-Henriksen

Lay out: Poul Berg
Sats og billedproduktion:
PoBe sats & repro
Rønnebærvej 6
6430 Nordborg

Tryk: Als Offset
6440 Augustenborg
Bogbinding: Thomas Jensen & Søn

ISBN 87-91107-08-3

INDHOLD

I	Hvad er en ekstremistbevægelse?	7
I - 1	Idéen om en islamisk storstat, Kalifatet	8
I - 2	Det islamiske samfundssystem	9
	Samfundsforståelsen	
I - 3	Den islamiske lovgivning, sharia	10
I - 4	Inddelingen af borgere og dyr i „rene og urene“	13
I - 5	Antisemitismen som fællesnævner	15
I - 6	Kan man definere ordet islamisk fundamentalist?	19
II	Islamisk lovgivning i Danmark	20
III	Udbredelsen af islamisk fundamentalisme og ekstremisme i Danmark	24
IV	Hvad er integration? Fra integration til integrisme	26
V	Islamiske ekstremistbevægelser opståen og vækst	27
VI	Fælles fodslag blandt ekstremister?	30
VII	Det islamiske Råd	36
VIII	Det Muslimske Broderskab og den islamiske vækkelse ..	39
IX	Hamas i Danmark	41
X	Al-Aqsa Brigaderne, Foreningen for velgørende Formål ..	44
XI	Hizb ut-Tahrir, Det islamiske Frihedsparti	46
XII	Al-Muhajiroun	52
XIII	Islamisk Ligheds- og Broderskabsforening	53
XIV	Islamismens genopvågningen i Tyrkiet og drømmen om genoprettelsen af det islamiske kalifat ..	54
XV	Milli Görüs (DMGT)	55
XVI	De grå Ulve (ADÜTDF) - »Den Tyrkiske Føderation i Europa«	57
XVII	Sufierne	58
XVIII	Waabismen og Den islamiske Verdensliga	63

XIX	Islamisk Samfund og Kuwaits missionsvirksomhed	70
XX	Andre saudiarabiske eller kuwaitisk finansierede organisationer i Danmark	71
XXI	Københavns Krigsakademi	73
XXII	Muslimernes Landsorganisation og Islamisk-Kristent Studiecenter	74
XXIII	Islamisk Kulturcenter og Islamic Call Society	78
XXIV	Minhaj-ul-Quran og Organisationen af Pakistanske Studerende og Akademikere (OPSA)	83
XXV	Den pakistanske Tabligh-bevægelse og Foreningen af Studerende Muslimer	95
XXVI	Pakistan Islamic Welfare Society	96
XXVII	Muslim-instituttet	96
XXVIII	International Muslim Movement	96
XXIX	Skolekoncernen AICP, »Selskabet til fremme af velgørende formål«	99
XXX	Islamic Studentorganisation	105
XXXI	Hizbollah (Allahs Parti)	107
XXXII	Euroislam og Tariq Ramadan	110
XXXIII	Islamisk fundamentalismes indflydelse i EU	112
XXXIV	Moderate organisationer	115
	ORDFORKLARING	120
	LITTERATURLISTE	125

I

HVAD ER EN EKSTREMISTBEVÆGELSE?

For at kunne skrive en bog om ekstremistbevægelser må man forinden definere, hvad ekstremisme er. For ordet anvendes tit som almindeligt skældsord om modstandere og om folk, som man ikke sympatiserer med.

Ordet "ekstremistbevægelse" defineres her som en organisation eller bevægelse, som sætter spørgsmålstegn ved grundloven eller helt forkaster denne, som forkaster væsentlige dele af den danske lovgivning og kultur og som arbejder for en omvæltning af samfundet og en radikal ændring af samfundets indhold.

I denne sammenhæng gælder en række kendetegn for islamisk ekstremisme.

1. Organisationen arbejder for oprettelsen af en islamisk teokratisk stat: Det såkaldte kalifat, hvor alene islam skal bestemme.

2. Bevægelsen ønsker et islamisk samfundssystem, der er inddelt som en lagkage i lag, hvor de muslimske mænd har alle rettigheder, muslimske kvinder færre, medens såkaldte vantros rettigheder begrænses.

3. Organisationen ønsker at indføre islamisk lov (sharia) eller væsentlige dele af islamisk lov samtidig med, at den forkaster grundloven og væsentlige dele af dansk lovgivning.

4. Organisationen arbejder for at inddele befolkning og dyr i såkaldt „rene“ og såkaldt „urene“, hvor de urene diskrimineres i forhold til de rene.

5. Organisationen har i deres statutter idéer om en voldelig islamisk verdensrevolution.

6. Bevægelsen arbejder med begrebet hellig krig forstået som vold mod anderledes tænkende.

7. Bevægelsen har antisemitiske paroler eller skrifter.

8. Bevægelsen udfører, støtter eller argumenterer for vold.

Hvis mindst tre af de overfor anførte indikationer holder i forhold til en bevægelse, rubriceres den som ekstremistisk bevægelse.

I - 1

IDEEN OM EN ISLAMISK STORSTAT, KALIFATET

Idéen om at genopvække kalifatet, den islamiske teokratiske storstat, indeholder forestillingen om at forene hele den islamiske umma (fællesskabet) under islams banner mod de vantro.

Idéen om genoprettelsen af en sådan stat går igen i følgende bevægelser, som har aktive større afdelinger i Danmark: Mille Görüs og Islamisk Samfund, som er to af de største islamiske bevægelser i Danmark. Derudover: Hamas, Al-Qqsa brigaderne, Hizb ut-Tahrir, Al-Muhajiroun og Minhaj ul-Quran i Danmark.

Idéen om genoprettelsen af kalifatet virker på mange måder som kommunismens utopiske ide om oprettelsen af det kommunistiske lykkesamfund.

Det islamiske kalifat er et element i islam, som ikke må overses. Det går tilbage til Koranen og profetens forbillede, at magt er vejen til triumf ud fra Muhammads ord, at „islam regerer, islam bliver ikke regeret“.

Jesus anses ifølge islam derimod som en fiasko, da han ikke „magtede“ at oprette en stat. Idéen bag kalifatet, som blev afskaffet i kølvandet på det tyrkiske imperiums nederlag efter 1. verdenskrig og med indførelsen af en verdslig stat i Tyrkiet under Kemal Atatürk, er at samle muslimer under ét banner, som på profeten Muhammeds tid.

Muhammed var profet, statsleder, øverste general og øverste dommer i en og samme person. Idéen med kalifatet er ligesom under kalifferne at samle al islamisk magt i kaliffens hånd, således at der ikke kan skelnes mellem udøvende og dømmende magt. Det er kaliffen, som erklærer og fører krige, ligesom han er statsleder og dommer, da Allah regerer gennem ham.

Kaliffens funktion er den samme som profetens, da han levede: at virke som Allahs repræsentant eller som teologen Muhammed Taqi Partovi Sabzevari skriver i „Ayendeh Nehzat Islami“ (Qom 1986) „Koranen, den sande vejviser i den hellige krig“: „Allah ved bedst. Vor Profet - velsignet være hans sjæl - var langt mere revolutionær... Han var general, statsleder, administrator, økonom, lovgiver og en førsteklases manager i alt... Ville han tøve med at lade de skyldige smage sværdet?“

Aldrig, tre gange aldrig! Ingen ville vove at danse uden for linien, når han var nær.“

I - 2

DET ISLAMISKE SAMFUNDSSYSTEM

Idéen om indførelse af et islamisk samfundssystem er radikal. Den indebærer en juridisk omvæltning, en omvæltning af de demokratiske institutioner, hvilket, mener nogle, også kan ske gennem et valg som i Algeriet, gennem en revolution som i Iran eller gennem en borgerkrig som i Libanon eller Sudan eller gennem erobningskrige.

Det indebærer også en radikal omvæltning af skattepolitikken og økonomien, indførelse af gulddinaren, opkrævning af beskyttelsesskatter blandt ikke-muslimer etc.

Det islamiske samfundssystem er som en lagkage, hvor hvert lag i lagkagen har lige rettigheder. Øverste lag er de muslimske mænd, som alle har samme og fulde rettigheder i den islamiske stat.

Det næste lag er de muslimske kvinder, som kun har halv vidneret og halv arveret i forhold til manden, ligesom de er underkastet Koranens bud om, at manden har ret til at afstraffe dem fysisk eller spærre dem inde, hvis han frygter oprør fra deres side.

Kvinden har ikke samme rettigheder til skilsmisse som manden og har ikke ret til at have fire mænd, en ret som kun manden har, nemlig op til fire hustruer udover slavehustruer. Kvinden er endvidere pålagt en lang række sociale begrænsninger, som manden ikke er underkastet.

Det 3. lag er beskyttelsesborgerne, al-dhimmi, som har meget begrænsede rettigheder i forhold til muslimerne. Men de har ret til at leve i et muslimsk samfund, hvis de betaler såkaldte beskyttelsespenge - også kaldet krigsskat (DJIZYA). Disse borgere omfatter bl.a. kristne og jøder, som kaldes bogens folk.

Det 4. lag er religioner uden bog og polyteister, herunder hinduer og buddhister, men også ateister. De har ingen rettigheder eller krav om beskyttelse i det islamiske samfund. De er retsløse.

Det 5. og nederste lag er de såkaldte apostater, dvs. personer, som falder fra islam eller konverterer til en anden religion, hvilket er baggrunden for en lang række apostasidrab i Skandinavien indenfor de senere år. De får tre gange at vide, at de skal vende tilbage til islam. Gør de ikke dette, skal de dræbes.

Samfundsforståelsen

Denne udspringer også direkte af Koranen som Allahs ord og af Koranen som Allahs lovgivning. Det indebærer, at samfundet har to klasser af borgere.

Den tyske muslim og redaktør af tidsskriftet »Aktuelle Fragen, Zeitschrift für christliche-islamische Begegnung« M. Salim Abdullah skriver om islams samfundsforordning: „Forordningen ... går tilbage til den i middelalderen dannede islamiske statsteori, som indtil i dag ikke er trukket tilbage, ophævet eller er erklæret ugyldig. Denne statsteori forudsætter inddelingen af samfundet i to klasser af borgere. Den ene, muslimerne, er de egentlige borgere i landet, de andre bliver kun tolereret (det er på denne baggrund islam kalder sig en tolerant religion).

Den anden klasse - dhimmierne - har godt nok en form for livsrum, men deres rettigheder er kun dem, som den islamiske stat giver dem. Denne statslige indretning går ud fra en grundlæggende ulighed og forskellig værdi mellem muslimer og „beskyttelsesborgere“ (dvs. de ikke-muslimske borgere, som er tolererede).

Således er ud fra denne forudsætning muslimer og ikke-muslimer ikke indehavere af de samme grundrettigheder og grundpligter. De er heller ikke ligestillede overfor loven. Ikke-muslimerne er godt nok ikke helt retsløse. Alligevel bliver de i deres eget land anset for borgere af anden klasse og behandlet efter dette. De skal leve som fremmede i deres eget land.“

(9. årgang, 1-2, 1989, s. 9).

I - 3

DEN ISLAMISKE LOVGIVNING, SHARIA

Islam er ikke blot en tro, den er en lov. Denne lovgivning bygger på Koranen og Muhammeds liv (sunna) og kaldes sharia. Sharia betyder egentlig „vejen til vandingstedet“ eller „vejen til kilden“. Af ordets rod fremgår også betydninger som „at begynde, at lave en plan“. Sharia er den vej, muslimen skal følge for at opbygge det islamiske samfund over hele jorden. Sharia er den kilde, som det islamiske samfund lever af og bygger på.

Den islamiske lov står over værtslandets nationale love og en hvilken som helst anden lovgivning, hvis man er sand muslim. Allahs lov er fuldkommen og perfekt, fordi den omfatter alt, hele menneskelivet. Andre love

Yderliggående muslimer prøver i nogle ghettoer at tvinge et fotoforbud igennem. I feb. 2000 besøgte jeg den islamiske „Bazar Vest“, hvor jeg ville tage et par billeder af den islamiske friskole, Lykkegårds skolen. Ethvert forsøg på fotografering blev mødt med trusler, biltuden, vrede tilråb og ordene: „Dette er vort område!“ Jeg måtte fortrække på trods af, at jeg var på offentlig vej. Senere forsøgte jeg fra bilen at tage et billede af bazaren udefra. To kvinder med tørklæder var med i søgeren. Min bil blev nu angrebet med spark af 5-6 muslimer. For ikke at få bilen ødelagt måtte jeg køre bort.

Billedet ovenfor er optaget i Vollsmose i 2001. Jeg nåede kun at tage dette ene billede. I samme nu kom en muslim løbende i uniformsskjorte med påskriften VAGT. „Det er ulovligt at fotografere, så jeg må konfiskere dit apparat!“ råbte han. Efter et skænderi, hvor jeg langsomt fjernede mig, fik jeg en samtale med et par danskere og blev imens ladt i fred. Men da jeg ville gå, kom to løbende, der forsøgte at rive apparatet fra mig. Da jeg bar det i kort rem, mislykkedes forsøget. Idet jeg råbte: „Tyveri!“ kom vagten atter løbende og forlangte, at jeg skulle aflevere. Jeg sagde, at jeg ville gå til politiet, hvorpå vagten påstod: „Jeg er politiet.“ Jeg gik hen og ringede på ved politiet, men opdagede, at stationen var ubemandet. Da sagde jeg til „vagten“, at han skulle køre mig ind på hovedpolitistationen. Nu sagde han, at man godt nok måtte fotografere, men det blot var til min beskyttelse, at jeg skulle aflevere mit apparat.

vil derfor altid komme til at stå i vejen (andre systemer er illegitime, dvs. direkte ulovlige!), da den islamiske lov jo omfatter alt. En troende muslim anser Koranen, som den blev åbenbaret profeten Muhammad, som fuldkommen og uden fejl, en fuldendt lov, som overgår enhver anden lov, da den kommer direkte fra himlen fra Allah.

Loven står i »urbogen«, som ligger gemt i himlen og som iflg. islamisk tradition kun er blevet åbenbaret helt for Muhammed i drømme og af englen Jibril (Gabriel). Alle andre profeter har kun modtaget brudstykker af loven, tilmed i forfalsket form, kun Muhammad har modtaget den uforfalsket.

Siden blev Koranens love videreudviklet, så de passede til det gamle arabiske stammesamfund. „Da udformningen af loven (shari'a'en) sluttede i 900-tallet, blev det besluttet, at shari'a'en skulle betragtes som kasuistisk (da den er bygget på Muhammads åbenbaringer og hans og hans nærmestes sædvane/eksempel = sunna). Shari'a'en er iflg. de islamiske lærde Allahs fuldkomne lov - selvom den er nedskrevet og tolket af almindelige mennesker. Gud betragtes som den egentlige lovgiver af Shari'a'en. Sharia er for den fromme muslim guddommelig, fuldkommen, statisk og uforanderlig. For ham står den højere end samfundet, hvorfor den også bestemmer samfundets udformning og kontrollerer samfundet og dets borgere i alle livets forhold. Den repræsenterer det evigtgyldige idealsamfund, som ethvert muslimsk samfund skal stræbe efter. Lever muslimen i et ikke-muslimsk samfund, skal han stræbe efter at undgå påvirkning fra det vantro system samt at påvirke dette, så det er Allahs, der bliver det gyldige. Det specielle ved shariaen er, at den aldrig kan ændres. Hverken præster eller lovgivere har bemyndigelse til det. Loven kan kun udlægges og fortolkes efter faste regler, som er bestemt af de fire islamiske lovskoler.

Sharialovgivningens omfatter alle handlinger og alle forhold i livet. Intet er undtaget. Endvidere inddeles alle handlinger i fem kategorier,

der giver plus eller minus i et regnskab, som tilsammen viser islam som „bogholderreligion“. De fem kategorier af handlinger omfatter:

1. De obligatoriske handlinger, deriblandt opdragelsen af børn, omskæring og de fem søjler: trosbekendelsen, bønner, den religiøse skat (Zakat), fasten (Sawm) og pilgrimsrejsen til Mekka (Hajj).
2. Alt, hvad der er forbudt (haram): spisning af svinekød og blod, drab, fornærmelse af profeten, ægteskabsbrud etc. (straffes med strenge straffe her og i det hinsidige).
3. De forkastelige handlinger: hestekød, hasardspil, sladder, etc., som giver minusser på dommedag.
4. De anbefalelsesværdige handlinger som f.eks. at gifte sig og få mange sønner, at spise og hilse med højre hånd (som giver plusser på dommedag).
5. Neutrale handlinger som f.eks. cigaretrykning, der ikke registreres i bogholdningen.

Den islamiske lovgivning regulerer således enhver handling i en muslims liv, lige fra hvilken hånd han spiser med, til hvilken fod han bruger, når han går ind ad døren til et toilet, eller hvordan man skærer en fisk over.

Shariaen omfatter alt lige fra samfundets opbygning til strafferetten, familieretten, krigsretten og inddelingen af verden ren og uren, og er således total. Af samme grund vil den være i modstrid med enhver anden lovgivning.

I - 4

INDELINGEN AF BORGERE OG DYR I „RENE OG URENE“

En vigtig del af sharia er renhedskonceptet. Allah har fra skabelsens stund skabt noget og nogle rene og andre urene. Ikke-muslimen er per definition uren. Tørklædet er islamismens tegn for renhed i modsætning til kvinden uden tørklæde, der betragtes som ludder.

Den rene kan også blive uren, f.eks. gennem kontakt til et svin, en kanin, hund eller abe eller kontakt med en fødende kvinde eller en kvinde med menstruation. I så fald bliver bønner ugyldig, manden mister sin wala. Renhed skal så atter erhverves gennem de dertil bestemte renselsesritualer. Andre er permanent urene, f.eks. frafaldne muslimer eller personer, som ikke spiser ren mad (halalføde). Yderliggående muslimer presser hårdt på for at føre disse regler igennem på alle fronter, at rene ikke må spise med bestik

Certifikat på dansk fjerkræ der bevidner, at det er halalslagtet efter muslimsk lov. Dette er synligt for muslimer, da det er skrevet på arabisk, men det oplyses med vilje ikke overfor danske forbrugere.

Islamiske velsignelser af danske slagtekyllinger skaffer en million kroner om året til islamisk center med libysk forbindelse

AF MANUEL VIGILIUS

Hver gang en dansk kylling sendes til Mellemøsten, tjener danske muslimer en halv øre, og for hvert kilo kød går 15 øre samme vej. Det bliver hvert år til over en million kroner. Heraf indkasserer Islamisk Kulturcenter i Brønshøj i København næsten det halve.

sager via Islamisk Kulturcenter. Grunden til, at Islamisk Kulturcenter modtager så stor en del af de danske al-afgifter, er, at for få år siden blev det pol-

får en islam med -

Religion sætter stop for spegepølse-madde

hvor sviner køber til de mest almindelige påleggsmadde

Af Frøde Godske og Jens Grund

Københavniske skolebørn må ikke lære spegepølse og frikadeller i madpakkerne.

Kommunens skolebørn har besluttet at forbyde sviner og kød i madpakkerne til muslimske børn, som ifølge Koranen ikke må spise svinerød. Samtidig må så de danske

skal forhindres i madpakkerne er truffet i forbindelse med svinerød indstilling fra et skolekomitees udvalg, der har ønsket at svinerød skal delvis udskiftes med kalkun og kylling.

Frikadellen på flugt

AF ORLA BORG

DANSKHED Frikadeller, pølser og andet svinekød forsvinder i stigende grad fra vuggestuer, børnehaver og skoler, samtidig med at halal-slagt kød bliver indført. Det har skabt røre blandt forældre.

Svinefri Sådanne kalder pædagogerne den vuggestue, som Daniel og Amal går i.

Børnene spiser aldrig svinerød i vuggestuen.

De får heller ikke vingummi eller lakrids, for det indeholder stivelse fra svin.

Op når de skal have småkager, sørger pædagogerne for, at det er småkager uden animalske tilsætningsstoffer.

Vuggestuen Spurven i

»For at sige det rent ud: Det rager mig en hostblomst, om børnene får halal-slagt kød i børnehaverne eller ej.«
Villy Sønderdal (SF)

LÆDEREN

Sort dag for de danske dyrevenner

Det var en kæmpe skuffelse for dyrevennerne, da folketinget lige før sommerferien nedstemte forslaget om, at alle danske husdyr skal bedøves inden slagtning. Sagen om de rituelle slagtninger har været fremme mange gange tidligere og har altid givet anledning til stor debat i befolkningen.

Men denne gang havde vi sat næsen op efter noget stort for dyrene. Dyreværnsrådet (justitsministerens rådgivende udvalg) og Den Danske Dyrlægeforening havde krævet bedøvelse af alle slagtedy, og med tidens grønne tendens for øget dyrevelfærd og Dyrenes Beskyttelses større slagkraft troede vi, at sagen var hjemme.

Men nej, det hele blev til lamperøg. Endnu engang lykkedes det at få blandet alt muligt andet ind i debatten, som intet har med dyrevelfærd at gøre. Resultatet blev, at dyrene, som virkelig udsættes for lidelser, ikke opnåede noget.

Islamiske renhedslove ændrer lidt efter lidt den danske hverdag og kultur

som en uren har spist med, at der ikke må anvendes samme køleskabe, knive og skærebretter til både „ren“ og „uren“ føde etc. De har haft ret stor succes med dette pres især i Skandinavien, Holland og England, medens Tyskland og Frankrig nu skrider juridisk ind overfor renhedslovene, heriblandt med forbud mod tørklæder som tegn for, hvem som er ren.

I - 5

ANTISEMITISMEN SOM FÆLLESNÆVNER

Antisemitisme forbinder de fleste med nazismen. Overraskelsen er derfor stor, når man læser den flom af antisemitiske paroler, som udgives af islamske bevægelser også herhjemme. Kendt er Hizb ut-Tharirs løbeseddel om at slå jøderne ihjel. Men allerede bevægelsens første blad »Khalifah« indholdt voldsomme udfald mod jøderne: „Hvad er der i vejen med disse regenter, der med savl om munden slutter fred med disse jøder, der er svinenes og abernes brødre...?“ (Årgang 1 nr. 1 Dec. 1994)

Hadet til jøderne går helt tilbage til Islams grundlæggelse, hvor Muhammed ikke kunne overbevise jøderne om, at de skulle tro og tilslutte sig hans åbenbaringer. Han blev i stedet afvist, hvilket førte til den store hævn, nemlig udryddelsen af Medinas jøder, der ellers gæstfrit havde givet ham og hans trosfæller ophold i byen. Nu blev alle jødiske mænd halshugget, efter at profeten forinden havde gravet massegrave til dem. Kvinderne blev fordelt mellem de muslimske mænd eller solgt som slaver sammen med deres børn for at skaffe våben.

En muslimsk børnebog forherliger dette mord og dadler jøderne, fordi de ikke ville lytte. Denne opsætsighed mod Muhammed medførte den velfortjente straf, får børnene at vide.

Som en konsekvens af denne udvikling er et af profeten Muhammeds vigtige

Hadets sæd

Denne anti-semitiske børnebog fortæller om det jødiske samfund i Medina, da Muhammed levede. Jøderne bliver fordømt, fordi de ikke lyttede til Muhammed og konverterede til islam

O MUSLIM! O ALLAHS SLAVE! DER ER EN JØDE BAG MIG, KOM OG SLÅ HAM IHJEL

Allahs Sendebud (saw) sagde: "Dommedagen vil ikke komme førhen muslimerne kæmper imod jøderne. Muslimerne vil slå dem ihjel til sådan en grad at jøderne vil gemme sig bag træer og sten, så vil træer og sten sige: O Muslim, O Allahs Slave der er en jøde bag mig kom og slå ham ihjel, med undtagelse af Garkad træet som er af jødernes træer". (Hadithen er (sahih) sand og berettet af Bukhari.)

Dette vigtige citat fra Muhammeds mund gengives ofte i danske muslimblade.

udsagn om dommedag og jøderne, at dommedag ikke vil komme, før muslimerne starter en total krig mod disse, hvor jøder vil gemme sig bag sten og træer, og hvor selv naturen - sten og træer - råber, at jøderene skal dræbes.

Dette citat fra hadith al Buchari dukker også jævnligt op i danske skrifter og flyveblade. Ofte ser man også - som f.eks. i »Newsletter for Islamic Studentorganization«, som er et dansk blad - at jøderne kontrollerer hele verden og hele verdenspressen: „Hvor er det synd for jer i vesten, at I er under så stærk indflydelse af Israel. Jøderne kontrollerer det meste af verdenspressen (nr. 7 år 1996).

Et centralt organ i Skandinavien for udbredelse af antisemitisme og antijødisk demagogi er den svenske muslimske radiostation »Radio Rahmi«. Her får man at vide, at „Hitlers fejltagelse overfor jøderne var, at han var for human.“ Denne påstand går også igen i et interview med Achmed Rahmi i det nazistiske tidsskrift »Nordland«. I interviewet spørges han, om han kan uddybe den påstand, at Hitler var for human overfor jøderne, hvorpå han svarer: „Det er klart, han var jo langt mere human end den grumhed, zionisterne viser overfor det palæstinensiske folk. - Holocaust var blot et bluffnummer - There is no business like Show-business,“ dvs. det er noget, jøderne har opfundet for at få opmærksomhed og manipulere med hele verden.

Et andet eksempel på antisemitisme viser lederen af Islamisk Samfund i Danmark, Abu Laban, der i et interview til Jyllands-Posten hævder, at det er jøderne, som har spredt AIDS i Ægypten!

Man kan også tage det danske blad »Muslim i Danmark« (maj 1994).

Her står noget om jødernes særkende ifølge Koranen. Jødernes egenskaber remses her op punkt for punkt. Først deres griskhed. Dernæst deres kriminelle tilbøjelighed. De er upålidelige og holder ikke aftaler, de forvrænger og forfalsker Guds ord, de er aber i menneskeskikkelse og fortjener foragt, de er forbandet af Gud, Allahs vrede er over dem...”

Også i Hizb ut-Tahrirs blad fortælles, at jøder er en smittekilde. De skal uddrives, ligesom Muhammed uddrev de jødiske stammer fra Medina, da han kom til magten. Deres rette plads er i helvede.

„Jøderne opfører sig i disse dage med en indbildsk overlegenhed og udspreder korrupsion på jorden med tilladelse fra USA og de hedske lande i Europa, men en indbildskhed og uretfærdighedsspredelse vil ikke vedvare, da Allah siger: „Vi har for Israels sønner bestemt i bogen, at de vil sprede korrupsion på jorden to gange og vise stor hovmodighed.“ (Den hellige Quran 17.8)

For at stoppe jøderne søger man i samråd med ekstremister på de yderste fløje, nazister og kommunister, at opdne til, at man ikke må købe hos jøderne. „Kauft nicht bei Juden“ var det nazistiske slogan, som nu gentages. Se herunder propagandasedel med hagekors udgivet i Danmark af muslimmer og venstrefløjen.

Muslimsk antisemitisme taler sig eget sprog: Jøderne drikker muslimernes blod, og amerikanere og jøder fodrer hinanden.

Resultatet er katastrofalt: Den jødiske skole i København tilråder nu alle jødiske børn på skolen ikke mere at gå med synlige religiøse symboler, da de overfaldes eller hånes af muslimer på vej til og fra skole.

Antisemitisk propaganda:

»Jeg ønsker dig død!« siger denne jøde, der har USA som skygge

Dansk-palæstinensisk løbeseddel, hvor davidstjernen er kombineret med hagekors og SS-symbol. Løbesedlen blev omdelt i Hillerød.

Antisemitisk propaganda:
USA og jøderne fodrer hinanden. Sept. 2001

I samme uge, som dette kapitel skrives, nedbrændtes en jødisk skole i Frankrig, og to synagoger blev sprængt i luften i Tyrkiet. To udenlandske jøder på besøg i Odense blev „stenet“ af muslimer osv. Alene de 10 første måneder af 2003 blev der af det jødiske samfund i Danmark registreret 39 tilfælde af vold over

for jøder herhjemme. Serien af overgreb og hån synes uden ende samtidig med, at man sporer en handlingslammelse og ulyst hos politikerne til at erkende de rystende fakta - endsige gøre noget ved udviklingen - som skyldes en stadig styrkelse af de islamiske ekstremistbevægelser herhjemme gennem indvandring fra lande, som har en antisemitisk tradition.

En almindelig forårsdag i 2003, hvor folk går tur i Frederiksberg Have og nyder solen, overfalder en jødisk dreng af en muslim med ordene: „Er det dig, der er jøde?“ Han benægter, men slag og spark hagler ned over ham trods det, at forbipasserende prøver at gribe ind. Det ender med, at han efter et spark i solar plexus falder sammen.

En pige ved navn Judith bliver på gaden spurgt af en gruppe muslimer, om hun er jøde. Hun genkender to af dem som tidligere arbejdskolleger fra et sommerferiejob. Skældsord regner ned over hende: „Jødeluder, jødesvin“ etc. Kun et resolut indgreb fra andre hindrer et overfald på pigen.

I en forstad til København får en 14 årig pige i 8. klasse skrevet dette på tavlen: „Alle jøder i Danmark skal dræbes. Alis klan holder Danmark ren.“ Selv om skoleinspektøren griber ind overfor den muslimske gruppe fra naboklassen, så optrappes forfølgelsen af pigen. Det ender med, at hun må eskorteres hjem, når hun går fra skole. Pigenes lillesøster i 3. klasse kaldes jødesvin, og trusler regner ned over pigens storebror. Familien må til sidst flytte fra kommunen.

En rabbiner overfalder på Odense Banegård. Han bliver omringet af en gruppe andengenerationsindvandrere, der sparker ham i maven samtidig med, at de med en finger viser, at han skal have skåret halsen over. Turister i Danmark oplever, at de bliver overfaldet af en taxachauffør, der tror, de er jøder. En jødisk fodboldklub finder graffiti i omklædningsrummet med or-

dene: „PLO-styre. Ja til islam. Skrid jøder!“ 45 amerikanske turister oplever, at arabere med trukne knive løber efter dem. En får læben skåret op helt til næsen. Danske børn med israelske flag overfalder på vej til fodboldkamp.

Lige så katastrofalt som denne udvikling er myndighedernes reaktioner. F.eks. at lederen af Rådmandsgades Skole fraråder jøder at sende deres børn på denne skole, fordi muslimske børn på skolen allerede som helt små løber rundt og leger, at de skyder jøder. Eller chefkriminalinspektør Per Larsens svar på udviklingen, at „insisterer man som jøde at gå på Nørrebro, så kan det da godt ske, det giver problemer. Jøderne må selv være med til at undgå konfrontationer.“ (J-P. 11.8.02). Også kristne, som bærer davidsstjerne, overfalder og forulempes.

Serien af overgreb og hån synes uden ende, samtidig med en handlingslammelse og ulyst hos politikerne til at erkende de rystende fakta endsige gøre noget ved udviklingen, som skyldes en stadig styrkelse af de islamiske ekstremistbevægelser herhjemme gennem indvandring fra lande, som har en antisemitisk tradition.

I - 6

KAN MAN DEFINERE ORDET ISLAMISK FUNDAMENTALIST?

Mazhar Hussein, læge, uddannet ved Københavns Universitet. Medlem af Det radikale Venstres hovedbestyrelse og tidligere formand for OPSA (Organisationen af Pakistanske Studerende og Akademikere).

Spørgsmål i Jyllands-Posten 15.6.99: „Du kalder dig selv fundamentalist. Hvad mener du med det?“

„Det er sådan et dejligt misforstået begreb, fordi det i Danmark bliver brugt synonymt med fanatikere. Men det betyder, at Koranen er Guds ord: At der ikke er ét bogstav eller komma, der er sat forkert i Koranen. Det mener alle muslimer, og derfor er alle muslimer også fundamentalister.“

Ifg. islam er Koranen ufejlbarlig. Hvert komma og hvert bogstav er direkte sendt fra Allah. Hvert ord er identisk med Allahs vilje. Som sådan er enhver sand troende muslim fundamentalist. Derfor følger en troende muslim de love, som er i Koranen. Islam er nemlig mere end en tro. Det er en lovsamling og samfundsnorm, som ikke kan ændres, da den kommer direkte fra himlen og dermed består urokket til alle tider. Religionsfrihed i islam betyder derfor at kunne følge islamisk lovgivning.

II

ISLAMISK LOVGIVNING I DANMARK

I en artikel i Berlingske Tidende 1.11.03 skrives: „Sharia-lov udbredt i Danmark. Muslimsk lov styrer muslimske indvandreres familieliv i Danmark. Juridisk ekspert opfordrer til større forståelse for den muslimske retspraksis fra de danske myndigheder.“

Dette er ikke nyt. Det kendes i langt højere grad sydfra. Allerede i nytåret 2002/2003 fandt politiet i Turin i Italien en mand, som var blevet straffet efter islamisk lov. Blodet fossede ud af en armstump. Venstre hånd var netop blevet skåret af ham som straf efter Koranens love.

Udgangspunktet for gerningen var »Islamisk Centrum« i Milano. Alleerede i 2002 blev flere hårdt kvæstede kvinder behandlet på italienske sygehuse, idet de var blevet stenet efter muslimsk lov i Italiens stadigt voksende muslimske ghettoer, der mere og mere sætter sig imod italiensk lovgivning, ja, sætter sig helt uden for samfundet.

Og herhjemme ser vi, at piger helt ned til 15-16 år vies efter islamisk lov hos fundamentalistiske imamer, og der indgås muslimske ægteskabskontrakter med uhyrlige følger. Selv om disse muslimske ægteskaber er ulovlige herhjemme, falder hammeren i det muslimske udland med vidtrækkende følger. Når ægteskabet knirker, er det manden, som overtager børnene - også i blandede ægteskaber - og børnene forsvinder i det muslimske udland. Imamer og familie griber ind, så man kan følge loven „at rene mænd er for rene kvinder, og urene mænd er for urene kvinder“ (Sura 24.26). Denne Koransbestemmelse er medvirkende årsag til, at 90% af alle muslimer herhjemme henter sig en muslimsk brud gennem familiesammenføring.

Imamer bruges i stigende grad til at tolke Koranlove i tvistigheder, selv danske myndigheder beder dem om hjælp. Hjælpen består altid af en henvisning til og opfyldelse af en islamisk lovtekst.

Politiet griber i mange sager efterhånden kun ind overfor danskere, f.eks. i dyreværnsager, hvor slagtninger og ofringer ved den store offerfest til minde om Ibrahim (Abraham) sker i kældre og på altaner uden godkendelse og efter muslimsk lov og slagtere regler, dvs. uden bedøvelse af dyret. Begrundelsen er ofte, at de så skal ud med flere politibiler på en gang, da muslimer ikke accepterer en indsigelse eller bøde i en sådan sag, men kalder venner og familie til hjælp.

Visse folkeskoler viser især eftergivenhed over for mange krav. Et eksempel er Humlehaveskolen i Odense, hvor kristendomsundervisningen forsvinder, og muslimske helligdage indføres. På denne måde udvikler folkeskoler sig automatisk og uophørligt til muslimske skoler, hvor det offentlige betaler. Samtidig angriber folk som Kamal Qureshi (SF) den danske kultur og danske helligdage. Han siger: „Der er ingen grund til, at skolerne skal holde fri på store bededag eller i pinsen, for der er jo alligevel ikke nogen, der fejrer dem.“ I stedet ønsker han indført muslimske helligdage i kommunale skoler.

Jesper Termansen skriver i Berlingske Tidende: „Pakistanske, irakiske og andre muslimske indvandrerfamilier her i landet følger i udbredt grad helt andre retsnormer ved siden af de danske. De lever deres liv efter sharia - islamisk lov og sædvaner - som bl.a. under visse betingelser tillader flerkoneri. Islamisk lov bygger grundlæggende på Guds ord i Koranen, mens dansk ret er menneskeskabt. Selv om mange muslimer også samtidig er gift på dansk vis, har de muslimske regler altid forrang. Sådan lyder forklaringen fra den pakistanskfødte ekspert, lic.jur. Rubya Mehdi, der er ved Carsten Niebuhr-instituttet med speciale i islamisk ret. Hun rådgiver blandt andet myndighederne i retssager og er senest blevet tilknyttet Høje-Taastrup kommune: „Alle muslimer gifter sig to gange. Ægteskabet gælder kun, når det er indgået foran en imam. Man må forstå, at det er hjemlandets regler, som præger disse menneskers forestillingsverden ved siden af den danske lovgivning. Imamer herhjemme fortolker og udfærdiger f.eks. islamiske ægteskabsdokumenter. Selv om ægteskaberne og skilsmisserne ikke er juridisk gældende i Danmark, så pålægger de reelt ægtefællerne islamiske leve- og retsregler, der bl.a. ved dødsfald og skilsmisse diskriminerer kvinden.“

Efter en fortolkning af islamisk ret arver en enke eksempelvis kun relativt lidt - fra 12,5 procent. Resten tilfalder børnene. Ifølge en udbredt udlægning af islamisk ægteskabsret er der heller ikke formuefællesskab mellem ægtefællerne, hvilket betyder, at kvinden ved skilsmisse som oftest kun er sikret en såkaldt „morgengave“ (mahr, red.). Morgengaven kan være alt fra symbolsk til et ganske stort pengebeløb, som er aftalt mellem ægtefællerne ved indgåelsen af ægteskabet.

En dom fra Københavns Byret viser vanskelighederne, når dansk ret skal tage højde for muslimske kontrakter og aftaler, mener Rubya Mehdi. Retten

har afvist at pålægge en muslimsk mand at betale den aftalte morgengave på 40.000 kroner til sin fraskilte kone. Nu er det op til Østre Landsret at afsige kendelse, og der ventes dom til april. Ahmed Abu Laban, der er en kendt imam i København, bruger som andre muslimske bønneledere en stor del af sin tid på islamiske vielser og andre gøremål i forbindelse med familieanliggender. Han siger, at det er helt normalt at følge de islamiske arveretsregler, når man er islamisk gift i Danmark, men at det sker helt frivilligt.

Alt dette er katastrofalt, da islamisk ret kun giver kvinden halv arveret og halv vidneret i forhold til manden, ja, islamisk praksis er endog, at der skal være flere mandlige vidner til stede, for at kvinden kan dokumentere en voldtægt. Og mens manden blot behøver at sige tre gange, at han forkaster sin hustru for at blive skilt, er det ofte næsten umuligt for kvinden. Den koranske lov giver manden ret til at afstraffe hustruen korporligt og spærre hende inde. Dette har f.eks. i Spanien medført, at muslimske ledere udsendte en vejledning i, hvordan ægtemænd skulle afstraffe kvinder.

Hvor langt fremme, den islamiske sharialov er herhjemme, viste sig allerede for tre år siden, hvor en høring i Landstingssalen på Christiansborg gik ind for, at muslimer skulle dømmes mildere end danskere, når de forbrød sig mod dansk lovgivning, såfremt den kriminelle handling var betinget af kulturforskel. Det blev bl.a. anført, at to højesteretsdomme i henholdsvis Danmark og Norge havde dømt en mordsag mildere mod muslimer, fordi disse havde dræbt deres døtre, idet det var dem påbudt jævnfør deres kultur/religion.

Således påbyder islamisk lov drab mod sine egne børn, hvis de forlader islam, ligesom det påbydes enhver at dræbe den, som forlader islam. F.eks. har »Det islamiske Frihedsparti« i Danmark udgivet en bog på dansk, hvor de skriver, at „den, som forlader islam, ham skal I dræbe” med en henvisning til Koranen og til de islamiske hadith-skrifter, som omhandler profetens liv og udtalelser. („Den amerikanske kampagne for tilintetgørelsen af islam“ s. 24-26).

I Danmarks Radios »DR debat« kunne man under titlen: „Retspluralismen spørger“ læse følgende: „Høje Taastrup kommune ansætter ekspert i sharia.“

Dette utraditionelle skridt - jeg ville sige foruroligende - kommer efter gentagne konflikter mellem kommunens sagsbehandlere og indvandrere med muslimsk baggrund.

Det er især ægteskabs- og skilsmisseret, som volder problemer. Skilsmisser, gennemført efter dansk lovgivning, anerkendes ofte ikke i det muslimske miljø med det resultat, at kvinderne bagefter kan føle sig forfulgt. Fem medarbejdere ved Høje Taastrup kommune skal nu undervises i sharia af kommunens nye sharia-ekspert; men - bedyres det - ikke for at tillempes rets- og administrationspraksis efter dette „guddommelige“ retssystem; men KUN for at sagsbehandlerne kan få en forståelse for muslimernes kulturbaggrund... Jeg kan allerede høre det fjerne ekko af de eksperter og socialpædagoger, som under en fremtidig SR-regering i radioens P1 plæderer for at bruge den indsamlede viden inden for „andre retssystemer“ (læs: sharia) offensivt, for at forebygge „kulturkonflikter“, samt for at imødekomme EU's krav om religiøs og kulturel lighed!

Her i foråret argumenterede advokaterne Bjørn Elmqvist og Laue Traberg Smidt for at lade en muslimsk mand blive familiesammenført med BEGGE sine koner - og således indirekte anerkende bigami (for muslimer) i Danmark - da vi ellers ville krænke den ene kones børns menneskeret til samkvem med faderen. Det er ligeledes tidligere på året kommet frem - som nævnt i Kristeligt Dagblad (14.10.) - at danske domstole i skilsmisssager mellem danskere og personer fra arabiske lande har taget hensyn til sharia-lovgivning, som jo bl.a. stiller kvinder ringere ved bodeling. Er det ikke fuldstændig uhørt!? Danske statsborgere må altså - i eget land - finde sig i, at landets domstole i et eller andet omfang tager hensyn til fremmed ret.

Da den danske part i sådanne sager ifølge sagens natur så godt som altid vil være kvinden, bliver hun altså forfordelt - efter vor egen lovgivning. Det er horribelt! Hvor er kvindesagsbevægelsen!?

Kronikøren H. Ilskov Jensen henviser til sidst til juraprofessor Hanne Petersen, som i bogen »Samfundsvidenskabelige syn på det religiøse« skriver følgende: „En retspluralistisk opfattelse indebærer, at retsdannelsen ikke udelukkende sker ved ... et retsbegreb eller en retsforståelse, hvor normer af både positiv-retslig karakter, normer af religiøs karakter, af etisk og moralsk karakter og andre typer af normer kan tillægges betydning både i retsvidenskaben og i retsanvendelsen, kan af nogle ses som en trussel og af andre som en mulighed.“ Kronikøren Ilskov Jensen henviser til, at dette er en foræring for det islamiske ekstremistiske miljø, og han har utvivlsomt ret.

III UDBREDELSEN AF ISLAMISK FUNDAMENTALISME OG EKSTREMISME I DANMARK

Der foreligger ingen eksakte tal på dette område for Danmarks vedkommende. Man kan kun drage sammenligninger. I Tyskland henter „kun“ 60% af alle muslimske mænd deres hustru i udlandet, medens det for Danmarks vedkommende er ca. 90% af muslimerne, der henter deres brud i udlandet.

Ægteskaber mellem en muslimsk kvinde og en dansk mand, hvor manden ikke konverterer til islam, er uhyre sjældne i Danmark. Selv i tilfældet Rushy Rashio fra TV3 har hendes familie nu tvunget hendes danske mand, Per Harder Højbjerg, til at konvertere til islam efter islamisk lov og til at omskære deres barn. Blandede ægteskaber, hvor børnene ikke opdrages som muslimer, er en sjælden undtagelse. Begge dele strider nemlig mod islamisk lovgivning.

At en så overvældende del af de danske muslimer på ægteskabsområdet følger muslimsk lovgivning i modsætning til tyske muslimer, giver et fingerpeg, idet Tyskland er det eneste land i EU, hvor man har lavet en systematisk undersøgelse fra statslig side på universitetsniveau om tyrkiske 2. og 3. generationsindvandreres holdning til en række spørgsmål.

Bagdelen ved den omfattende tyske universitetsrapport er, at den kun gælder den tyrkiske befolkningsgruppe. Den siger intet om palæstinensere, arabere eller afghanere. Samtidig skal man have i baghovedet, at den kurdisk-tyrkiske bevægelse PKK, der er overvejende kommunistisk orienteret, står relativt stærkt i Tyskland. For mange af dem betyder Koranen ikke så meget. Alligevel kommer man frem til forbløffende svar:

Efter kommunismens fallit går det nedad for kapitalismen.

Fremtiden tilhører islam	ja 50,2%	nej 43,5%
Man skal indrette sit liv efter Koranen. Reform og modernisering af troen bør forkastes. Man skal gå ind for oprettelse af en teokratisk ordening	ja 49,1%	nej 43,0%
Vigtigere end demokratiet er det, at Tyrkiet er en stærk nation	ja 67,7%	nej 26,7%
Alle muslimer skal vide, at alle andre religioner er ugyldige og falske og deres efterfølgere vantro.		
Islam er den eneste rette tro	ja 55,9%	nej 37,4%

Også når man bor i Vesten, skal man ikke tilpasse sig til den vestlige levemåde, men rette sit liv

ind efter Islam	ja 56,0%	nej 38,2%
Øje for øje, tand for tand, sådan skal man leve	ja 54,6%	nej 31,5%
I fremtiden vil også de vestlige demokratier gå over til islam.	ja 43,4%	nej 38,8%
Vi kan aldrig føle os som tyskere, da vi ikke hører til dem	ja 74,7%	nej 15,2%
Hvis det tjener det islamiske fællesskab, er jeg beredt til at bruge fysisk vold for at sætte magt igennem overfor de vantro	ja 35,7%	nej 52,00%
Vold er retfærdig, hvis det gælder om at tvinge den islamiske tro igennem	ja 28,5%	nej 57,4%
Hvis nogen kæmper mod islam skal man dræbe ham	ja 23,2%	nej 63,5%
Hvis nogen er imod Tyrkiet, vil jeg behandle ham som en fjende	ja 49,5%	nej 37,9%
For at forsvare æren, må man om nødvendigt gribe til vold	ja 40,8%	nej 46,2%

(For en fuldstændig gennemgang af universitetsrapporten kan jeg henvise til min bog »Hellig krig«).

Konklusionen af denne tyske undersøgelse for tyrkiske 2. og 3. generationsindvandrere er, at 50% er yderliggående, medens ca. 30-40% enten er moderate eller ikke praktiserende. Resten har ikke svaret, herunder en lille gruppe tyrkiske kristne. Tallene viser også, at omkring halvdelen af de yderliggående ville gribe til fysisk vold, ja, endog til mord om nødvendigt.

Danske undersøgelser viser, at ca. 25% af indvandrerne fra muslimske lande ikke praktiserer deres tro. Det svarer næsten til den tyske undersøgelse. Den mindst religiøse gruppe i Danmark er iranerne fulgt af bosnierne. De mest religiøse muslimer i Danmark og de grupper, hvor man finder flest fundamentalister, er somaliere, palæstinensere og arabere. Tyrkerne ligger midt imellem.

Antallet af muslimske friskoler i Danmark er procentuelt større end i Tyskland, ligesom antallet af muslimske mænd, som ikke ønsker at gifte sig med herboende, er langt større end i Tyskland. Dette kædet sammen med, at

muslimer allerede i 80-erne i Danmark kunne mønstre en demonstration i København på op mod 3000 fortrinsvis mænd, der krævede forfatteren Salman Rushdi dræbt, vidner om, at tallene for Danmarks vedkommende næppe vil falde gunstigere ud end den tyske universitetsrapport af professor Wilhelm Heitmayr fra universitetet i Bielefeldt. Procentdelen af kvinder, som bærer hijab (tørklæde) er også mindre i Tyskland end herhjemme.

IV HVAD ER INTEGRATION? FRA INTEGRATION TIL INTEGRISME

Integration kan ikke kun forstås som erhvervelse af kvalifikationer gennem skolen og en erhvervsuddannelse, eller at personen kan tale sproget flydende og får et arbejde og en lejlighed. Hvis en person på trods af dette tager afstand fra det vestlige samfund og dets kultur, er det desintegration. Det fører til en langsom nedbrydning af fællesskabet og endelig til en opløsning af samfundet, idet et samfund forudsætter normer og kultur, som befolkningen i fællesskab værner om. De samfundsmæssige desintegrationserfaringer, hvor personer tager bevidst afstand fra kulturen eller bekæmper denne, f.eks. lovgivningen og almenkulturen, har alvorlige følger såsom opløsningen af en fælles forståelse og fælles værdi- og normforestillinger.

Man har ganske enkelt overset flere ting. Man har nemlig klart undervurderet det etniske, kulturelle og religiøse tilhørsforhold som bestemmende for udviklingen. I den tyske sociologiske undersøgelse af Wilhelm Heitmeyer hedder det i den forbindelse: De som har bestemt, at det skulle være sådan, har „undervurderet den hjemlige opinion og har regnet med, at de fremmede hurtigt integreredes eller endog assimileredes i samfundet, og at den hjemlige befolkning med åbne arme ville tage imod dem. Ingen af delene er tilfældet. I mellemtiden har det vist sig, at det hører til de fatale misforståelser blandt sociologer at undervurdere vægten af det etniske tilhørsforhold, de kulturelle selvfølgeligheder og religiøse overbevisninger som bestemmende forudsætninger for udviklingen af en individuel og en kollektiv identitetsudvikling. Derfor må opmærksomheden vedrørende 3. generationsindvandrere ikke blive stående ved de ofte undersøgte temaer, f.eks. hvorvidt integration gennem et arbejde er grundlag for identitetsudviklingen, men man må have de forskellige variationer og funktioner af islam og be-

tydningen af den kollektiv-kulturelle forankring og dens følger for en fundamentalistisk orientering med ind i billedet, når det drejer sig om socialisation ind i et sekulariseret flertalssamfund.“ (s. 27).

I stedet viser sig en ny udvikling. Muslimer kræver, at omgivelserne indretter sig efter islamisk lovgivning f.eks. renhedsregler, spiseregler, slagte-regler, påklædningsregler, ægteskabsregler, omgang og kultur. Dette kaldes integrisme. Integrismen er udtænkt af den mest yderliggående del af de muslimske bevægelser, som ønsker, at ikke-muslimer underkaster sig islams overhøjhed og indretter sig efter islams krav. For at fremme denne udvikling skabes autonome enheder, ghettoer med egne love, en stat i staten, samtidig med at shariadomstole dukker op som paddehatte. Dette er kun muligt på grund af to ting: den hurtige islamiske befolkningsvækst og myndighedernes eftergiveness. Et eksempel kan illustrere det. En jysk klasse fik to nye skolebørn, nemlig et muslimsk søskendepar. De møder op med tørklæde, hvilket accepteres af læreren. Men det falder det muslimske søskendepar for brystet, at en dansk pige i klassen bærer en bluse med påskriften »USA«. Efter at have klaget til læreren, beordrer denne pigen til at smide blusen. Da pigen kommer hjem i undertrøje med sin nye bluse i tasken og ikke mere tør bære sin bluse, kommer sagen frem. Men faderen tør ikke skride ind. Et andet eksempel er, at flere danske kommuneskoler anbefaler, at jøder ikke optages på skolen pga. trusler fra muslimske børn, eller at skoler på Nørrebro anbefaler danske børn ikke at gå med kors, da det „provokerer“ muslimerne, eller at danske børn får at vide, at de ikke må servere røde pølser til deres fødselsdag, da svin er „urene“. Dette tolkes af islamisterne som underkastelse under islam. Integrationen dør, mens integrismen sejrer.

V ISLAMISKE EKSTREMISTBEVÆGELSERS OPSTÅEN OG VÆKST

Slutningen af det 20. århundrede betegner et gennembrud for en ny fundamentalistisk vækkelse og en ekspansion, som minder om islams militære ekspansive fremstød i det 7., det 15. og det 16. århundrede, hvor de muslimske hære væltede ind over Nordafrika, Balkan, Rusland og Europa. Den nye ekspansion og okkupation med dens forsøg på at vende tilbage til islams rødder, betegnes som den islamiske renæssance. Den falder sammen med

en befolkningsexplosion blandt den muslimske befolkning i Mellemøsten, som er uden sidestykke i historien.

Medens befolkningstallet falder i alle andre dele af verden, sker noget tilsvarende ikke i de islamiske lande. Selv rige lande som Oman og Saudi-Arabien har en formidabel befolkningsvækst.

Medens islam for de fleste danskere endnu var noget fjernt og ukendt i midten af 1960-erne, er i dag ca. 25 millioner muslimer indvandret til Europa på rekordtid. I samme periode har vi især siden midten af 1980-erne set mange konverteringer især pga. af blandede ægteskaber. De specifikke islamiske ægteskabsregler i islamisk lov gør gennemgående en konvertering nødvendig. F.eks. skal en dansk mand konvertere i henhold til islamisk lov, hvis han vil gifte sig med en muslimsk kvinde. En kristen eller jødisk kvinde behøver ikke at konvertere, men skal i henhold til islamisk lov opdrage børnene som muslimer.

Her kan nævnes op mod 4000 konverteringer i Danmark og ca. 110.000 i Vesttyskland. Den stærke befolkningsøgning bevirker, at man regner med, at der alene i Tyskland er 1 mill. muslimske skolebørn ud af 8 millioner. I adskillige danske skoleklasser er mere end halvdelen muslimer, i nogle op til 90%, og det står ikke kun galt til i København, Odense og Århus, men også i stadig flere provinsbyer. Presset har afstedkommet op mod 400 konverteringer alene i Århus-området. Efter mine beregninger opholder der sig for tiden mere end 300.000 personer fra muslimske lande Danmark, hvoraf mindst 280.000 har muslimsk baggrund. Alene antallet af herboende tyrkere var ca. 90.000 i år 2001. Procentuelt vokser andelen af muslimer eksplosivt i Danmark, da hver muslimsk kvinde føder langt flere børn end danske kvinder.

Den officielle danske fødselsrate for kvinder i Danmark på 1,7 barn per kvinde dækker over det faktum, at danske kvinder reelt kun føder 1,3 barn i gennemsnit. Andelen af muslimske kvinder med dansk statsborgerskab kan forbløffende nok sætte dette tal op til hele 1,7 procent. Det betyder, at muslimer i Danmark i snit er unge. Københavns kommune har i dag ca. 25% børn i 1. klasse med en fremmed mor (heraf flertallet muslimer). For Københavns omegnskommuner er tallet endog 45%.

Ifølge de nyeste beregninger (bogen »Grænser for indvandring«, Rafael 2003 s. 85) vil antallet af indvandrere og efterkommere udgøre hele 53% i

Ishøj kommune i 2018 eller 2019.

Hvor dårligt og direkte forkert, man forudså udviklingen, ses ved, at sociologen Jacques Blum (nu RUC) i 1984 i et såkaldt fremtidsstudie for Egmontfonden i værket »De grimme ællinger« på s. 273 skrev: „Kun hver 20. ung (15-19 år) vil ved årtusindskiftet have sine rødder i et tredjeland.“

Hans forudsætninger for beregningerne var bl.a. en uændret fertilitets-koefficient på 4,65 for tyrkere og 5,06 for pakistanere. Hans fremtidsstudie gik på, at kun hver femte indbygger i Ishøj ville være indvandrer ved årtusindskiftet.

Det var så indgroet en tankegang - især i den danske venstrefløj - at kolonialisme kun var noget, som udgik fra vesten og den såkaldte kapitalisme. De kunne slet ikke forestille sig, at muslimske leders idéer om gennem indvandring og kolonisering af vestlige lande at overtage kontrollen kunne være ment alvorligt, f.eks. Ayatollah Khomeinis ord om, at ved at udvandre ville man med tiden kunne blive så mange, at man kunne overtage magten i vestlige lande. Denne ide at udvandre, ligesom profeten Muhammed gjorde, da han drog til Medina og her efterhånden overtog magten indefra, er mulig ud fra to forudsætninger: en massiv befolkningsvækst i de muslimske lande og en gruppe vestlige politikere, som gerne vil sælge deres sjæl for billig olie og billig arbejdskraftimport, som kan trykke lønnen.

Den islamiske renæssance kendetegnes af muslimske staters frigørelse fra kolonitiden - især fra England og Frankrig - samt et efterfølgende ønske om frigørelse fra vestlige tanker og ideer ud fra forudsætningen om en tilbagevenden til islams „gyldne“ fortid. Denne ide om genopdagelsen af islamisk lov og tankegods tages ofte med til Europa.

Vækkelsen falder sammen med:

- a. øget magt gennem en eksplosiv befolkningsøgning og udvandring til vesten.
- b. øget magt gennem sammenslutningen af de islamiske stater i en fælles verdensbevægelse som pression i FN og bilateralt.
- c. øget magt gennem økonomisk indflydelse i kraft af olieindtægter.

Denne vækkelse består af idéen om, at islam er alle andre religioner og kulturer overlegen, og at islam skal regere overalt i verden. De mere yderliggående bevægelser ønsker tilmed gennem Salafismen at søge tilbage til profetens tid og om muligt at efterleve profetens Sunna (liv og eksempel)

og leve ud fra den tids krav, hvad angår korantolkning, lovgivning, samfundsforståelse og samfundsopbygning.

Vækkelsen har som norm og udgangspunkt, at hvert et komma, bogstav og punktum i Koranen ikke blot er fra Allah, men er ultimative krav, som skal forstås som en evig lov, fra hvilken der aldrig kan fratrækkes eller tillægges noget, og som aldrig kan ændres.

VI

FÆLLES FODSLAG BLANDT EKSTREMISTER?

Reelt er der naturligvis ingen deciderede „danske“ muslimske ekstremistbevægelser. De er alle på en eller anden måde dele af store moderorganisationer i udlandet. Nogle styres af vigtige muslimske lande som Saudi-Arabien, Libyen og Kuvajt, medens andre er afhængige af store muslimske organisationer, hvis ledelse ofte befinder sig i Mellemøsten eller i England, Tyskland eller Sverige. De fleste af disse organisationer er uafhængige af hinanden, men har gennemgående samme mål og interesser i forhold til det danske samfund, herunder at lægge et konstant pres på politikerne for at få størst mulige indrømmelser på flere felter, dertil indsamling af økonomiske midler - undertiden også under stærkt pres eller trusler, samt aktiv udbredelse af islam i Danmark.

På nogle punkter har det vist sig, at man i stigende grad arbejder sammen. Man udgiver bøger, som bruges af forskellige bevægelser, eller man arrangerer demonstrationer, hvor flere grupper står bag og arbejder sammen. Her kan der også ske samarbejde med grupper uden for det islamiske miljø. Således har man samarbejde med stærkt venstreorienterede grupper i Danmark og med små grupper af nazister for i fællesskab at bekæmpe jøder eller opfordre til forbud mod at købe hos jøder. Mest chokerende var samarbejdet mellem yderliggående palæstinensere og folk fra venstrefløjen samt den nazistiske »White Pride«, som i fællesskab angreb en lovlig demonstration og gudstjeneste i Århus til fordel for Israel. Her brugte man de samme tryksager og skilte og hilste af med hinanden, inden man drog bort igen efter at have kastet med sten og flasker. Det er et billede, som man allerede længe har set i Tyskland og Frankrig. I Tyskland især, fordi det er forbudt at sælge Hitlers bog »Mein Kampf«, der så sælges på arabisk, tyrkisk og tysk fra moskeerne. Bogen trykkes nu i muslimske lande, herunder Libanon og i

Ramallah på Vestbredden indenfor Yassir Arafats domæne.

Fælles udgivelser viser sig også i Danmark med udgivelsen af en ny undervisningsbog »Islams trosretning, spørgsmål og svar« skrevet af Muhammad Bin Jamil Zayno og oversat af Murad Storm Ad-Danemarki. Det er en flot 4-farvet bog på 70 sider udgivet 2002. Det nye er, at den bruges i flere forskellige moskeer, herunder øjensynligt i Vejle og Horsens. Bogen er opbygget med spørgsmål og svar og anvendes til at indføre muslimer i islam. Bogen forpligter til jihad (hellig krig) og til at forkaste dansk lov til fordel for islamisk lov.

Spørgsmål 16: Hvad er kendelsen i

islam for at anvende ikke-islamisk lovgivning?

Svar: At rette sig efter love, som modstrider islam, eller at acceptere dem som noget bedre end islamisk lovgivning, er at benægte troen. Allah siger: Og de, som ikke dømmes med det, Allah har åbenbaret, er Kuffar (vantro, dvs. af en lavere kategori, eftersom de ikke handler ud fra Allahs lov. 5.44)

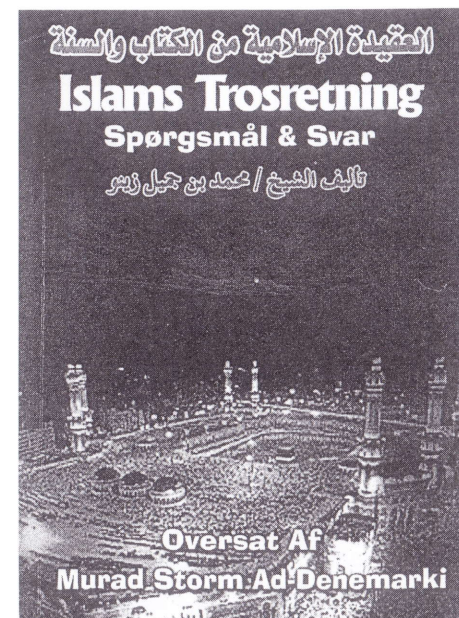
Spørgsmål 4: Skal vi give andres meninger forrang over Allah og Muhammed?

Svar: Nej, vi skal ikke give andres meninger forrang frem for Allahs og hans sendebud.

Jihad (hellig krig), Wala (loyalitet) og hukm (styre):

Spørgsmål 1: Hvor vigtigt er det i islam at udøve hellig krig for Allahs sag?

Svar: jihad (hellig krig - at kæmpe for Allahs sag) med ens rigdomme og tunge er obligatorisk i islam ifølge ens evne. Allah siger: Fremmarch, hvad enten I er lette eller tunge, og stræb hårdt med jeres rigdom og jeres liv for

Islamisk „teoribog“, der underviser danske muslimer i, at Koranen står over dansk lovgivning, der ikke skal følges, da lovene er lavet af mennesker af „lavere“ kategori.

Allahs sag (9.41). Profeten sagde: Lav jihad (hellig krig) mod de vantro med jeres rigdomme, jeres Nafs (liv) og med jeres tunge.

Venskab

Spørgsmål 2: Hvad er Wala?

Svar: Wala (venskab og loyalitet) er at elske og hjælpe de loyale troende... De troende fungerer som en murstensstruktur.

Spørgsmål 3: Er det tilladt at søge venskab med de vantro og søge deres hjælp?

Svar: Nej, det er ikke tilladt at søge de vantros venskab og hjælp (5.51). Allah siger: Hvis nogen af jer tager dem som Awliyaa (venner), så er han sandelig en af dem (5.51), og profeten sagde: Sandelig, den og den klan er ikke mine Awliyaa (venner).

Spørgsmål 4: Hvornår vil muslimerne blive sejrtrige?

Svar: Muslimerne vil opnå sejr, når de igen anvender Koranen og Sunnaen og spreder tawhids doktrin og konfronterer deres fjender med alle de ting, de har til rådighed. „Allah har lovet dem iblandt jer, som tror og handler retfærdigt, at han sandelig vil gøre dem til arving af magt...“ Og profeten sagde: „Styrke er krigsførelse.“

Bogen, som skal lære de troende at svare rigtigt på spørgsmålene ved at have de rigtige svar, skal vise de troende muslimer, hvordan man skal bedømme samfundet og handle overfor ikke-muslimer. (Bogen ser ud til at blive anvendt både af bosniere og tyrkere).

Den overlappende skriftforståelse og den fælles politiske kamp for islamisk lov, der kommer til udtryk gennem et samarbejde mellem muslimer i flere politiske partier, især i Det radikale Venstre, Socialdemokratiet, Centrumdemokraterne og SF, er formuleret træffende af lægen Mazhar Hussein, hovedbestyrelsesmedlem i Det radikale Venstre: „Koranen er Guds ord: der er ikke ét bogstav eller komma, der er sat forkert i Koranen. Det mener alle muslimer, og derfor er alle muslimer også fundamentalister“ (J-P København 15.6.99). Hussein var indtil 2001 formand for OPSA.

En fællesnævner, som også kan spores i flere af de i det følgende omtalte bevægelser, er inspirationen fra salafismen, idéen om, at profetens tid var en lykketid for islam og alle muslimer, og at islam overalt, hvor de erobrede nyt land, bragte lykke, visdom og velstand. Islams storhed skal genvindes

ved at lade verden se ud som dengang.

Salafismen har appel til de unge radikale og til mange konvertitter. Den går i hak med de danske kulturradikales foragt for den danske kultur, hvorfor netop Det radikale Venstre har tiltrækningskraft på dem. Salafismen fortæller, at kultur er et onde og tager derfor konsekvent afstand fra begreber som kultur og herkomst.

Oliver Roy, som har specialiseret sig i denne nye strømning i Islam, siger: „Salafismen fortæller de unge, at kultur er dårligt, at kultur ikke er religion. Religion er udelukkende Koranen og sunnaen. Så man skal ikke lære kultur, og man behøver ikke at forholde sig til kultur, når blot man forkaster den. Europa er blevet salafiernes nye terræn. Den islamiske ideologi opstod i midten af det 18. århundrede som en reformbevægelse på den arabiske halvø. Her arbejdede reformisten Mohamed Ibn Abd-al-Wahab for at indføre en fortolkning af islam, som fjerner alt menneskeligt og al menneskelig indblanding. Af den grund kaldes bevægelsen også Waabisme. Dette navn bruger salafierne dog ikke, fordi de tager afstand fra Saudi-Arabien, som har taget patent på Waabismen.

Dermed er der opstået to waabistiske konkurrerende retninger, den saudiarabiske, som tillader kongedømmer, og den nye salafisme, som går endnu et skridt videre. Intet ved siden af Allah. Ellers er kampen den samme, nemlig idéen om, at alle lande, hvor der er muslimer, skal omdannes til teokratiske styre under Allahs ledelse og med sharia som eneste lov.

London er i vesten centrum for salafismen med forlaget »Salafi Publications« under ledelse af Abu Khadiya. På forlagets hjemmeside kommer der hver måned 2 mill. surfere, hvilket viser noget om dens tiltrækningskraft blandt unge muslimer i vesten. Abu Khadiya tror, at „det er deres stricte linie for islam, der har gjort tiltrækningen så stor: Man skal bede fem gange om dagen, klæde sig på en bestemt måde, opføre sig på en bestemt måde, tale på en bestemt måde. Det er en gren af islam, som er klar, åben og ren. Den giver unge mennesker klare svar på alle spørgsmål, de har i deres liv. F.eks. hvis jeg gjorde sådan og sådan, hvordan ville Allah så se på mig?“

Abu Khadiya kalder bevægelsen for verdens største gruppe af religiøse nyfundamentalister. Globalt anslår han allerede nu over 40 mill. tilhængere, heraf 10-40.000 unge europæere, men salafismen påvirker også de andre bevægelser. De lærer af os.

Konflikten mellem den nye salafisme og det saudiske kongedømme slog ud i lys lue i 1979, da salafier med våben i hånd indtog den store moske i Mekka. Efter et større blodbad blev alle skudt eller halshugget. Konflikten blussede igen op under Golfkrigen, fordi det saudi-arabiske kongedømme havde ladet „urene og vantro“ amerikanere bo på hellig jord, dvs. saudi-arabisk jord. Det fik fatale følger med mange døde i kølvandet.

Salafisterne er også blevet verdenskendt, fordi kampen for at finde den rene vare også fører til genopdagelsen af jihad, den hellige krig, hvilket førte mange unge salafier først til Libanon, hvor man bekæmpede de kristne, siden til Afghanistan, Tjetjenien og Bosnien, hvor de lærte våbenbrug. Den meget militante linie har dog også splittet den nye salafibevægelse. F.eks. har salafier indrettet militære træningslejre - endog i Europa, bl.a. i Ardennerne - hvor man træner krig og udkasting fra fly. Salafismen tiltrækker mange fra det ekstreme venstre, som tidligere boltrede sig med idéer om en marxistisk revolution. Den er nu udskiftet med idéen om en islamisk revolution.

Salafismen dukker op i flere former - også ved danske moskeer. At kultur er ond betyder, at vestlige love og vestlig kultur anses for at være endog ekstremt ond og i vejen for den rene islam.

Typisk „salafi-brev“ - sendt fejlagtigt til islaminfo i forbindelse med krigen mellem Afghanistan/Taleban og USA.

Besked: By Dear Name of Allah Dear Sir/Lady Please forward this letter to Taleban, Al-Qada or those who know them. Kær Herr/Dame Være venlig og vidersend dette brev til Taleban, A-Qeda eller en der kender dem. Seyed Mohammad Ali Mearaji <http://www.seyed.com> By Dear Names of GOD Afghanistan and Pakistan Embassies rejected to give me VISA to take to Afghanistan In 07-10-2001 I have wrote this letters to Moslems. In there I have said my last words to Moslems. In the same day USA has attacked Afghanistan. It had changed my mind and made me give Moslems another chance. Therefore I decided to take to Afghanistan and meet that group of Moslems. In the following you read about my try to get Afghanistan VISA and my demands to take there. Read days Quran pages that I have got in these days. These Quran pages are one of my most important reviled sources. History of run after VISA to get to Afghanistan In 09-10-2001 I have taken

to Pakistan Embassy in Denmark. In Embassy they said it is to late today come tomorrow. Read the Quran pages I have got in these days. In 10-10-2001 I have taken again to Copenhagen to Pakistani embassy in Denmark. In embassy they reject to give me VISA. They said it take at least one month. I told the man I want to get to Afghanistan because Moslems are under boom, there will be not much left of them after one month. He said in their embassy they have their own politic. I do not think General Mosharaf ordered them to not give VISA. Some Pakistanis where to abuse/take shit on me since 09-10-2001 because I was to do something (Take to Afghanistan) through them It is what Moslems in Denmark are! I ask Pakistani Embassy about Afghanistan embassy. He said there are only one in Germany and another in England. I have taken direct from Copenhagen 10-10-2001 to Germany. I slept the night in Hamburg. Early in morning 11-10-2001 I have taken to Berlin. In 11-10-2001 in Afghanistan embassy first indirectly he said, „You must keep with King please“ and got my Iranian and Danish passports. I left his words unnoticed. Later another guy came and invited me inside the embassy. He said to whom in Afghanistan you want to go to? „North or South“? I said it is Taleban who ordered Jahad and has the government in Afghanistan isn't it? I want to go to Taleban first. Then he asked again more precise about whom I am to support by my travel? Taleban or North? I said Taleban. He said I can not give you VISA. You must take to our embassy in Iran. I said I have Danish pass and I want VISA for that. He said you must bring me an invitation paper. I do not understand! Is Afghanistan, Taleban or Al Qaeda give Jahad order is it an invitation or not? Anyway he rejected to give me VISA. Therefore I tell Taleban that your embassy in Germany knows your regime as lost already. Maybe they are to make them selves their position in next regime. Otherwise how come you give Jahad order but not VISA to come there for fight? I can fly tomorrow 15-10-2001 to Iran and try from there to take a Afghanistan VISA but I rather first Afghanistan, Taleban or Al Qaeda send me a invitation „Paper“ as your embassy asked me in Germany. I must include that these Ablise iranians who torture me in last 20 years and called Allah with bad names where after me and very disturbing both in Copenhagen and Germany. My demand to take to Afghanistan First, I need your „Paper“ to get able to get VISA from your Embassy in Germany.

*You can find my adress down in the first page of <http://www.seyed.com> Second, if I take to Afghanistan you „must stop these Iranians who are after me and not let them in or kill them if they got in Afghanistan“. If I hear them after me in Afghanistan I take back. I must mention they are dangerous and may rapport your hide locations too. They have disrespected Allah Names and tortured me in last 20 years. I want them nothing but death. They are 2 or 3 woman some kids 1 or 2 young boy and one or 2 men. Some of them are members of the same family and all of them are Iranians I want none of them left alive. They may bring you even 100 Islamic reasons to be after me. They shut after me and tell what do I think about or what I am to say. They have Ability of Ablise and are able to know what secret you have in your brain. It is a dangerous for you too and if I get anything to know about your secrets either I must not live you back to them or you have to kill them before I live you. No one can keep anything secret from them. They are Ablise and know what secret you have in your brain. They may read your brains secrets too. Finally I cannot help you much but Allah has helped me much against these iranian Ablise and those who help them and if you want me to ask Allah to help you I want these Ablise Iranians who disrespect His Name death. Otherwise I may even fight side by side with you but I do not ask Allah to help you. I must remmeber that I am not so worstless, since I was after your VISA Allah had USA under hurricane attack, isn't He? Finally I include that neither my positions to Afghanistan-USA trouble has not changed nor to Moslems in genral. Seyed Mohammad Ali Mearaji
<http://www.seyed.com> 14 October 2001
mvh.*

Postmaster

VII DET ISLAMISKE RÅD

Et andet tilløb til fælles fodslag blandt yderliggående organisationer er et forsøg på et formaliseret samarbejde mellem muslimer overfor den danske stat. Det opstod, da socialdemokraten og muslimen Hamid El Mousti ville skabe et lignende organ, som vi finder det i Frankrig og Tyskland, hvor især muslimer fra den mest fundamentalistiske scene har sluttet sig sammen i pressionsgrupper af samme navn. Islamisk råd blev derfor oprettet af Hamid El Mousti som et forsøg på at skabe et fælles forum for forskellige muslim-

ske organisationer og interesser. Hamid El Mousti er indvalgt i Københavns borgerrepræsentation for Socialdemokratiet på grundlag af muslimske stemmer.

Hamid El Mousti har ved flere lejligheder på forvirrende måde blandet sig i debatten, herunder med forsvar for selvmordsbomber, angreb på jøder, agitation for sharialovgivning, bygning af moskeer og køb eller helst foræring af jord til muslimsk ejendom. I denne forbindelse har han angrebet moderate politikere til højre og til venstre i heftige vendinger.

Flere danske medier, som har søgt at grave i Islamisk Råd, har på det sidste stillet spørgsmålstegn ved, om der overhovedet er en bestyrelse bag rådet og hvilke enkeltpersoner og organisationer, der står bag. Alle spørgsmål har El Mousti dog kategorisk nægtet at svare på, hvilket har bevirket, at flere aviser har ment, at Islamisk Råd alene er et redskab for Hamid El Mousti for at kunne lægge pres på danske politikere og det danske samfund.

Et af hans tiltag er hans fatwa, at Danmark allerede er en islamisk stat.

Her følger dele af hans pressemeddelelse herom:

„Danmark er en islamisk stat. Uanset om regeringen, Dansk Folkeparti eller socialdemokraterne kan lide det eller ej, så er Danmark en islamisk stat. De såkaldte vestlige værdier er i virkeligheden islamiske værdier, der er overtaget af vesten. Nemlig respekt for de mest elementære menneskerettigheder. Respekt for folkets mening. Sørge for de gamle og de syge osv. Problemet er, at de arabiske ledere er korrupte og despotiske. Ifølge profeten Mohammed er korrupte mennesker ikke muslimer. Det er ikke islams skyld, at alle arabiske ledere ikke er folkevalgte. På samme måde er det ikke kristendoms skyld, at der var og er mange korrupte og despotiske ledere i kristne lande. Det er ikke islams skyld, at mange palæstinensere bliver dræbt af den israelske besættelsesmagt. Socialdemokraternes ledere burde have konsulteret deres muslimske folkevalgte medlemmer, inden de kom med deres tåbelige udtalelser...

I samråd med en del socialdemokratiske folkevalgte medlemmer har vi besluttet at indkalde til et møde for at diskutere vores holding...

Hamid El Mousti, Medlem af Københavns Borgerrepræsentation Folketingskandidat (S).“

En anden kendt fatwa fra Islamisk Råd udstedte Hamid El Mousti søndag den 29. juni 2003: Fatwaen til muslimske vælgere.

Fatwaen er vendt mod de muslimer i Danmark, som ikke stemte ved det seneste folketings- og kommunalvalg eller som stemte anderledes, end Islamisk Råd havde ønsket, nemlig en socialdemokratisk stemme på Hamid El Mousti. Denne havde allerede ved en tidligere lejlighed lovet det parti mindst 170.000 stemmer, som ville følge rådets ønsker og henvisninger.

Fatwaen gik på, at alle muslimer havde pligt til at stemme og afgive deres stemme efter Islamisk Råds henvisning. „En fatwa er en religiøs formaning, som betyder, at man ender det varmeste sted i helvede, hvis man ikke følger formaningen,“ slutter fatwaen.

Fatwaen indeholder også et forbud mod at stemme på Dansk Folkeparti. Ifølge El Mousti undlod syv ud af ti muslimer at stemme ved sidste valg. Det skal radikalt laves om. Fatwaen indeholder også en dom over politikere af anden etnisk baggrund, som „sværter islam til. Det samme gælder medieperkere, der spiller Karl Smart, og som nedgør deres oprindelse og sværter deres religion til,“ står der i vedhæftede pressemeddelelse. (Pol. 6. juli 03).

Udover en række fatwaer, som skal vejlede muslimer i Danmark, er El Mousti og Islamisk Råd også kendt for læserbreve vendt mod bestemte danske politikere. Et eksempel er læserbrevet i Kristeligt Dagblad i 2003 vendt mod statsministeren:

„DR og TV2 har fået ordre fra vicesheriffen Anders Fogh Rasmussen om at lave en indsamlingsudsendelse til krigens ofre i Irak. Hvordan kan man med god samvittighed lave indsamling, når man selv er medskyldig i de mange tusinder af døde og lemlæstede civile irakiske ofre? Hvor perfid skal man være...?“

Hamid El Mousti har været en af de personer, som danske politikere tidligere har konsulteret og forhandlet med i mange sammenhænge, herunder om muslimske køb af jord til islamiske faciliteter, etableringen af muslimske områder for begravelser etc. Som sådan er han af flere partier blevet tilkendt en vigtig rolle.

Idéen om et islamisk råd kender vi fra flere vestlige lande, hvor det Islamiske Råd har fået en vigtig rolle også som forhandlingspartner mellem muslimerne og værtslandet samt som den kraft, der regelmæssigt kommer med krav over for de respektive lande. Dette har uden tvivl været bevæggrundene for etableringen af Islamisk Råd i Danmark, hvis vedtægter eller indhold reelt ingen kender udenfor El Moustis snævre kreds.

VIII DET MUSLIMSKE BRODESKAB OG DEN ISLAMISKE VÆKKELSE

Den nyere tids islamiske vækkelse er udgået fra to steder, herunder Pakistan, hvor muslimer i forbindelse med krigen mod hinduerne udråbte en ren islamisk stat (Pakistan betyder „de renes land“), og hvor man ihærdigt har arbejdet hen mod et teokratisk islamisk styre. Men det er dog især Ægypten, som er vigtig som centrum for den nyere vækkelse af mere ekstrem art. Her spiller »Det islamiske Broderskab« er vigtig rolle som igangsætter og inspirator for en islamisk revolution. Det islamiske Broderskab nævnes i dag ofte i forbindelse med al-Qaida-netværket. Men realiteten er, at broderskabet er udgangspunktet for mange af de nye vækkelsesstrømninger og idéen om, at alle muslimer er ét stort broderskab (umma'en), som bør forenes under islamisk lov i en islamisk stat. For at det kan ske, skal ikke-muslimske regenter og regeringsformer fjernes.

Det var i høj grad denne nye fromhed og skrifttrokab i Ægypten, der anser hvert ord i Koranen for absolut sandt, der gennem det nye »Islamiske Broderskab« førte til en reaktivering af islam, som man mente var truet af „Vestens uafbrudte korstog“, som dagligt søgte at ødelægge islam gennem videnskab, litteratur, musik, klædedragt, film og dårlig moral. Derfor ville man via kompromisløs skriftfundamentalisme finde islams rødder.

Men islams rødder findes ikke kun i bøn, men i en kombination af bøn, krig og politik. For uden politisk magt kan islams overhøjhed ikke føres ud i livet jævnt før Muhammads ord: „Islam bliver ikke regeret, islam regerer.“

Med denne genopdagelse voksede ønsket om at reformere det ægyptiske samfund i islamisk ånd, fjerne engelsk og fransk lovgivning fra islamiske lande og ved at besinde sig på islams rødder og erstatte europæisk lovgivning med islamisk. Eksponent for det nye syn var en gruppe af den ægyptiske middelklasse ledet af skolelæreren Hasan al-Banna (født 1906), der i 1928/29 grundlagde »Det muslimske Broderskab«. Broderskabet var fra starten fjendtligt stemt overfor Vesten. Under al-Bannas ledelse udbredtes broderskabet i hele Ægypten med sympatisører i andre lande. Broderskabet erkendte, at en islamisk fornyelse, som bør medføre en politisk omvæltning og indførelse af islamiske love, ikke kan finde sted uden magtudøvelse, dvs. dén legitime magtudøvelse, som også profeten Muhammad udøvede og

anbefalede sine efterfølgere. Jihad som magtomvæltning kaldes af de regerende for terrorisme, idet terror bl.a. har som mål at destabilisere et samfund, en regering eller en regent. Den ulmende og voksende islamisme i Ægypten, aktiveret gennem Det islamiske Broderskab, betød, at man gav efter for det islamiske pres bl.a. ved at genindføre dødsstraf for muslimer, som konverterede til en anden religion. Da den senere præsident Anwar Sadat tøvede med at gå videre med indførelsen af sharia, blev det hans død. Han blev skudt af sine egne livvagter, der tilhørte Det islamiske Broderskab, og som ønskede en fuldt islamisk teokratisk stat med islamisk lov. Det islamiske Broderskab fik umådelig betydning for udbredelsen af den nye vækkelse, som var forbundet med jihad. Bevægelser som Hamas, Islamisk Jihad og Hizb ut-Tahrir, som er opstået i Mellemøsten, og bevægelser så langt borte som Indonesien og Algeriet er udsprunget af eller inspireret af broderskabet. Men også andre steder rørte islam på sig. I kølvandet på krigen mellem muslimer og hinduer i Indien og oprettelsen af Pakistan (de renes land) greb man også i denne nye muslimske stat tilbage til islams rødder.

En vigtig person til forståelse for fremvæksten af islamisk ekstremisme er ægypteren Said Qutb, der anses for en af det 20. århundredes største muslimske filosoffer. Han studerede i 1930-erne og 40-erne i Kairo og USA, hvor han skrev om socialisme. Qutb oplevede i USA, hvordan der blev spillet musik i amerikanske kirker og endog danset nogle steder, hvilket stødte ham enormt. Efter hjemkomsten begyndte han i 1950-erne at ytre sine idéer om etablering af et islamisk samfund. Han drømte om at udrydde korrupktion og fjerne vestlig indflydelse totalt, hvilket skulle give islam sin guldalder og magt tilbage. Hans drøm var at genoplive det muslimske kalifat. Han kom i kontakt med Det muslimske Broderskab, blev fængslet og skrev her sit betydeligste værk »I Koranens skygge«, et værk vendt mod vesten, mod videnskab og moralsk forfald. I værket angriber han heftigt jøderne og kristendommen. Hans konklusion er, at vestens krise skyldes kristendommen, som er fordrejet og forfalsket. Samtidig angreb han de muslimske stater for at lade sig vildlede af de kristne lande. Osama bin Ladens idéer er netop inspireret af Qutbs ide om, at vesten er en evig trussel mod islam og derfor bør bekæmpes og elimineres. Vesten, kristendommen og jøderne har lavet en hemmelig sammensværgelse mod islam for at øde-

lægge muslimerne. Uden jihad vil islam gå til grunde og blive fortæret af vestens korrupktion. Said Qutbs bror, Muhammed Qutb, flygtede til Saudi-Arabien, da Nasser tog magten i Ægypten. Der blev han udnævnt til professor og underviste Osama bin Laden. Said Qutb er i nyere tid blevet populær blandt mange muslimer i vesten. Qutbs værk giver hans læsere et indtryk af, at han kan forklare alle verdens ulykker - især islams og de islamiske landes ulyksalige tilstand - gennem vestens og jødernes konspiration. Læseren føler, at han med Qutbs hjælp kan finde tilbage til det perfekte samfund gennem indførelsen af islamisk lov.

Dermed føler læseren, at han kan gøre verden god og udrydde det og de onde. Men det forudsætter den totale krig mod kultur, videnskab og de bestående samfund. Man kan sige, at Said Qutb er en af de vigtigste teoretikere til forståelse af islamismen og tankerne om jihad som permanent hellig krig, indtil vesten er i knæ, og Koranen kan få sin plads som verdens fælles lov.

Af knopskydninger af bevægelser, som er opstået gennem inspiration fra broderskabet, kan bl.a. nævnes: Hamas, som har stået bag talrige demonstrationer i Danmark især i 2001-02. - Islamisk Jihad. - FIS og GIA, som er blevet støttet af Tawba-moskeen i Danmark. - Frihedspartiet /Hizb ut-Tahrir. - Al-Muhajiroun. - Islamisk Broderskabsforening.

IX HAMAS I DANMARK

Hamas er især blevet kendt i Danmark siden foråret 2001, hvor Hamas sammen med andre muslimske organisationer arrangerede imponerende demonstrationer i en lang række store danske byer og mindre provinsbyer med flagafbrændinger, trusler mod politiet og beslaglæggelse af TV-kameraer. Her fik man støtte og samling på store dele af den ekstreme islamiske fløj herhjemme. Det var også ved denne lejlighed, man for første gang kunne se jihadpandebånd og jihadbannere for hellig krig i stort tal både i Odense og København. Hamas har dog længe haft stærke baser i Danmark. Disse baser er vokset frem siden Palæstinensersærloven i 1992, som gav opholdstilladelse til et stort antal palæstinensere, herunder tilhængere af Hamas, der havde besat en københavnsk kirke. Hamas har siden øvet indflydelse på især ungdomsklubber, Koranskoler og muslimske friskoler. Bl.a. skal

6. okt. 2000. Flere end tusind Hamas- og PLO-støtter demonstrerer foran Odense Domkirke med grønne Jihad-bannere, palæstinensiske flag og antisemitiske paroler.

Selamskolen i Århus nævnes, som blev kuppet af Hamas-sympatisører i 1993, hvilket tre af skolens lærere oplyser. Hamas er opbygget omkring en glorificering af jihad, hvilket gennemsyrrer deres charter og børneopdragelse. Mænd, kvinder og børn har hver især deres plads i kampen mod „de vantro“ og især jøder, som man mener styrer de fleste vestlige organisationer. I denne forbindelse har kvinden og skolen en særlig rolle i opdragelsen af børnene til jihad allerede fra barnsben af, hvilket fremgår entydigt af Hamas' charter.

Allahs charter: Den islamiske modstandsbevægelses platform (Hamas): „I Allahs navn, den barmhjertige, den nådefulde. Du er det bedste samfund (ummah), som er rejst op i menneskeheden. Du påbyder den rette førelse og forbyder usømmelighed; og du tror på Allah. Og hvis skriftens folk (jøder, kristne) havde troet Allah, havde det været bedre for dem. Nogle tror, men de fleste er vantro. De vil ikke kunne gøre dig fortræd, og du vil reddes med liden skade, og hvis de kæmper imod dig, vil de vende om og flygte, og

bagefter vil de ikke blive hjulpet. Skændsel skal være deres lod. De har modtaget vrede fra Herren, og vrede er lagt på dem. Det er, fordi de ikke troede på Allahs åbenbaringer og uretmæssigt myrdede profeterne. Det er fordi, de er oprørske og var vant til at forse sig.“

(Surat Al-Imran (III), vers 109-111)

Artikel 15:

„Jeg sværger ved ham, som holder Muhammads sjæl i sine hænder! Jeg ønsker i sandhed at gå i krig for Allahs sag! Jeg vil overfalde og dræbe, overfalde og dræbe, overfalde og dræbe.“

(Hadith al-Bukhari og hadith Muslim)

Artikel 17. Kvindens rolle i jihad:

„Den muslimske kvinde har ikke en ringere rolle end manden i jihad; hun hjælper manden og spiller en stor rolle i at lede og opdrage den nye generation. Fjenderne har forstået denne rolle, derfor prøver de på at få det til at lykkes for dem at opdrage den muslimske kvinde på en måde, så hun distancerer sig fra islam, for så vil de have vundet krigen. Derfor kan man se dem lave konstante anstrengelser gennem publikationer, film, opdragelse og kultur, idet de bruger deres ressourcepersoner (craftsmen) af forskellige arter af zionistiske organisationer...“

Artikel 18:

„Husets kvinder og familierne til jihadhæmperne, uanset om de er mødre eller søstre, har den allervigtigste pligt at sørge for hjemmet og opdrage børnene efter det moralske koncept og værdierne i islam og opdrage deres sønner til at forberede sig på dén religiøse værdi, at de er forpligtede på jihad. Derfor skal vi særligt søge at styre skolerne...“

Et hovedpunkt for Hamas er fordrivelsen og elimineringen af jøderne fra islamisk område, især fra Israel. Herhjemme kender vi truslerne og forfølgelsen af helt unge israelske sportsfolk i Sønderborg i 1998, så disse af sikkerhedsgrunde måtte rejse hjem midt i sportsstævnet.

Charteret siger om de „vantro“, som kaldes „de, som handler ond“: „Hvis de kæmper mod dig, vil de vende sig om og flygte... Israel vil bestå, indtil islam eliminerer det [Israel], ligesom den har elimineret dets forgængere. Den islamiske verden står i brand. Det er nødvendigt, at hver af os hælder lidt vand på, lige meget hvor lidt, for at slukke så meget af ilden som han kan, uden at vente på de andre. Og jøderne vil ikke være tilfredse med dig,

og heller ikke de kristne, indtil du følger deres tro. Sig: Allahs vejledning er den eneste vejledning. Og hvis du følger deres ønsker, efter at du har fået kundskab, så vil du ikke have nogen beskyttende ven eller hjælper i Allah.“ (Sura 2 „Koen“, vers 120)

Der er ingen løsning på det palæstinensiske problem uden ved jihad. Initiativer, forslag og internationale konferencer er kun tidsspilde, en meningsløs stiløvelse. Det palæstinensiske folk er for ædelt til at få deres fremtid, deres rettigheder og deres fremtid gjort til et forfængeligt spil. Som traditionen (hadith) siger det: „Det syriske folk er Allahs pisk over dette land. Han bruger dem til at tage hævn over, hvem han vil blandt sine tilhængere. Hyklerne iblandt dem får ikke lov til at besejre de rettroende, og de vil dø i ængstelse og sorg.“

X

AL-AQSA BRIGADERNE, FORENINGEN FOR VELGØRENDE FORMÅL

Al-Aqsa brigaderne bliver ofte sat i forbindelse med formanden for PLO, Yassir Arafat. Materiale beslaglagt under razziaer i Israel og på Vestbredden viser således, at Arafat kanaliserer penge, herunder til køb af sprængstoffer, ind i bevægelsen, hvilket hans underskrift bevidner.

Nyere undersøgelser i Tyskland og en retssag mod bevægelsen, der førte til et totalforbud af Al-Aqsa brigaderne i Tyskland, førte dog til, at domstolen kunne bevise tætte bånd til terrororganisationen Hamas. Undersøgelsen viste, at Al-Aksa brigaderne - i hvert fald i Tyskland - understøtter terrorister fra Hamas økonomisk. Bevægelsens ide at være en velgørende organisation - ligesom lignende terrororganisationer - har til formål at opnå skattefrihed for gaver til organisationen.

Det viste sig, at pengene, som officielt var indsamlet til humanitære formål, i vid udstrækning gik til organisationens militære del, oplyser »International Policy Institute for Counter-terrorism«. Bedømmelsen af denne sammenblanding af velfærdsorganisation og terror lyder således: „En vigtig del af arbejdet for den slags velgørende organisationer er deres rolle som pengefordeler i en bestemt region. Medens en del af de indsamlede midler virkelig går til velgørende aktiviteter, er det vanskeligt at skille disse foreningers „uskyldige aktiviteter“ fra deres finansiering af hemmelige og ter-

roristiske aktiviteter. F.eks. betaler den slags foreninger bøder for familier og hjælper familierne til arresterede terrorister økonomisk, eller også går pengene direkte til personer med våben i hånd. Disse støttemidler defineres som velgørelse, men sendes faktisk til organisationens hårde kerne.“

På Al-Aqsas hjemmeside ses: „Vi har sat os den opgave at hjælpe de nødlidende i Palæstina... Gennem midler, som indsamles i Europa, finansierer vi vore projekter. Vi arbejder sammen med foreninger på stedet, som kender situationen nøjagtigt.“ - Dette er jo rigtigt, men hvis Hamas fordeler pengene, går de i vid udstrækning til det, som de kalder „understøttelse af martyrfamilier og martyrer.“ Martyrer er i denne sammenhæng selvmordsbombemænd og deres pårørende.

En af de foreninger, som Al-Aqsa brigaderne ifølge deres hjemmeside samarbejder med på stedet, er bevægelsen »Al Mujama Al Islami« i Gaza. Men undersøger man denne bevægelse, kan »Middle East Policy Council« i Washington oplyse, at denne organisation står direkte under Sheik Jassin, terrororganisationen Hamas' øverste åndelige leder. Han er ikke blot Hamas' grundlægger, men står direkte som bagmand bag dusinvis af terrorbomber og selvmordsbombemænd, hvis drab på andre han jævnligt priser og siger, at børn og civile er legitime ofre, samtidig med at han lover bagmændene, at de skal få 70 jomfruer i paradiset som belønning.

En anden af Al-Aqsa-brigadernes samarbejdspartnere er »Den islamiske union for Allah« (I'tilafu al Khayr), på hvis hjemmeside vises kontonumre til organisationerne, herunder også i Danmark og Sydafrika. Den sydafrikanske efterretningstjeneste gik ind i sagen og nåede frem til, at pengeindsamlinger til terroraktioner begået af Al-Aqsa-brigaderne og Hamas samles i fonde, hvis pengemidler stammer fra to europæiske stiftelser: Al-Aqsastiftelsen i Frankrig, der også indsamler midler i Østrig og Svejt, samt den tyske Al-Aqsastiftelse, der samler i hvert fald i Holland og Belgien og sandsynligvis også i Danmark. Den sydafrikanske rapport beskriver på s. 21, at pengene bruges dels til propaganda, undergrundsarbejde samt til uddannelse i forbindelse med terroristiske aktiviteter. Al-Aqsastiftelsen har ansvaret for disse aktiviteter i Vesteuropa som et arbejde for Hamas.

Under den tyske retssag kom det frem, at indtægterne også delvis stammede fra offentlige tilskud fra vesteuropæiske lande. Den tyske indenrigsminister, Otto Schily, begrundede den 5.8.2002 et totalforbud af bevægel-

sen med følgende argumenter: „Under dække af tilsyneladende humanitære aktiviteter understøtter Al-Aqsa brigaderne med de indsamlede midler vold og terror.“ I Danmark har den slags organisationer fremdeles gode muligheder - ofte med støtte fra „godhjertede“ politikere, som tidligt og silde fremhæver deres godhed gennem det, de stolt kalder tolerance.

Det danske kontor for Al-Aqsa brigaderne ligger i Mjølnerparken på Nørrebro. Meget tyder dog på, at bevægelsen herhjemme har en vis tilknytning til Islamisk Samfund, idet en del af tilhængerne ser ud til at have deres gang der. At bedømme bevægelsens aktiviteter og omfang i Danmark er simpelt hen ikke mulig, da interessen fra bevægelsens side er at være anonym og ikke vække opsigt.

XI

HIZB UT-TAHRIR, DET ISLAMISKE FRIHEDSPARTI

Bevægelsen er grundlagt af præster ved al-Aqsa moskeen i Jerusalem i 1953. Dens fulde navn er »Hizb ut-Tahrir al Islami« eller »Det islamiske Frihedsparti«, men den går også under navnene HT eller Khilafah-bevægelsen, grundlagt efter inspiration fra Det islamiske Broderskab i Ægypten.

I Danmark er mange af bevægelsens tilhængere arabere, pælestinesere og tyrkere. Bevægelsen udgiver herhjemme bl.a. det danske blad »Khilafah«, hvis redaktør er Fadi Abdullatif, Postbox 1286, 2300 København. De har 10-12 hjemmesider på internet. På en af deres internationale hjemmesider kan man endog løbende følge med i de sidste nye prædikener og Kutbaer fra al-Aqsa moskeen. Internetsiderne forefindes på mange sprog, også dansk. Se nogle af deres internetlinks på www.khilafah.com

Bevægelsen har i Danmark bl.a. forbindelser til den islamiske friskole, Vanløse International School, hvor de har politiske og religiøse møder. Skolen er tyrkisk ejet. Endvidere har de forbindelser til den islamiske arabiske menighed i København. HT ønsker en islamisk storstat, dvs. en sammenlutning af alle islamiske stater (ummaen) under én islamisk ledelse og regent. Storstaten, som også skal omfatte dele af Europa, skal ledes af en khalif med diktatoriske beføjelser, dvs. som øverstbefalende for den islamiske hær, øverste præst, øverste dommer og øverste lovgiver. Kvinder kan ikke indtage pladser i ledelsen af staten. Hermed ønskes reelt dét kalifat genoprettet, som blev afskaffet i Tyrkiet i 1926.

”O I som tror, tag imod Allahs og Sendebudets kald, når de kalder jer for det, der giver jer liv”

Khilafah Magasinet

Årgang 1 Nr.1

Khilafah Publications

December 1994

KHILAFAH MAGASINET

Her udkommer det første nummer af Khilafah Magasinet, som vi håber vil være et middel for at fuldføre en del af den mægtige opgave, som pålægger muslimerne i dag i hele verden, herunder muslimerne i Danmark.

Khilafah Magasinet har det formål at opvække muslimerne med Islam og kutlivere dem med den islamiske aqeeda (doktrin) og Islams tanker og ahkam (love). Hensigten er, at muslimerne adopterer Islam som et livssystem og arbejder seriøst på at genoprette Khilafah-staten, hvorved Allahs deen (Islam) kommer til at dominere de muslimske lande, og hvor den islamiske Ummah forenes under en politisk ledelse. Desuden er det bladets formål at supplere de unge muslimer med en intellektuel og politisk islamisk kultur, kundskab, for at begynde angrebet på den rådne vestlige kultur, AIDS-KULTUREN. Allah (swt) har beordret muslimerne til at kalde til Islam for at frelse folk fra den ynke, de lever under i det kapitalistiske system.

Khilafah Magasinet udgives af en gruppe unge muslimske studerende, der arbejder for genoprettelsen af Khilafah i den islamiske verden.

Khilafah Magasinet har den rolle at vejlede muslimerne i Danmark socialt, kulturelt og politisk ifølge den islamiske lovgivning udledet fra Qur'an og Sunnah. Vi tager imod alle spørgsmål, primært dem, der står muslimerne vigtigst, hvad enten det angår muslimerne situation i den islamiske verden eller her i Danmark. Desuden kultiverer vi muslimerne med Islam og begynder, med Allahs hjælp, den intellektuelle kamp imod de vestlige ideer og værdier inden oprettelsen af Khilafah-staten, som vil lede muslimerne i kamp mod Vesten intellektuelt, politisk og militært.

Allerede det første blad af Hizb ut-Tahrir fra dec. 1994 skriver, at de vil kæmpe mod Vesten intellektuelt, politisk og militært. Bladet blev sendt til Birthe Weiss (S), der undlod at skride ind.

Som grundlag for bevægelsens ideologi bør især læses bogen »Hizb ut-Tahrir« udgivet i London 1996 - ISBN 1899574034. Der står intet forfatternavn. På bogens bagside står: „Hizb ut-Tahrir er et islamisk parti, der blev oprettet i 1953 med det ene mål at arbejde på at genetablere den islamiske livsstil og at bære islam til menneskeheden. Dette arbejde indebærer at stride for at genetablere Den islamiske Stat (Khilafah-systemet).“

I bogen Hizb ut-Tahrir side 72 står om Khilafahstatens relation til de ikke-muslimske lande, at „forholdet skal forstås som Dar al-Kufr (de vantros

land) og potentielt som Dar al-Harb (krigsland)... og forholdet til disse lande er defineret efter befalingen om hellig krig og muslimernes interesser og Khilafahstaten i henhold til guddommelig islamisk lov.“ Endvidere at forholdet til blandt andet England, USA, Frankrig, Rusland etc. skal forstås som potentiel hellig krig (s. 73). „Derfor gør islam det til alle muslimers pligt at arbejde for at forandre deres lande fra Dar al-Kufr (de vantros områder) til Dar al-Islam (islamisk område), og dette kan opnås ved at etablere Den islamiske Stat, dvs. Kalifatet“ (s. 71). Muslimernes pligt i de respektive „vantro“ (kufr) lande er med alle nødvendige midler at forvandle de respektive lande fra vantro lande til islamiske lande.

Ifølge første nummer af det danske blad »Khilafah« (dec. 1994 årgang 1 nr. 1) har det danske Khilafah-magasin til hensigt at „opvække muslimerne“ i Danmark og supplere de „unge muslimer med en intellektuel og politisk islamisk kultur, kundskab, for at begynde angrebet på den rådne vestlige kultur, AIDS-KULTUREN. Allah (swt) har beordret muslimerne til at kalde til Islam for at frelse folk fra den ynke, de lever under i det kapitalistiske system. Khilafahmagasinet udgives af unge (dvs. danske) studerende, der arbejder for genoprettelsen af Khilafahstaten... Desuden kultiverer vi muslimerne med Islam og begynder med Allahs hjælp den intellektuelle kamp imod de vestlige ideer og værdier inden oprettelsen af Khilafahstaten, som vil lede muslimerne i kamp mod Vesten intellektuelt, politisk og militært.“

I bevægelsens danske bog: »Den amerikanske kampagne for tilintetgørelsen af islam« står der, at bevægelsen arbejder for at indføre sharia (islamisk lov) og fjerne trosfriheden og pressefriheden. Endvidere skriver den anonyme forfatter, at „den som opgiver sin deen (islam), ham skal I dræbe.“ (side 25-26) (Dvs. drab på enhver, som konverterer fra islam til en anden religion). Bevægelsen er kendt for bl.a. i England at have dræbt flere af sine kritikere og for at fordrive modstandere og især jøder fra offentlige universiteter i England med vold.

HT skriver i begge bøger at den islamiske stats indtægter skal fås ved:

- 1) Krigsbytte efter Koranens regler!
- 2) Krigskat pålagt landets ikke-muslimer!
- 3) Zakat (islamisk skat).
- 4) Jordskat.
- 5) Mineralskat etc.

Hizb ut-Tahrir er en slagkraftig bevægelse i mange lande - ikke kun i Danmark. Her er det en demonstration for krav om muslimsk sharialov i Indonesien. Man kan undre sig over, om også kvinderne stiller disse krav frivilligt?

Hvad er der i vejen med disse regenter, som med savl om mundene slutter fred med disse jøder, som er svinenes og abernes brødre, dem som Allah forbandede og blev vred over, sigende:

قَالَ هَلْ آتَيْتُكُمْ بِشَيْءٍ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ

وَعَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ

الطَّاغُوتَ أَوْلِيَاءَ شَرًّا مَّا كَانُوا أَصْلَافًا سَوَاءَ السَّبِيلِ

"Sig: skal jeg meddele jer, hvems status hos Allah er værre end dette? Dem, som Allah har forbandet, og som Han er vred på - og dem, som Han har gjort til aber og svin og dem, der er kufr-tilbedere, er i en værre stilling og mere vildfarne fra den rette vej." (OQM. 5:60). Og som Han (Allah) beskrev ved at sige:

وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا

Citat fra "Khilafah" (Arg. 2, 9/10 august 1996)

Typisk eksempel på bladet »Khilafah«, udgivet af Hizb ut-Tahrir, Danmark

Endvidere at elever skal undervises efter islamiske principper i skolen, og al undervisning og videnskab skal indrettes og underkastes islamiske principper, hvorfor bevægelsen bl.a. fremmer islamiske friskoler i vesten.

Vigtig for bevægelsen herhjemme er bl.a. den tyrkiske Degirmenci-klan med den islamiske privatskole, Ahi Evran International School i Vanløse.

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

"De indfører korrupsion på jorden, og Allah elsker ikke dem, der indfører korrupsion." (OQM. 5:64).

Hvad fejler disse regenter egentligt, som med den største hast løber henimod jøderne for at oprette politiske forhold og ovenikøbet ønsker normaliserede forhold med disse til en sådan grad, at man har ændret undervisningsprogrammerne ved at afskaffe enhver Qur'an-tekst, hadith, islamisk lovgivning og historisk begivenhed, der angriber jøder og kristne; tekster, som viser deres korrupsion og korrupsions-spredelse, og at man skal tage disse jøder og kristne, som fjender eller bekæmpe dem.

Bevægelsen har mange tilhængere blandt islamiske studerende i vesten - også i Danmark. Mange arbejder med computervirksomhed, heriblandt bevægelsens leder i Danmark, Fadi Abdullatif. Ved et møde på Vanløse skole for 250 tilhængere af Khilafa og den muslimske fundamentalistiske bevægelse OPSA udtalte redaktøren: „Islam er den fuldkomne ideologi, der giver alle svar om vores liv. Hvordan kan man tro på demokratiet, når det er nyttesløst for de undertrykte. - Integrationen i det kapitalistiske Danmark vil aldrig lykkes jer. Islam er en åndelig og politisk ideologi for hele menneskeheden.“

Medens Hizb ut-Tahrirs bedst besøgte møder i København (Hijab-mødet foråret 2001, hvor man indskærpede pligten til at bære tørklæde) og mødet i Nørrebrohallen i efteråret 2001, som var vendt mod demokratiet og var en støtte til talibanbevægelsen i Afghanistan, kunne samles henholdsvis 800 og 1000 fortrinsvis yngre tilhængere og sympatisører, har bevægelsen sammen med beslægtede bevægelser i London (al-Muhajiroun) kunnet samle en demonstration med næsten 10.000 deltagere. I Indonesien samlede bevægelsen for kort tid siden ved en demonstration for islamisk lov i Indonesien også op imod 10.000 tilhængere.

I 2002 blev bevægelsens danske redaktør anklaget for racisme, især opfordring til drab på jøder. Under retssagen samledes 300-400 - mest unge mænd - foran retsbygningen i København til støtte for ham. Nogle gruppers påstand, at Hizb ut-Tahrir blot har 70 tilhængere herhjemme, er i modstrid med fremmødet ved deres offentlige møder.

Andre Khilafahbevægelser med lignende idéer er aktive i flere vestlige lande. De optræder rabiat og er kendt for overgreb. De afbryder foredrag etc. I Tyskland har Khaplan-khilafah-bevægelsen udråbt Khilafah-staten på Kölns stadion for 5000 medlemmer. Kaliffen fik i november 2000 en dom på fire og et halvt års fængsel for en fatwa, som kort efter betød likvidering af en rival, men han er allerede løsladt efter mindre end to år og fuldt aktiv i kampen for genoprettelsen af Det islamiske Kalifat i Tyrkiet med Tyskland og Danmark som en provins i Det islamiske Kalifat. De to bevægelser har ingen relationer, hvorimod der er nære bånd til England, Palæstina og mange arabiske lande.

Den dansk Khilafahbevægelse er udpræget antisemitisk og opfordrer til drab på jøder. Et yndlingscitater, som atter og atter går igen, er hadith al-

Bucharis profeti om jødernes udryddelse: „Der er en jøde bag mig, kom og slå ham ihjel... Dommedagen kommer ikke, før muslimerne slår jøderne ihjel i en sådan grad, at jøderne vil gemme sig bag træer og sten. Da vil træer og sten råbe: ‘Der er en jøde bag mig, kom og slå ham ihjel’. Og ‘dræb dem hvor end I finder dem’.“

XII AL-MUHAJIROUN

Al-Muhajiroun er en udbrydergruppe, som har forladt bevægelsen Hizb ut-Tahrir, fordi de mener, at moderbevægelsen ikke er yderliggående nok. Og medens Hizb ut-Tahrir er en international bevægelse med afdelinger i 20-30 lande, herunder også de russiske randstater, og med hovedkvarter ved Al-Aksa moskeen i Jerusalem, så omfatter Al-Muhajiroun i dag stadig under 10.000 personer, hvoraf flertallet bor i og omkring London.

Al-Muhajiroun blev stiftet af sheik Omar Bakri Muhammed i London, hvor han lever og er leder for en moske. For få år siden oprettede han en muslimsk shariadomstol for muslimsk lovgivning i den engelske hovedstad. Omar Bakri er indvandret til England fra Syrien i 1986.

Bevægelsen har endnu kun afdelinger i få europæiske lande, men søgte i august 2002 at oprette et dansk hovedkontor for hele Skandinavien. Kontoret skulle være skandinavisk fælleskontor, så længe man endnu ikke har etableret sig i Norge og Sverige. På grund af modstand og krav om forbud fra Dansk Folkeparti, besluttede Omar Bakri dog i sidste øjeblik at oprette hovedkontoret i Sverige, hvor man er meget åben overfor islam, også ekstremistbevægelser. Kritikere af udviklingen straffes og undertrykkes i Radio og TV og på det sidste også af store dele af den svenske dagspresse. Bevægelsen har derfor haft gode vækstvilkår i Sverige, hvorimod den i Danmark fremdeles stadig kun har en tilhængerskare på mellem 50 og 100.

Al-Muhajiroun søger mest at hverve sine tilhængere blandt intellektuelle unge og især i studentermiljøer. I Danmark har man hidtil især på Københavns universitet og gymnasier hvervet 50 medlemmer, af hvilke man i sommeren 2002 havde hvervet 8 tidligere Hizb ut-Tahrir medlemmer. Så medens de øvrige organisationer, som er inspireret af Det islamiske Broderskab, hver især har flere tusind medlemmer og sympatisører, som er bosiddende i Danmark, er der lang vej til, at også al-Muhajiroun kan blive en

magtfaktor herhjemme.

Al-Muhajirouns officielle politik i Danmark er at omstyrte det danske folkestyre og erstatte det med en islamisk stat og med islamisk lov. Navnet Al-Muhajiroun indikerer idéen om at overtage en by gennem udvandring, idet Al-Muhajiroun er betegnelsen på dem, som udvandrede sammen med profeten Muhammed for først at slå sig ned i det fremmede for siden at erobre magten indefra og fordrive eller dræbe alle dem, som satte sig imod magtovertagelsen.

Bevægelsen støtter ganske åbent al-Qaida-netværket og Osama bin Laden, i det mindste moralsk. Til Jyllands-Posten udtalte Sheik Omar Bakri, at folkene i „Hizb ut-Tahrir er mere moderate end os, og Hizb ut-Tahrirs afhoppere til os har begrundet deres skift med, at Hizb ut-Tahrir har negative tanker om al-Qaida og Osama bin Laden, som vi støtter. Vi vil ændre lov og orden i Danmark, og det bliver et langtidsprojekt. Vi ved, at der er folk i den danske regering, der ikke kan lide vore synspunkter. Derfor afventer vi også lige, hvor åbne vi skal være.“ (3.8.02). - Det har hidtil ikke været muligt for os at få fat på skriftligt materiale fra bevægelsen - ej heller løbесedler.

XIII ISLAMISK LIGHEDS- OG BRODESKABSFORENING

For enden af Grimhøjvej i Brabrand i en større industri- og kontorbygning står et sort skilt med navnet »Forening for Broderskab og Lighed«. Her tager man samme islamiske ide op, som også kendes fra Hamas og »Det islamiske Frihedsparti« i Danmark. Lighed forstås her som lighed mellem troende muslimske mænd, og frihed forstås som frihed fra det vestlige illegitime (ulovlige) system og frihed til at leve under islamisk lov i et islamisk samfund.

Bevægelsen er en af de bevægelser, som kommer idéerne i det islamiske broderskab nærmest, og minder endog om den waabistiske model fra Saudi-Arabien, idet alt radikalt skal føres tilbage til profetens tid, også klædedragten og skægveksten, hvilket er iøjnefaldende. Idéerne er de samme som hos »Det islamiske Frihedsparti«: bl.a. afskaffelse af demokrati samt dernæst samlingen af alle muslimer i den islamiske ummah under en khalif, som på en gang er øverste dommer, statschef, regent og general. Bevægelsen er meget tilknapet. Ifølge arabiske kilder taler de „med dobbelt tunge“. De

siger ét på dansk, noget andet på arabisk, og „at udtale sig om dette miljø medfører direkte fare for ens liv.“

En del af medlemmerne har med dansk bistandshjælp sandsynligvis også været i Afghanistan. Flere århusianske socialrådgivere ved, at en del af dem forsvinder i lange perioder: „Vi kender trafikken, men må se igennem fingre med det.“ En socialrådgiver i Gjellerupparken, jeg kender, fortalte mig, at han blev afskediget af Århus Kommune, fordi han talte åbent om trafikken og snyderiet. Man foretrækker „engletale“ eller tavshed. På det sidste mener man, at denne moske sammen med flere københavnermoskeer hører til dem, som har sluset jihadkæmpere fra Danmark til Irak for at føre krig og terror mod de danske og amerikanske tropper. Alene i 2003 mener man, at mindst 30 muslimer med dansk statsborgerskab gennem hjælpere i disse moskeer er blevet sluset ind i Irak for at deltage i krigen med omvendt fortegn.

XIV

ISLAMISMENS GENOPVÅGNEN I TYRKIET OG DRØMMEN OM GENOPRETTELSEN AF DET ISLAMISKE KALIFAT

I 1926 afskaffede Kemal Atatyrk resterne af det islamiske kalifat og indførte en verdslig stat i Tyrkiet, forbød tørklæder og fez og genindførte det tyrkiske sprog og det latinske alfabet. Denne flirt med vesten oplevedes traumatisk af mange yderliggående muslimer. En reaktion mod denne vestliggørelse kom bl.a. gennem de yderliggående grupper blandt sufierne og gennem Mille Görüsbevægelsen.

På internet kan man jævnligt se, at Atatyrk af disse grupper herhjemme opfattes og udskældes med de værste gloser som „en britisk, vestlig spion, som skulle være plantet af vestens efterretningstjenester“ og blev sat ind for „at ødelægge islam“ og „underkaste islam under vesten.“

En vigtig kraft i kampen for genoprettelsen af det islamiske kalifat og dermed omdannelsen af Tyrkiet til en teokratisk stat grundlagt på shariaen og med Istanbul som islamisk verdenscentrum, fører bevægelsen Mille Görüs og flere yderliggående sufibevegelser. Disse bevægelser har pga. af det store antal tyrkere i Danmark, som nærmer sig 100.000, fået en rimelig stor gennemslagskraft i Danmark især indenfor de senere år og endnu mere voldsomt i Tyskland med over 3 mill. tyrkere.

XV MILLI GÖRÜS (DMGT)

Denne religiøse og politiske bevægelse er i 1976 udgået fra Den Tyrkiske Union i Europa. Bevægelsen er tæt knyttet til det i Tyrkiet forbudte Refaparti (efter et forbud genopstod det under navnet »Dydens Parti«), som blev startet af den tyrkiske islamist Necmettin Erbakan med den ide at genoprette khalifatet, afskaffe demokratiet, omdanne Tyrkiet til en teokratisk stat og indføre sharia. Efter et kanonvalg, hvor partiet fik en tredjedel af alle stemmer, blev det forbudt i Tyrkiet i 2001 som samfunds- og demokratifjendtligt.

Bevægelsen er især aktiv i Tyskland og Danmark, primært ved at bygge moskeer, kulturcentre, etablering af foreninger og ungdomsaktiviteter, pilgrimsrejser til Mekka etc. I Danmark har bevægelsen under ledelse af den tyrkiske „hoja“ Zevki Kocer haft en fantastisk succes, ikke mindst da Kocer blev udnævnt til næstformand for »Foreningen af etniske minoriteter i Danmark« og lønnet af det danske Indenrigsministerium bl.a. under Thor-kild Simonsen. Endvidere har han på foranledning af Indenrigsministeriet siddet i udvalget til fordeling af tips- og lottomidler og har fået løn af den danske stat som næstformand i Etniske Minoriteter.

Milli Görüs blev forbudt i Tyrkiet som et ekstremistisk parti, ikke mindst på grund af fysiske angreb og mord på forfattere og kritikere. Ved en enkelt lejlighed brændte Mille Görüs' tilhængere mere end en snes forfattere ihjel inde i et hotel i Tyrkiet. Kritikere i Europa er blevet forfulgt, overfaldet og myrdet.

Efter at Refapartiet blev forbudt, er det gang på gang genopstået i nye forklædninger som Velfærdspartiet og siden Kyskhedspartiet (dydens parti). Erbakans ide om at omdanne Tyrkiet til et rent islamisk land og indføre sharialov, har vist sig succesfuld i Tyskland, hvor retsinstanser i Berlin og Hessen har givet deres imamer lov til at undervise muslimske børn i den offentlige folkeskole. Undervisningen har mødt megen kritik, fordi den foregår bag låste skoledøre.

En af de barske fundamentalister herhjemme er den førnævnte Zevki Kocer. Den 28.12.1996 inviterede Kocer ekstremisten og fundamentalisten Sevki Yilmaz til Danmark for at tale i Nørrebrohallen og for at påvirke danske tyrkere i ekstremistisk retning. Yilmaz er kendt for sine ekstremt demokrati- og vestfjendtlige synspunkter.

Kocer og Milli Görüs bruger i høj grad taqiya - metoden at forstille sig eller snyde de „vantro“ - ligesom Muhammad snød sine fjender. (Emnet er udførligt behandlet af Mehmet Ümet Necef i Jyllands-Posten 22.1.1998.)

Milli Görüs står stærkt i Tyskland med ca. 100.000 tilhængere, og i Danmark har de ca. 7000 tilhængere. Bevægelsen hedder i Danmark DMGT. Det oversættes af bevægelsen med »Foreningen af etniske Minoriter« for at sløre tilhørsforholdet. Forkortelsen DMGT dækker nemlig reelt over, at det er den danske Mille Görüs fraktion: Dinamarka Mille Görüs Testakulari. I Danmark findes moskeer i København, Århus og måske Helsingør. Endvidere ser det ud til, at de arbejder på en ny stormoske i Århus.

Samtlige tyske efterretningstjenester og den tyrkiske regering og ambassade advarer mod bevægelsen i stærke vendinger. Bevægelsen udgiver det tyrkiske blad Mille Gazete, som læses i Tyrkiet og europæiske lande som Tyskland og Danmark (60.000 eksemplarer i EU). Bladet må betegnes som yderliggående: „...Forældre (har) at opdrage deres børn, så de atter bliver til en generation af erobrere.“

„Vi vil underkaste os hele den ikke-islamiske verden. Fredelig sameksistens er kun midlertidig tilladelig som forstillelse (Taqiya) (»Im Namen Allahs«, Köln 1990 s. 25 ff.).

„Europæeren er en ateist og afgudstilbeder, en ågerkarl, kapitalist, socialist, zionist, kommunist og imperialist, uafbrudt brunstig og beruset i sprut, han elsker at bryde ægteskabet og er materialistisk. Han har forskrevet sig til djævelen. De (europæerne) er agenter og spioner. Som sådan kan de optræde som læger, som sygeplejersker, som kloge lærere, og som nogle, der går ind for fagforeninger, men alle er de islams fjender“ (Bevægelsens blad Mille Gazete 24.7.1986).

Det reelle antal tilhængere fremgår mest tydeligt af antallet af mødedeltagere ved større arrangementer, f.eks. ved et arrangement i København med ca. 2000 deltagere (jvf. den tyrkiske avis Hürriets journalist og korrespondent i Danmark).

I et flyveblad fra Foreningen til fremme af Hagia Sofia-Moskeen i Berlin advarer Mille Görüs mod „agenterne for menneskefjendske hjælpeorganisationer, som tager børnene fra troende forældre, tvinger dem ind på offentlige hjem og lokker dem ud i prostitution. Heroinbuler og herberger ledet af lesbiske tilbydes fra de offentlige kontorer.“

Mille Görüs sender nu disse ideer ud på hele to satellitkanaler til tyrkiske unge i Europa.

XVI

DE GRÅ ULVE (ADÜTDF) - »Den Tyrkiske Føderation i Europa«

Bevægelsen kaldes normalt blot »De grå Ulve«. Den tyrkiske Føderation for Europa blev grundlagt i Frankfurt 1978. Det er en organisatorisk og ideologisk aflægger af De grå Ulve MHP - „Partiet for den nationalistiske bevægelse“ i Tyrkiet. Bevægelsen er en radikal variant af den tyrkiske nationalisme under ledelse af Alpaslan Türkes.

Til De grå Ulves aktiviteter i Europa hører byggeri af moskeer og tyrkiske kulturcentre, politiske aktiviteter blandt det voksende tyrkiske mindretal, sportsaktiviteter og ungdomsforeninger. Hjørnestenen for De grå Ulve er den tyrkiske nationalisme med ønsket om genoprettelsen af den gamle islamiske storstat under tyrkisk ledelse omfattende de gamle erobrede områder i Europa og områder med mange tyrkiske indvandrere. Endvidere ønsker man en sammenslutning af alle tyrkisktalende folkeslag fra Turkmenistan til Tyrkiet.

Den terror, som bevægelsen er blevet kendt for og som i høj grad gik ud over kommunister og socialister, finder i dag fortrinsvis sted under mere skjulte former, f.eks. som særenheder indenfor det tyrkiske politi og den tyrkiske hær. Af kendte grå ulve i udlandet kan man nævne Ali Acta, som foretog attentatet mod pave Johannes Paul, og som Tyrkiet nu ønsker at give amnesti efter udståelsen af halvdelen af straffen.

Bevægelsen, som i starten hovedsageligt var af stærk nationalistisk militant art, har i dag forandret sig radikalt. Under indtryk af islamismens fremvækst i Europa og Mellemøsten er De grå Ulve blevet en af de mere radikale islamistbevægelser, som nyder popularitet især blandt drenge og unge mænd.

En udbrydergruppe har dog besluttet i endnu højere grad at kæmpe for islamismen i Europa, nemlig ATIP - »Den Tyrkisk-Islamiske Union i Europa«. Disse to bevægelser er ved at etablere sig i Danmark under påvirkning fra Nordtyskland. Hele 56,7% af unge tyrkere i Tyskland mener, at De grå Ulve repræsenterer deres synspunkt godt eller delvist godt. Vidnesbyrd om fremvæksten af disse bevægelser i Danmark er fundamentalistiske sym-

boler på tøjet, især symbolet for De grå Ulve: Bozkurt. Endvidere det osmanniske krigsflag, især som vimpel i biler eller på væggen derhjemme som udsmykning.

XVII SUFIERNE

Ordet sufi er en fordansket gengivelse af det arabiske ord tasawwuf, som er navnet på den uldklædning, som sufierne tidligere bar. De religiøse sammenkomster (dhikr) kan være en rytmisk gentagelse af Allahs 99 „skønne navne“. Sufismen tilstræber, at tilhængerne bliver al-insan alkamil, dvs. fuldkomne, hvorfor afgrænsning fra andre og kultisk renhed spiller en stor rolle.

Sufibroderskaberne kaldes tariqa (arabisk) eller tarikat (tyrkisk), hvilket betyder „vej“. I spidsen af en sufiorden står en sheik eller pir. Broderskaberne er strengt hierarkisk opbyggede. Under sheiken står dervisch'erne, der som inderkredsen er den hårde kerne og aflægger en troskabsed til sheiken. Uden om den hårde kerne er yderkredsen, som underkaster sig lydighed og har et elevforhold til deres åndelige lærere.

En af de militante sufiordener er Naksibendiye, som er militant og udpræget antikristen. En anden af de radikale ordener er Süleymanci, som er opstået i Tyrkiet i 1930-erne. Bevægelsen er kendt for sin radikale brug af taqija, dvs. at snyde de vantro og lyve overfor de vantro med Allahs velsignelse ved at sige noget andet, end det man mener. Denne metode blev videudviklet for at snyde og bekæmpe Kemal Atatyrk.

Bevægelsen, som også kalder sig „Süleyman Efendis elever“ hører til de mest aggressive. Grundlæggeren af bevægelsen er Süleyman Hilmi Tunahan, som opbyggede bevægelsen i Atatyrks regeringstid. Bevægelsen har udgivet bladet Anadolu, som i dag er gået på internettet: „En ikke-muslim har ingen ydre renhed, fordi han drikker vin, snaps og øl og spiser svinekød. Indre renhed besidder han på forhånd ikke“, de har „jødtejeneres beskidte ansigter“.

Herudover er der Nurcu (»Lysets sammenslutning«) og Fethullahi - begge islamisk konservative bevægelser, som står stærkt i Tyskland og er „dialog-orienterede“. Den danske sufibevegelse er repræsenteret gennem deres danske hjemmeside: www.islamidag.dk

Åndelig leder er sheik Abdalqadir as-Sufi. Deres teologi er især aggressiv overfor den danske lovgivning, grundloven, kvindesynet, bankvæsen og

samfundsopbygning, som kaldes „det beslavende demokrati“, men aggressionen er ligeså voldsom overfor kristendommen og jøderne. Det drejer sig om at ødelægge og nedbryde det, som as-Sufi kalder „det judeosekulare samfund“.

Tariqah Jihad kæmper for at genindføre kalifatet og sharialoven ved at „nedbryde hedensk romersk lov, korrumperet af sadistiske kristne præster“ (underforstået den danske grundlov): „I Allahs sunna (lov) er der intet at forandre.“

„Muslimerne er de eneste, der danner et fællesskab. Der er ikke noget 'internationalt fællesskab'. International lov er en illusion. Internationale institutioner er blottet for indhold og realitet. Konstitutioner (grundlove) har ingen retfærdighed eller styrke. Styrke tilhører udelukkende Allah. Konstitutioner, som er skabt af mennesker, har ingen autoritet og ingen sandhed. Ved deres ikke-eksisterende natur må de have den modsatte effekt af det, de står for... Allah har sågar advaret om, at de [vanthro] ikke vil være tilfredsstillet, før de får os til at følge deres livsmønster, som er kuf, bedrag og hykleri... Derfor er der en vital forskel mellem en muslim og en kafir (vanthro)... Vi må undgå at blive trælbundet, ydmyget, hånet og til sidst slagtet af disse folk, der er blottet for retfærdighed, fordi de er blottet for lov og har opfundet deres egne love (humanismen), som vi har set resultere i det omvendte af deres påstande... De påstår frihed og gør så millioner til slaver i forbedrings- og koncentrationslejre... Derfor er det en pligt at have en emir i ethvert fællesskab og en sultan over alle folkeslag. Dette medfører også en forpligtelse til jihad (hellig krig)... Dette medfører en acceptering af det grundliggende faktum, at muslimerne selv er en hær imod kuffar (de vantro). Fra dette følger muslimernes jihad, kombineret med den uundgåelige grumme skæbne, der allerede falder på kuffar... Og til sidst, at Allahs islam vil overgå alle andre religioner, som Han lovede i sin Bog, der nu styrer verden til dens sidste time.“

Tariqah-jihad har udsendt et brev til friskoler på Nørrebro om at etablere et såkaldt „rent muslimsk område på Nørrebro“ og forsøge på at genere danskere ud af området. To muslimske politikere påstår, at brevet er en forfalskning. Men oversættelsesfejlene er af samme art som på hjemmesiden.

„Rene muslimske mænd“ kan ikke være i nærheden af „urene danske kvinder“. Derfor bør muslimer tilkæmpe sig deres eget område. Idéen gen-

findes med forvanskede ord af filosofen Nietzsche, der anses for „verdens største filosof“, på deres hjemmeside: „Når islam foragter kristendommen, har den tusindfold ret. Islam har som sin forudsætning mænd.“ Problemet er „korruptionens to store redskaber: kristendom og alkohol. Således er der intet valg, hvad angår islam og kristendom, og hvad angår en araber og en jøde, udfaldet giver sig selv.“

Den danske sufigræn under Abdalqadir as-Sufis ledelse repræsenteres gennem den af ham grundlagte missionsorganisation Verdens Murabitun Dawa, hvis sigte er islamisk verdensmission med bekæmpelse af USA og den saudi-arabiske Waabisme og genindførelsen af islamisk pengevæsen på baggrund af den islamiske dinar og det islamiske Zakat-skattesystem, bygget „på en Fiqh-baseret islam på baggrund af imam Maliks, imam Shafis og iman Abi-Hanifs lære. Æresgæst ved Murabitun Dawa's verdenskonference i Pretoria år 2000 var muftien af Jerusalem.

Fatwa

Følgende fatwa fra danske sufier, som er sendt til flere islamiske institutioner på Nørrebro, lægger vægt på afgrænsningen fra de urene ved at tilstræbe autonomi. Brevet er underskrevet på arabisk. Bemærk stavemåden for Tyrkiet: Tyrkie. Brevet er underskrevet Tari Qah - Jihad Danmark, dvs. en muslimsk sufiorden (stavefejl i brevet er ikke rettede): Meddelelse til alle muslimske indvandre, muslimske kulturcentre, mosker og muslimske støtter i Danmark. Vi er nu mange indvandrere i Danmark og vi bliver hvert år ca. 15-20000 flere. Det er derfor vigtigt, at vi får vores eget område i Danmark, hvor muslimer kan leve som den hellige Koran bestemmer. Det er vores menneskeret at få vores eget område, hvor vi kan leve uden druk, narko, nøgne danske piger, pølsebod, dårlige bodegaer og alle mulige andre danske ting. Vi er mange muslimer på Nørrebro, og Nørrebro ligger i hovedstaden og nær lufthavnen. Derfor skal vi gøre Nørrebro til en islamisk bydel kun for os muslimer, hvor vi kan have vores kvinder i fred, hvor kvinder kan gå tildækket, som den hellige Koran bestemmer, hvor der er rent og befolkningen er ren, vi skal have mange islamiske skoler; hvor piger og drenge kan gå hver for sig, gymnastik og lejrskole, billedkunst af mennesker, biologi og andet dårligt skal forbydes. Vores drenge må ikke gå i bad med andre, for muslimske drenge er omskåret og må ikke vise sig, for han er

uden hud og altid klar til at lave børn. Danskerne er selv ude om voldtægt af deres piger, for de beskytter ikke deres piger og urene piger er ikke beskyttet af den hellige Koran. Islam er stor og skal herske i verden som den hellige Koran siger. Husk selv Tyrkie, som i dag er 99% muslimsk, var engang kristen og uren. Men de kristne og danskerne har ingen kraft, tro eller fait, derfor er de svage og vi er stærke. Muhammad Gelle sagde for nogen tid siden i pressen, at vi muslimer gerne vil rejse hjem til vores egen kultur, hvis vi fik penge 100000 dkr. hver. Men han tager fejl. Det har taget os 1400 år at komme til Danmark og vi rejser aldrig hjem for vi må ikke svigte islams mål khalifa. Islam er den største og hurtigst voksende religion. Enhver som ikke arbejder for Khalifa er vores fjende. Mange danske piger gifter sig med muslimske mænd og deres børn bliver automatisk muslim ifølge den hellige Koran og selv om manden skiller sig senere og henter sig en muslimsk kone. Men en muslimsk pige må ikke gifte sig med en dansker, for en pige er svag og kan ikke viderføre islam. Hun får mandens kraft ind i sig når hun bliver gift, men hun kan ikke give kraft. Hun bliver som et dyr, hvis hun får en dansk mands kraft ind i sig, hun bliver uren og vanære islam. Når en muslimsk mand får en dreng med en dansk eller an- Kamelrytter, Ægypten den uren og vantro kvinde, bliver drengen omskåret og tilhører det muslimske broderskab, som gælder voer hele verden. Vi holder sammen ligegyldigt hvor i verden vi kommer fra. In sha-Allah. Den hellige profet har givet os Koranen og vores tro er stærkere end alle verdens våben. Vi har vores love og regler fra Allah. Mens danske politikere er korrupte og bliver valgt hver 4. år og laver hele tiden nye love, mens vores love og regler gælder til evig tid og derfor rene. Danskerne lader urene politikere bestemme, men Allah ved bedst - lovens bog den hellige Koran skal være vores Parlament. Lad os indføre vores lov på Nørrebro. Overtage så mange forretninger og lejligheder, så rejser danskerne, vi skal lave vores egen skoler, tehuse, klubber og få så mange danskere væk, for de ødelægger vores børn og kvinder. Danske kvinder lever urent og drikker og knepper med nye mænd hver weekend og de skal ud af vores område.

Dette er bestemt ifølge FIQH og skal efterleves af alle muslimer som fathwa.

„TariQah - Hellig Jihad Danmark.“ 22-10-01

Oversat fra arabisk af [her følger en underskrift på arabisk].

XVIII

WAABISMEN OG DEN ISLAMISKE VERDENSLIGA

Saudi-arabisk statsmission: Den muslimske Verdensliga.

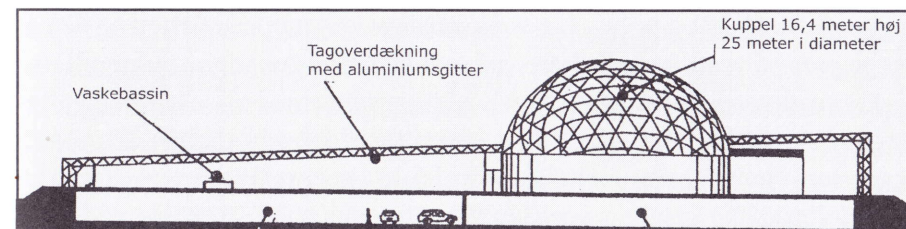
Ligaen og dermed Saudi-Arabien bygger på den udgave af islam, som kaldes Waabismen, der søger at føre islam, de islamiske befolkninger og samfundet tilbage til den muslimske lovgivning, den samfundsmodel, klædedragt og de forhold mellem kønnene, som herskede på Muhammeds tid og under hans styre. Waabismen er kompromisløs på dette punkt og forkaster derfor demokrati, parlamentarisme, kvinders rettigheder, og den forbyder eksistensen af ethvert andet trossamfund ved dødsstraf. Distribution af andres religiøse skrifter et meget strengt forbudt, ligesom bygning af kirker.

Der er dødsstraf for, at en kristen præst gennemfører en gudstjeneste eller en dåb - endog under private former. Der er ligeledes dødsstraf for at forlade islam, ligesom bevægelsen fremmer de klassiske islamiske straffe: stening, håndsafhugger, afhugning af fødder, offentlig piskning etc. Overalt, hvor waabismen trænger frem, møder vi krav om disse hodoood straffe.

Udbredelsen af Waabismen sker gennem moskebyggeri i snart sagt alle lande og især i vesten. Enorme beløb fra de saudiske olieindtægter bruges til at bygge pragtmoskeer, som skal påvirke mere moderate muslimer til at følge den waabistiske model. Det lykkes med stor succes de fleste steder. Bygning af en stor pragtmoske i København har da også til hensigt at fremme islamisk waabisme i Danmark og gennemtvinge tilladelse til islamisk lovgivning i Danmark som et duokulturelt samfund, hvor muslimske love eksisterer.

Bevægelsens repræsentant i Danmark er Leon Soudari Hansen, som arbejder ved det danske fængselsvæsen som imam. Ligaen er en statslig verdensmission, finansieret af saudiarabiske oliemilliarder og den saudiske stat gennem den saudiarabiske kongefamilie. Ligaen udbreder den meget konservative waabistiske islammodel, som vil føre islam tilbage til profetens tid i alle forhold, endog klædedragt, slaveri etc. Mange waabister holder slaver, hvilket er påvist også i Europa både i Frankrig og England. Ligaen ønsker at bygge en moske på Amager til kr. 250 mill., hvis den danske stat forærer grunden til Ligaen.

Missionsvirksomheden sker gennem organisationen Rabitat al-Alam al-Islami, den muslimske verdensliga, som blev dannet 1962 ved en interna-

Denne kæmpemoske vil Waabisterne opføre med saudiarabiske oliepenge på Amager for at påvirke islam i Danmark i den rigtige retning.

tional islamisk konference om udbredelsen af islam til hele verden og bekæmpelsen af sekularismen og idéen om sekulære (verdslige) områder. Konferencen var indkaldt af og betalt af Saudi-Arabiens daværende kronprins, Faisal ibn Abd a-Aziz.

Ligaens vedtægter blev vedtaget af dec. 1963 og lyder som følger:

”Ligaens formål er at udføre den pligt, som Allah, den almægtige har pålagt os at propagandere islams budskab, viderebringe dets doktriner, bekæmpe falske anklager mod islam, føre krig mod de farlige anslag, som islams fjender bedriver ved at prøve at føre mennesker bort fra islam og sønderbryde deres broderskab, og ordne islams anliggender på en måde som er i overensstemmelse med muslimernes interesser og fjerne deres problemer.”

De enkelte punkter, som blev vedtaget, var:

1. Indførelse af islamisk lov i alle muslimske (el. alle lande med muslimer?)
2. Skabelse af en islamisk konference.
3. afholdelse af store møder hvert 5. år.
4. fremme pilgrimsfærden til Mekka blandt alle muslimer.
5. Sætte et storstilet foredrags- og udgivelsesarbejde i gang og åbne kontorer overalt for at fremme islam.
6. dannelse af et råd af islamiske retslærde, der kan udsende fatwaer og som skal imødegå alle angreb på islam fra andre religioner eller fra politisk side.
7. udbrede arabisk til alle muslimer.
8. udsende muslimske missionærer til alle lande.
9. Bekæmpe uislamiske bevægelser herunder Ahmadiya-islam o.a.

Ligaen har ikke blot som officielt mål indførelse af islamisk lov i alle muslimske lande og lande med store muslimske mindretal, men i praksis fremskynder man islamisk lovgivning overalt, hvor der er muslimer, ved at

lægge økonomisk og politisk pres på muslimske grupper i vesten og ved at lægge pres på vestlige politikere ved at lokke med gunstige aftaler om import af vestlige varer samt pression kædet sammen med olieeksport og aftaler med store virksomheder, f.eks. inden for slagteribranchen eller osteeksporten. Her søges gennemført islamisk lov især ved at presse islamiske renhedsforskrifter igennem i næsten alle sammenhænge, samtidig med pression og betaling af slørpenge til piger, som vil gå med tørklæde. Man afholder store konferencer og har et svimlende budget.

Konferencen i København 2001 på Hilton Hotel var et skoleeksempel på den pression, som Saudi-Arabien lægger på vestlige politikere. Konferencen indledtes demonstrativt med, at en ung dansker offentligt frasagde sig sit danske navn og sin kristne tro og fik et muslimsk navn efter at have fremsagt den islamiske trosbekendelse: et klart signal til det danske samfund.

Herefter sagde lederen af konferencen, at danske politiske partier kun kunne regne med muslimske stemmer, hvis de klart fulgte deres krav. Endelig kom der en advarsel - ironisk nok til Det radikale Venstre - som ellers har fremmet islam på alle fronter. Advarslen var netop et vink med en vognstang, at man ikke automatisk kunne forvente muslimske stemmer, hvis man ikke ville makke ret.

Ligaen har nu udsendt ca. 1000 missionærer, heraf ca. 90 til Europa. Af de godt 30 verdenskontorer ligger ét i Danmark på Vodroffsvej. Her ligger også en af ligaens danske moskeer, ligesom der er en i Helsingør, hvilket til stadighed medfører aggressioner overfor det omgivende danske samfund. Ligaen opbygger islamiske forlag, støtter muslimske menigheder økonomisk, hjælper med at bygge moskeer, driver lokalradio i København (»Radio Fatiha«) og gør en stor indsats for at få gjort ureligiøse bosniere i Danmark til aktive muslimer. De underviser bl.a. bosniske børn i islam og betaler lønnen for flere imamer i København.

Allerede i 1989 havde de alene i København fire imamer, hvoraf én var bosnisk. Målet er netop at omvende herboende bosniere til den mest yderliggående islamiske praksis, hvilket er lykkedes i mange tilfælde. Det er overraskende, når man tænker på, at de fleste bosniere var verdsliggjorte, da de kom til Danmark. Der bruges mange ressourcer netop på denne opgave. Samtidig maser de sammen med den saudiarabiske ambassade på for at

etablere muslimske områder med begravelsespladser. Men selv om der nu er mange muligheder for at blive begravet på denne måde, er det fortsat ikke mange muslimer, som vælger at blive begravet i Danmark. Etablering af begravelsespladser er lykkedes dem både i København, Odense og Århus ved at lægge pres på myndighederne. Også i Århus betaler ligaen imamer, ligesom der købes lokaler, som de udlejer til muslimske skoler i Danmark. Disse imamer indoktrinerer i den mest yderliggående form for islam.

Et eksempel er Kong Fadh Akademiet i Bonn, som er et alabastfarvet palads som fra 1001 nat med stor moske, bibliotek, skole, højskole og Koranskole, som blev indviet med penge fra Saudi-Arabien og med stor festivitas under nærvær af den saudiarabiske ambassadør, udenrigsminister Klaus Kinkel, ministerpræsident Johannes Rau og Bonns overborgmester i 1995. Alt gik fint, indtil man fandt ud af, hvad børnene skrev i deres stile. En elev på 11 år havde skrevet en stil om Hellig Krig: »Jeg vil gerne have terror. Jeg vil gerne være Osama bin Laden. World Trade Center skal endnu engang brændes ned til jorden. Bush skal ose ud af hovedet af raseri. Jeg vil gerne ødelægge hele verden.« Sin åndelige føde til indlæring i had og hellig krig betales via den saudiarabiske kongefamilie. Drengens stil indgår som dokument i et opgør om akademiet, der var oppe på højeste regeringsplan, da kansler Gerhard Schröder i oktober besøgte kong Fadh i Saudi-Arabien. Akademiet var dømt til lukning. 470 elever ville blive lukket ude. Men så rykkede Schröders regering i felten efter pression fra Saudi-Arabien for at undgå skandale og redde, som det hed, det tysk-saudiske forhold. Og således bøjede man sig til jorden for den saudiske oliepression.

Hellig krig på skemaet

Under åbningen havde Bonns overborgmester, Bärbel Dieckmann, udtalt, at projektet gav „en enestående forudsætning for en forbilledlig tysk-arabisk og kristelig-islamisk dialog, som fremmede den fredelige sameksistens.“ Men på skolen blev hellig krig et fag. Og den første fredag i oktober 2003 kaldte prædikanten, Anas B., i en stuvende fuld moské i Allahs navn til hellig krig mod de vantro.

• Men et kamerahold fra TV-stationen ARD havde filmet talen med skjult kamera. „I må tage jer af jeres børns legemlige dygtiggørelse,“ børnene skulle indlæres fra barnsben i hellig krig lige fra spydkast til at sværge hellig

krig. Til de mange forældre med børn den dag opfordrede han uforblømt til en radikal, islamisk opdragelse og prædikede forkastelse af Vesten. Otte ugentlige timer Koranlæsning i skolen, seks timer arabisk, og én time tysk. Geografiundervisning med kort, der viste, at Israel var udslettet og ikke mere eksisterede. Politiet kunne udpege folk med nær tilknytning til skolen som regulære terrorister, f.eks. den 39 årige egypter Sayed M., som mistænkes for at samarbejde med terrornetværket Al Qaida. Og nogle omgikkes Mamduh Salim, bin Ladens formodede finansmand, hvis børn er uddannet på akademiet. „Snart er vi alle sammen forenet der,“ glædede ekstremister sig over i en samtale, som politiet opsnappede. En af dødspiloterne den 11. september kom fra Bonn. Der er påfaldende mange tilhylede kvinder og piger i området. Det er det ydre tegn på, at sharia, islamisk lov, er ophøjet over alt andet, og at kvinderne er „rene“ i modsætning til de „urene“ tyske kvinder.

Det mest forbløffende er, at skolen, højskolen og Koranskolen netop brugte materiale, der er produceret i Saudi-Arabien. Og det var kendt, at der blev benyttet saudiske undervisningsplaner og saudiske bøger, hvis indhold med garanti ikke lå inden for den tyske lovgivnings krav. Omkring 200 af de 470 elever har tysk statsborgerskab, og alligevel fik Kong Fahd Akademiet lov til at boltre sig uden indblanding.

Tre afsløringer fra skolens undervisning vejede tungt:

* Indoktrinering af børn med en strengt fundamentalistisk udlagt islam.

* Antivestlig hetz.

* Krav om beredvillighed til at gå i hellig krig mod de vantro.

* Ralph Chadham, en islam-forsker i Tyskland, påpegede, at der var tale om et virke for ekspansion af islam og om en aggressiv jihad, hvortil kommer, at Forbundet af Islamiske Kulturcentre næste år har planlagt foreløbig en snes nye centre af samme slags, bl.a. i Rastatt, Wolfsburg, Duisburg, Mannheim og Köln.

* Ralph Chadham siger, at centrene udadtil virker åbne og demokratiske, men indadtil er autoritært organiserede og er børnekaserner. Eleverne har ingen kontakt til tyske børn.

Samme slags kulturcentre skyder op i tusindvis over hele Europa og findes også i Danmark, finansieret af Saudi-Arabien. Og adskillige ledende politikere indenfor en lang række danske politiske partier står i kø for at

oprette saudi-arabiske stormoskeer på Amager, i Århus og Odense, og de ligger næsegrus for ekstremismen og de saudiske penge.

Harum Aydin, der var droppet ud af det waabitisk-islamiske samfund, sagde til tysk TV, at „de islamiske skoler er til fare for samfundet. Unge mennesker, der får påduttet så megen vrede, må på et eller andet tidspunkt have det ud - og det kan være i form af terroraktioner gennem underkastelse af Allahs vilje“. (J-P 2.11.03).

Ligaen udgiver bladet »Muslim World News« hver uge samt månedsbladet »The Muslim World League Journal«. Det udgives og betales af Saudi-Arabien og er et flot månedligt tidsskrift på 50 sider udgivet af »Rabitat al-Alam al-Islami«. Det udgives i to store udgaver på arabisk og engelsk. Distribueres fra Jeddah, Saudi Arabia. Generalsekretær: Dr. Abdullah Saleh al-Obeid.

Dette er Sunnimuslimernes største verdensomspændende blad, læst i alle lande, hvor Saudi-Arabien er involveret med penge i den islamiske statsmission, bygning af islamiske kulturcentre (moskeer) og Koranskoler. Man støder i bladet på meget specielle artikler. En hævder, at England retsligt er et muslimsk land, fordi (påstår Ligaen), at den engelske kong Offa konverterede til islam, men blev myrdet inden han kunne nå at omdanne England til en muslimsk stat. Begrundelsen finder de i en række muslimske mønter, som Ligaen påstår er præget af ham.

Men historien er ren opdigt. Offas liv beskrives i det berømte oldengelske skrift »Angelsaksernes Historie« af Beda, hvor Offa fremhæves som from kristen. I en artikel vises, hvordan man fik antallet af muslimer til at vokse i Rwanda gennem økonomisk befolkningspolitik. Hver muslim skulle tage sig en eller to kristne krigsenker som henholdsvis 2. og 3. kone. De kristne børn skulle så opdrages som muslimer efter muslimsk lov og kvinderne underkaste sig islam. Pengene kom fra Saudi-Arabien. I adskillige artikler i bladet kræves islamisk opdragelse i skoler med muslimske børn i vesten, herunder tørklæder og andre renhedskikke, adskillelse af rent og urent samt pression for indførelse af øvrige muslimske love ved skolen, samt indførelse af muslimsk afstraffelse.

Her følger et typisk eksempel fra bladet: Vol. 25 No. 11. marts 1998 skrevet af Dr. Ahmad H. Sakr: Muligheder for islamisk mission:

„Giv agt. Før du accepterer et besøg fra en ikke-muslimsk gruppe på

kulturcenteret (moskeen kaldes kulturcenter), vær forberedt. Uddan dig selv. Følg følgende liste.

1. Find ud af alt om deres tro. Undersøg om de er katolikker eller protestanter, eller hvilket tilhørsforhold de har.
2. Studer noget om dem fra bøger, internet World Web. Du kan spørge, om du kan låne litteratur om dem, så du er forberedt, inden de kommer.
3. Find ud af deres antal, race, land og herkomst. Forbered dig med viden om deres forhold til svinekød, alkohol, familieværdier, moral, om de er monoteister, om de tror på profeti, endvidere sociale problemer i deres samfund og omgivelser.

Besøg

Det følgende er en liste vedr. de ting, du som muslim skal huske:

1. Foretræk at invitere ikke-muslimerne til kulturcenteret. Giv dem frokost eller varm mad, giv dem brochurer, souvenirs, litteratur og endog en engelsk oversættelse af Koranen.
2. Hvis ikke-muslimer inviterer dig, gå da i en større gruppe eller i det mindste en gruppe på tre, af hvilke én er en muslimsk kvinde.
3. Er du taler, så informér tilhørerne om Islam, og involver dig ikke i samtaler om dit eget land.
4. Tal om Islam kort og summarisk. Gør Islam relevant for tilhørerne og samfundet.
5. Lad nogle af dem, som følger dig, gå frem for at fortælle om sig selv og deres baggrund.
6. Vær sikker på, at du har nogle mænd og kvinder med dig, som har accepteret (er konverteret til) Islam, så disse siger nogle få ord om, hvorfor de modtog Islam.
7. Søg at udvælge de mænd og kvinder, som skal gå med dig, så de kommer fra forskellige dele af verden, med forskellig farve, etnisk baggrund og sprog.
8. Vær omhyggelig med at hilse på alle, at sige velkommen og takke dem, særligt deres ledere.
9. Søg at tale om alt det, som I har fælles, undgå forskellene. Tilhørerne er smarte, de vil erkende det, som I har fælles så vel som det, som er forskelligt.
10. Fortæl dem klart, at du går frem efter følgende koncept:

- a) Vi er her ikke for at omvende nogen.
 - b) Vi er imod at få proselytter.
 - c) Islam har ingen dåb.
 - d) Vi er her ikke for at prædike.
 - e) Vi er her ikke for at overbevise eller belære (undervise) nogen.
 - f) Vi er her ikke for at debattere.
 - g) Vi er her ikke for at overbevise nogen. Fortæl dem, at du er meget højt uddannet, sig til dem, at de er smarte og intelligente.
11. Fortæl dem, at du er her for at dele de smukke og dejlige ting, som er fælles blandt os. Ja, vi er forskellige, og derfor er vi her. Skønheden i livet er, når vi er forskellige, ellers burde ingen leve på denne planet.
 12. Den generelle tale om islam skal være om islams hovedtros-artikler og søjlerne i islam.
 13. Fortæl også noget om de tidligste muslimers dyder og den islamiske renæssance og de dyder, som nuværende muslimer repræsenterer i videnskab, teknologi, moral, fred, familieværdier, lovoverholdelse og så videre.
 14. Fortæl dem, hvor mange muslimer, der er, at der er mere end en milliard i verden. Og fortæl dem, at der er mindst 20 millioner muslimer i Vesten og otte millioner i USA.
 15. Vær ikke apologetisk, vi behøver ikke at forsvare Islam. Dit job er at fortælle dem og gøre dem interesseret.
 16. Vær venlig, og prøv at have sans for humor.
 17. Tak dem, og inviter dem for spørgsmåls- og svarsessioner.
...Du skal tale med et køligt sind og altid med et smilende ansigt...
Din rolle er at bryde isolationen og fjerne frygten og fordommene mod Islam og muslimer.
Du skal bygge en bro af kommunikation...
Du skal åbne en dør for nye møder. Ikke-muslimen skal se hen til nye møder i fremtiden (The non-muslim should be exited).
Ud over dette opfordrer mange blade til at lægge vægt på, at alle muslimer er ét og ikke består af forskellige retninger eller forskellige udgaver, som de fire evangelier, men muslimer er en helhed (en verdens-umma) modsat kristne eller buddhister eller hinduer. Derfor skal man lægge vægt på muslimers enhed og ikke dette „Islamic revivalism or fundamentalism is subject to a myriad of inter-pretations“.

XIX
ISLAMISK SAMFUND
OG KUWAITS MISSIONSVIRKSOMHED

Ligesom Saudi-Arabien ved hjælp af en næsten udtømmelig pengekasse kan drive effektiv mission i Danmark og Europa uden at være anvist på frivillige indsamlinger, arbejder Kuwait på lignende måde. Ligesom Saudi-Arabien bruger økonomisk pression overfor europæiske og danske politikere og virker på stats- og ambassadeniveau for udbredelsen af islam, således sker det også for Kuwait. Økonomisk kan man se, at gennem det meste af 2003 har Kuwait gennem sit statslige olieselskab Q8 søgt at udradere de små danske olieselskaber OK, Energi, Uno-X, Haahr Benzin og DK-Benzin ved at presse prisen så meget, at mange af de små forhandlere må lukke. På samme måde presser de statsfinansieret mission igennem ved at aflønne imamer, betale for moskeer etc.

Eksempelvis flyder kuwaitiske penge ind i Islamisk Samfund, hvor også imamen Abu Laban betales af dette olieland via statsmidler. Islamisk Samfund udgiver således også sandsynligvis med støtte fra Kuwait en lind strøm af muslimske bøger på dansk.

Imam Ahmad Abulaban, der lønnes af den kuwaitiske stat, er leder for, som han selv udtrykker det, 15.000 somaliske og arabiske muslimske familier. „Tawba“ udtrykte fra starten linien, idet moskeen er opkaldt efter den barske sura i Koranen, som med stor voldsomhed beskriver, hvordan det skal gå kristne og mennesker, som ikke er muslimer, og hvordan disse skal behandles. Sura 9.5 Sværdverset, som legitimerer jihad: „Når de fredhellige måneder er forbi, dræb da afgudsdyrkerne, hvor I end finder dem og grib dem, omring dem og lig på lur efter dem overalt...“ Det er almindeligt at give moskeer navn efter det, de skal udtrykke. Et af de mest almindelige moskenavne i Europa i dag er således Fati Camiie, Erobrermoskeen, som vi kender f.eks. fra den store moske i Flensborg.

Imam Ahmad Abulaban og Talat Fouad Kassem fik sammen asyl i Danmark. Førstnævnte blev leder af Tawba-moskeen i København. Med åbne arme tog de imod „den blinde sheik, Omar“ under hans danmarksturne som prædikant i danske moskeer. Kort efter blev den blinde sheik dømt for den første bombning af World Trade Center i 1993. Senere blev Abu Kassem, som også kom i Abulabans moske, afsløret som delagtig i dette attentat mod

World Trade Center, som kostede seks mennesker livet og sårede over et tusinde. Jyllands-Posten afslørede også, at Abulabans moske har samlet penge sammen til de algeriske terrororganisationer GIA og FIS.

Da Abulaban af Jyllands-Posten (21.8.94) blev spurgt: „Fordømmer du mordene på udlændinge i Algeriet?“ var hans svar: „Det er svært at se, hvad der foregår.“ - „Er det rigtigt eller forkert at dræbe udlændinge i Algeriet?“ - „De kan ikke forvente et kort svar på et så indviklet spørgsmål.“ - „For tredje gang. Er det godt eller ondt at dræbe?“ - „De afbryder mig... Måske spreder udlændinge AIDS i Algeriet, ligesom jøderne gør i Ægypten.“

Kassem, som var dødsdømt i Ægypten for meddelagtighed i terrorisme, skiftede siden navn og forsvandt på mystisk vis under en rejse til Kroatien og Bosnien. Men så sent som den 9. april 1998 prises han på en hjemmeside på internet med hjemsted i Århus, tilhørende en dansk libaneser. Heri lovprises den islamiske terrororganisation „Gam'at al Islamiya“ samtidig med, at den ægyptiske regering angribes i voldsomme vendinger.

Abu Laban er ofte i medierne og kæmper hårdt for at gennemtrumfe kernesymbolet for islamisk lov, det islamiske tørklæde. Bl.a. har han udtalt sig i bladet »Folkeskolen« vedr. afskedigelsen af nogle lærere fra Odense, som var imod brugen af tørklæder i folkeskolen. Her kom han også med voldsomme udfald mod den danske konvertit, Amina Echamari, hvor han udtalte, at „hun læser Koranen, som djævelen læser Bibelen.“

Han har flere gange deltaget i forhandlinger i kirkeministeriet og justitsministeriet bl.a. om etablering af muslimske kirkegårde og har udtalt sig til fordel for islamisk lov og selvmordsbomber som led i hellig krig, jihad. De fleste af dem, som kommer i hans moske, er arabere, men der er også somaliere og pakistanere samt danske konvertitter. Ofte kommer der op til 8-900 til fredagsbønnen, og ved slutningen af Ramadanen samler han op mod 3500 i Nørrebrohallen.

XX
ANDRE SAUDI-ARABISKE ELLER KUWAITISK
FINANSIEREDE ORGANISATIONER I DANMARK

Her kan nævnes »Islamic Foundation«, der er ledet fra Pakistan, men modtager sine penge fra Saudi-Arabien, den danske afdeling med hovedsæde i England. Organisationen er aktiv i udbredelsen af fundamentalisten og

shariaforkæmperen Maududis skrifter. Derudover udgives ud fra Maududis ekstreme synspunkter en lang række børnebøger om islam for at påvirke på et tidligt trin.

Denne ekstremistiske organisation har også samarbejdet med Amina Echammari fra Islamisk-Kristent Studiecenter og hendes »Islamiske Studie-bogssamling«. Kuwait støtter også den fundamentalistiske studenter-organisation ved navn »International Islamic Federation of student Organisations«, som blev dannet 1966 med det formål at påvirke studerende på universiteterne i vesten.

Organisationen går under forbogstaverne I.I.F.S.O. Den er aktiv i Danmark bl.a. gennem »Islamisk Ungdomsforbund« i Valby. Organisationen udgiver kampskrifter - ligeledes ofte af den kendte ekstremist Maududi - herunder hadeskrivelser mod f.eks. Ahmadiya bevægelsen.

Maududi, som blev født i Indien i 1903 og døde i Pakistan i 1979, var en af hovedarkitekterne bag oprettelsen af et rent Pakistan, dvs. et land rensat for såkaldte vantro (især hinduer). Som sådan er han islamisk statsideolog med påstanden, at menneskerettighederne kommer fra Allah. Disse gives til muslimerne, mens andre kun får dem i begrænset omfang.

Maududis organisation »Jhama-at-i-islam« blev oprettet som en „avantgarde for en islamisk revolution“. Hans mest kendte bøger er »Towards understanding islam« og »Human rights in islam«. Han er eksponent for den islamiske ide om to slags borgerskab, et muslimsk borgerskab med alle rettigheder og et borgerskab for alle andre, men med stærkt begrænsede borgerrettigheder.

Idéen skal gennemføres inden for rammerne af en islamisk stat med genoprettelsen af det islamiske kalifat som på profetens tid, hvor øverste domsmyndighed, hærledelse og statsledelse ligesom den religiøse myndighed og retten til at kalde til hellig krig gives i hænderne på en og samme person, nemlig kaliffen som profeten Muhammeds efterfølger.

Det er tankevækkende at Saudi-Arabien og Kuwait gennem diverse organisationer bruger så mange penge på at sprede Maududis uhyggelige budskab og idéer for gennemførelse af en islamisk revolution og teokratisk islamisk stat i vesten.

KØBENHAVNS KRIGSAKADEMI

»Copenhagen Combat Academy«

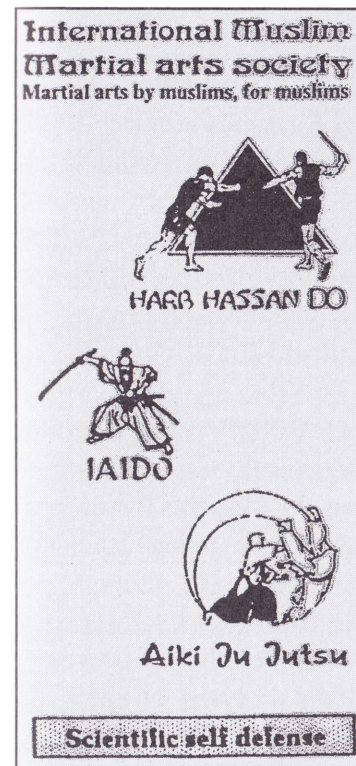
I lighed med, at der f.eks. i Hamborg tilbydes kamptræning i nu hele 19 moskeer, er muligheden der nu også herhjemme. »Copenhagen Combat

Academy« har allerede siden 1995 tilbudt kamptræning for muslimer i Danmark, hvor blandt andet kampsystemet »Harp Hassan Do« trænes. En folder for Københavns Kamp Akademi fortæller, at der her indøves samme metoder, som anvendes af det engelske militær, nemlig elitesoldaterne i SAS-korpset.

Der loves „realistisk“ kamptræning og brugen af stokke, knive og skydevåben. Det oplyses, at man allerede på begyndertrinet bruger stokke og knive. Der fortsættes med undervisning i våben og praktisk indøvelse i våbenbrug.

Pjecen indeholder Korancitatet: „Der står skrevet, at du skal slås, og det bryder du dig måske ikke om. Men det er jo muligt, at noget af det, du ikke bryder dig om, er godt for dig, og at det, du godt kan lide, er skidt for dig. Men Allah ved bedst.“ Al- Quran Sura 2:216. (Det er en ukorrekt oversættelse af Koranens ord: „Du skal føre krig, selv om du måtte hade det...“ red.)

Det muslimske Københavns Kamp Akademi træner i Harp Hassan Do. „Harp“ er krig jævnfør „Dar al-harb“ (krigens område). Folderen oplyser, at indøvelsen i brugen af stokke, knive og skydevåben er vigtig. Dette garneres med korancitater om jihad.

Der står skrevet, at du skal slås, og det bryder du dig måske ikke om. Men det er jo muligt, at noget af det, du ikke bryder dig om, er godt for dig. Men Allah ved bedst.
Al.Qur'an 2:216

„Københavns Kamp Akademi“ træner i „Harp Hassan Do“. „Harp“ er krig jævnfør „Dar al-harb“ (krigens område). Folderen oplyser, at der anvendes teknikker, som engelske kampsoldater anvender, og der trænes med stokke og knive allerede fra begyndelsen. Der øves også med skydevåben. Dette tilsat Korancitater om jihad.

Krigsakademiet holder til på samme adresse i København, hvor bosnisk og marokkansk kulturforening har til huse. Såfremt dette er tilfældet, har den danske stat sandsynligvis bidraget til finansieringen gennem bidrag til disse foreninger. Om den er identisk med disse står hen i det uvisse.

XXII

MUSLIMERNES LANDSORGANISATION OG ISLAMISK-KRISTENT STUDIECENTER

Muslimernes Landsorganisation blev oprettet i Danmark i foråret 2002 i København af imamerne Fatih Alev og Abdul Wahid Pedersen. Abdul Wahid Pedersen blev formand, Fatih Alev politisk næstformand.

Abdul Wahid er skoleleder på en muslimsk friskole på Nørrebro i København, formand for den danske afdeling af den muslimske hjælpeorganisation ISRA. Efter en del år som hindu blev han muslim i midten af 80-erne og gift med en marokkaner. Fatih Alev er søn af en tyrkisk muslimsk indvandrer og grønthandler i København.

I foreningen indgår den „gamle“ organisation FASM (Foreningen af studerende muslimer), som kun bestod kort tid. Organisationen er sunnimuslimsk og bygger på Koranen og hadith. Ideen bag „Muslimernes Landsorganisation“ er at skabe en fællesorganisation af muslimer fra mange lande, for i højere grad at kunne påvirke danske myndigheder.

Ideen bag sammenslutningen er, at alle muslimske kræfter samles i den fælles „umma“. Der skal opbygges et netværk med lokalafdelinger over hele landet og skabes en platform for muslimer på tværs af sprog og oprindelseslande. Organisationen søger ved at bruge dansk som fællesprog at forene muslimske kræfter af såvel tyrkisk som arabisk oprindelse, men har sin base i det tyrkiske. Konkret arbejder organisationen for, at der ud over de hidtidige ca. 100 småmoskeer i Danmark bygges en række stor-moskeer både i København og flere i provinsen.

De to imamer går ind for overholdelse af hele den islamiske lov, sharia, og indførelsen af denne i Danmark, når forholdene engang tillader det. Sharia opfattes som Allahs evige og uforanderlige lov fremgået gennem Koran og hadith, en guddommelig lov, som skal styre både samfunds- og privatlivet.

Af samme grund går begge imamer aktivt ind for alle aspekter af sharia fra love for samfund og familieret til strafferet - herunder stening af kvinder

- senest i Kristeligt Dagblad i april 2002. De to imamer har ej heller ønsket at tage afstand fra den praksis, at muslimske kvinder, som bliver voldtaget, bliver stenet for utroskab jævnfør Koranen og hadith.

Efter at sharia er indført som islamisk lov i Nordnigeria, blev en kvinde dømt til stening efter en voldtægt. Formanden for »Muslimernes Landsforening«, Abdul Wahid Pedersen, blev i denne forbindelse af pressen bedt om at tage afstand fra den uskyldige kvinde Safiya Husseinis stening, hvilket han ikke ønskede: „Jeg mener ikke, det er organisationens opgave at forholde sig til forholdene i Nigeria“ (i interview i Jyllands-Posten 30.3.2002).

Abdul Wahid Pedersen har tidligere sagt god for, at muslimer, som forlader islam, dræbes i henhold til sharia. („Den, som forlader islam som pilen fra en bue, ham skal I dræbe, og I får en belønning derved“ [i paradis] Hadith sahi al-buchari). I en plenumdiskussion i KB-hallen støttede han, at medlemmer af sekten Bahai bliver dødsdømt i Iran, da dødsdommen over personer, som forlader islam, er i overensstemmelse med til sharialoven. Samtidig støttede han indførelse af sharialoven i Danmark ved et kommende muslimsk flertal (Præsteforeningens blad den 14.8.1998, nr. 33). Abdul Wahid Pedersen er samtidig næstformand i organisationen IKS (Islamisk-Kristent Studiecenter), hvor også andre yderliggående muslimske organisationer er støtteorganisationer, herunder Mille Görüs, Minhaj al-Quran, Islamisk Studie-bogssamling, Den muslimske Verdensliga, OPSA etc.

Imam Fatih Alev udtalte sig om stening d. 18. april i Kristeligt Dagblad: „Det er en meget brutal form for straf. Men det er ikke vores egen mening om, hvad der er brutalt eller ej, der skal være bestemmende for, hvad det er, vi praktiserer. Vi går ofte galt i byen, når vi lader vores egne skøn bestemme, hvad der er rimeligt eller urimeligt. Det er kørt af sporet her i DK, fordi det her er vores egne synspunkter, der er normdannende. Sådan er det ikke i islam. Der er det overordnet bestemt af Gud, hvad der er rimeligt og vigtigt for os...“

Internt i den muslimske verden er der uenighed om, hvorvidt stening er den eneste måde at straffe utroskab på. Det er ikke udtryk for, at vi tager afstand fra stening som sådan, men at der altså også kan være andre straffeformer. I DK er diskussionen hypotetisk, og det er ikke noget, jeg har tænkt mig at arbejde for. Islamiske retsregler er kun relevante for islamiske samfund og altså ikke i DK...“

Morgenavisen Jyllands-Posten havde allerede den 11.8. citeret Fathi Alev, at han så sig selv som „garant for, at ingen i det muslimske miljø i Danmark fører dialog med jøderne i øjeblikket. Hvis nogen forsøger, udstødes de, forsikrer han.“

Også Fathi Alev sidder, ligesom Abdul Wahid Pedersen, i bestyrelsen for »Islamisk-Kristent Studieceter« i København. Sammen med bl.a. Amina Echammari har de udgjort den hårde kerne i bestyrelsen, idet sidstnævnte også har været ansat og lønnet af centeret, i perioder også som sekretær. Centeret er blevet drevet med midler bevilliget af staten, de såkaldte satspuljemidler, som hidrører fra midler, som egentlig skulle gå til arbejdsløse. Dette har finansieret husleje, løn og dyre udenlandsrejser for bestyrelsen.

Echammari er undertiden gået under betegnelsen moderat. Man må dog stille spørgsmålstegn ved dette, da hun i høj grad er ivrig efter at følge og indføre islamisk lovgivning, hvilket følgende referencer fra hendes blad »Islam, fred og harmoni« vidner om. Hun har også omskrevet mange danske salmer og sange og givet dem muslimsk indhold sammen med Khadija Bjerring.

Hendes begrundelse for dette er ifølge forordet i sangbogen »Islamiske børnesange«, at disse muslimske sange skal bruges bl.a. i folkeskolen for at fremme såkaldt „gensidig integrationen“. Hun mener altså også danske børns integration i islam og den islamiske begrebsverden. Således bliver f.eks. H.C. Andersens berømte sang: „Hist, hvor vejen slår en bugt“ ændret til: „Hist, hvor vejen slår en bugt, ligger en moske så smukt“. Islamisk-Kristent Studieceter har tilknyttet en del støtteorganisationer, lige fra KFUM&K og DMS til ekstremistbevægelser som Milli Görüs, Minhaj ul- Quran og waabisterne i Saudi-Arabien.

Medlemskabet af Milli Görüs sløres ved, at man i deres blad konsekvent oversætter deres forkortelse DMGT til »Foreningen af etniske Minoriteter«, hvilket er en oplagt løgn. På denne måde kommer centeret til at virke som et slags „hvidvaskningscenter“ for flere ekstremistiske bevægelser, der på denne måde skal virke mere respektable. Denne sammenhæng har nogle af de folkekirkelige organisationer allerede set, hvorfor de har meldt sig ud.

Her følger eksempler på bestyrelsesmedlem Aminah Echammaris „digtekunst“ og forhold til sharia:

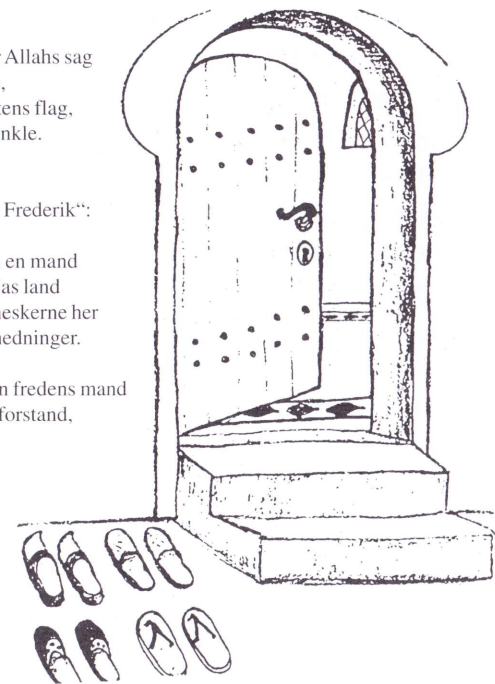
Christian Richards: „Altid frejdig, når du går“:

Muslim kæmp for Allahs sag
dø i netter dunkle,
Tænk da på profetens flag,
da vil sejr i øjet funkle.
Etc.

„Den lille, frække Frederik“:

Nu skal I høre om en mand
som levede i Hedjas land
Dengang da menneskerne her
i Dannevang var hedninger.

Muhammad var en fredens mand
besindig i enhver forstand,
etc.

Mel.: I østen stiger solen op
C.E.F. Weyse, 1837

Vi hilser Dig, oh Herre Gud,
på Dig hver muslim tror.
Muhammad er Dit sendebud,
Du i os alle bor.

Vi bøjer os i bøn til Gud
fra gry til sol går ned.
Vi følger alle Herrens bud,
Han giver os Sin fred.

I Ramadanen faster vi,
formægter overflod.
I Skæbnenatten våger vi
og mindes Herrens Bog.

Lad jer ikke rokke

„Mit råd til muslimske søstre og brødre vil være. Lad være med kritikløst at tage nye skikke til jer. Tro ikke, at i lettere bliver accepteret og integreret i det danske samfund, hvis I blindt følger jeres

naboers skikke og lader jer lokke væk fra jeres egne traditioner og kultur“ (Aminah Tønnesen Echammari i bladet „Islam - fred og harmoni“ nr.4, 1991).

Bireligiøse ægteskaber

Bladet : ”Islam fred & Harmoni” nr. 4, 1992 (uddrag fra s. 29-32)

„Det er tilladt en muslimsk mand at indgå ægteskab med en jødisk eller kristen kvinde (Bogens eller Skriftens folk), men ikke med en vantro eller afgudsdyrkerske (en ’muchrikat’: Sura V, ayat 6. og sura II, ayat 221: **I skal ikke gifte jer med kvinder, der er afgudsdyrkere, medmindre de antager troen. En troende slavepige er bedre for jer end en afgudsdyrkerske, skønt hun behager jer...**

En mand, der har haft et seksuelt forhold til en kvinde, han ikke er gift med, må midlertidigt gifte sig med en vantro: Sura XXIVm ayat 26: Urene kvinder er for urene mænd og urene mænd er for urene kvinder. Rene kvinder er for rene mænd, og rene mænd for rene kvinder... Den ikke-muslimske hustru må ikke forsøge at påvirke deres børn med sin egen tro... En ægteskabskontraktlig

aftale om at opdrage børn af en muslimsk far og en ikke-muslimsk mor betragtes ugyldig af muslimske landes domstole. Faderen skal opdrage sine børn i islam. Modarbejdes han heri af sin jødiske eller kristne hustru, bør han skille sig fra hende... En ikke muslimsk mor kan aldrig være legal værge for sine muslimske børn... (Sura LX,ayar 10) En ikke-muslim kan aldrig arve en muslim... Koranen forbyder en muslimsk kvinde at indgå ægteskab med en vantro eller afgudsdyrker, medmindre denne antager islam (Sura II, ayat 221).

Religionsskift: Hvis den ene af to muslimske ægtefæller formægter sin tro opløses ægteskabet øjeblikkeligt, idet en apostat (frafalden) iflg. islamisk lov mister alle sine borgerrettigheder... Hvis hustruen i et jødisk eller kristent ægteskab antager islam opløses ægteskabet...”

XXIII

ISLAMISK KULTURCENTER OG ISLAMIC CALL SOCIETY

Islamisk Kulturcenter er Danmarks ældste moske/bedested. Allerede i 1970 samledes diplomater fra muslimske lande, herunder Saudi-Arabien, Marokko, Ægypten og Libyen, for at lave et muslimsk center i København for muslimer, som var kommet til Danmark for at søge arbejde. Allerede i 1972 nedsatte man en række statutter og henvendte sig til Kirkeministeriet for at få stillet en gratis grund og en bygning til rådighed. Men da Kirkeministeriet ikke har penge og slet ikke deler gratis bygninger ud, svarede ministeriet, at man var ganske uden midler.

Statutterne, som man enedes om, var, at centeret skulle:

1. hverve for islam i Danmark.
2. stå for etableringen af en eller flere moskeer.
3. fremme brugen af arabisk i Danmark.
4. etablere konferencer og studiegrupper i islam.
5. åbne afdelinger af centeret flere steder i Skandinavien og på Island.

Deltagerne var dog ret uenige om mange ting. F.eks. følte tyrkerne sig uvelkomne. Og når arabisk som profetens sprog skulle fremmes, så havde de svært ved at være med. Endelig besluttede de andre at smide ægypterne på gaden, da Ægypten indgik en fredstraktat med Israel. Dermed var grundlaget for en meget radikal linie lagt. Det endte med, at centeret i stigende omfang blev støttet af Libyens diktator, Moamar Ghadaffi.

Første sted for centeret var kortvarigt Nørre Søgade i København, indtil man i 1976 købte mejeriet på Horsebakken, som herefter blev ombygget. Fra 1974–80 var det afghaneren Sibartullah Modjaddedi, der var imam på stedet. I 1980 rejste han til Afghanistan for at tilslutte sig talebanstyret og krigen mod Rusland. Herefter overtog pakistaneren Muhammed Idriss imamfunktionen. Der blev etableret Koranskole for børn samt arabiskundervisning for børn samt salg af halalkød.

I dag opfattes centeret som et libysk foretagende af tyrkerne, et sted, der i virkeligheden misbruger sin plads til at foretage en række økonomiske transaktioner. Myndighederne har ved flere lejligheder måttet se centeret efter i sømmene. Tyrkerne holder sig nu helt væk fra centeret.

I dag er det reelt Libyens excentriske diktator, der kører centeret, men millionindtægter til centeret fås også fra Danmark gennem danske slagteriers

betaling af den islamiske afgift for halalslagtninger. Bl.a. er 97% af alt dansk fjerkræ halalslagtet og velsignet med ordene: „I Allahs navn, Allah er den største.“ Centeret er dygtig til at lægge pres på en række danske virksomheder - især i slagteribranchen - så en ikke ubetydelig strøm af penge permanent kommer ned i centerets lommer for udstedelsen af halalcertifikater. En anden indtægtskilde er sharialovens ægteskabsregler, hvor centeret tjener penge på oprettelsen af islamiske ægteskabskontrakter.

Tidligere har også Københavns Kommune støttet centeret kraftigt økonomisk. Det støttes ellers økonomisk af den libyske stat gennem »Islamic Call Society« hvis overordnede mål er at skabe og fremme en islamisk revolution og kalde ungdommen til jihad og besindelse på det arabiske sprog.

Efter den tiltagende radikalisering af centeret har man udover at støtte Libyen især støttet talebanregimet i Afghanistan. Således havde man inviteret ingen ringere end en af talebanernes ministre til at lede bønner og holde tale i 1991 ret kort før terrorangrebet på World Trade Center. Ved den lejlighed blev prædiken optaget på en skjult båndoptager, hvor ministeren truede de afghanere, som bar jakkesæt og slips. De ville blive forfulgt og jaget jorden over. Imamen på stedet sagde til forsamlingen, at de skulle lytte og høre godt efter.

Meget ekstremistiske prædikener har dog allerede været på vej helt fra 1988, hvor imamen den 26.8. gennemgik profetens fredstraktat med de kristne og konkluderede, at nok kunne man oprette en traktat med kristne, som underkaster sig islams overhøjhed, men enhver form for tolerance overfor frafaldne og f.eks. Ahmadiya-tilhængere var ganske udelukket (de skal iflg. islam dræbes eller udryddes). Men den libyske akse på kulturcenteret er næppe mindre ekstremistisk end talebansympatisørerne, hvilket ses af Islamic Calls vedtægter:

Undergrundsbevægelsen »Islamic Call Society«
dannet af Oberst Moamar Ghaddafi

Bevægelsen har kontorfællesskab med Islamisk Kulturcenter i Brønshøj.

Formanden har tidligere i 12 år været byrådsmedlem for Socialdemokratiet i Frederiksberg Kommune og er selv bosiddende i kommunen.

• Ved at gennemgå Islamic Call Society's vedtægter er det især vigtigt at lægge mærke til fire ting:

1. Udbredelsen af islam med alle til rådighed stående midler.

2. Herunder brugen af dawah og jihad, hellig krig.
3. Målet, at arabisk bliver det sprog, som tales i alle lande.
4. Uddannelse af unge og imamer, som kan udbrede islamisk lovgivning.

Islamic Call Society's vedtægter:

„Islams Kald i den muslimske revolutionære leder, Muamar Ghaddafis, ord.

Dette er første gang, der er blevet etableret en international bevægelse for at fremme Islams sag på alle kontinenter, hvilket har været muslimernes drøm, lige siden Islam i verden stagnerede, stræben på Islams vej standsede, og den islamiske civilisation blev paralyseret og derved standsede Islams fremmarch. Det var denne situation, der opmuntrede korsridderne i deres modstand mod Islam, og de begyndte at kæmpe mod muslimerne. Nu tager vi denne rolle på os, at stræbe og kæmpe (jihad) på internationalt plan, og det første skridt på vejen efter den libyske revolution er at skabe et fundament for the »Islamic Call Society«.

Muamar Ghaddafis tale fra den første Dawah Conference for Islamic Call Society:

Indledning

Det er væsentligt og usædvanligt i de arabiske lande at se revolutioner, der både er socialistiske og progressive - og samtidig islamiske. Uheldigvis er de unge revolutioner i den arabiske og islamiske verden med en retning modsat af den, vi stræber efter. Den form for revolution, vi stræber efter, er den type, der tager ved lære af fortidens erfaringer, i særdeleshed i forbindelse med den arabiske verden.

Vi kan skelne mellem to former for revolutioner før „Fateh revolutionen.“ Et aspekt er arabisk nationalisme, som jeg opfatter som værende i strid med religionen. Det andet aspekt er en reaktion, der kun anvendte religionen som et dække - taget op for at narre folket med hensyn til social retfærdighed og lighed - der er samfundets grundvold. Det blev misbrugt af folk, der ønskede at bekæmpe social retfærdighed, der kaldte dette for kommunistisk, en politisk bevægelse med det formål at ændre de sociale betingelser - ikke som det er meningen fra Allahs bog og Hans profets sunnah, fred være med ham. En bevægelse af denne type er det muslimske broderskab, der forenede sine kræfter med USAs.

Den sejrende revolution i republikken kan ses som et skjold mod disse

modsatrettede kræfter i al deres gru. Religionen og nationalismen er to sider af samme sag: at kæmpe for arabisk enhed og at kalde til Islam, uden at trække misvisende diskussioner og argumenter ind og uden at vige fra det essentielle.

The »Islamic Call Society«

Introduktion

The Islamic Call Society - Islams Kald Organisationen - er en velgørende organisation. Den har en uafhængig juridisk status og er ikke et regeringsorgan. Dens hovedkvarter ligger i Tripoli. Det Socialistiske Folks Libyske Arabiske Jamahiriya. Organisationen har kontorer og delegerede i oversøiske lande for at kunne følge sine aktiviteter op lokalt.

Organisationen er blevet etableret efter den første konference for Islamisk Dawah, inviteret af revolutionens leder og siden formet efter lovgivningen af revolutionskomiteens ledelse i 1972. Organisationen bliver finansieret af det libyske folk og bliver desuden støttet af folk i andre lande.

Formål (Her følger de væsentligste):

Formålet med Islamic Call Society er at sprede Islam over hele verden, gennem alle til rådighed værende midler...

Udbrede kendskabet til den ædle Qur'an og få denne meddelelse yderligere aktiveret både gennem undervisning i læsning og ihukommelse af den, såvel som gennem udbredelse af viden om den.

At bevidstgøre om Profetens liv og tydeliggøre det ophøjede eksempel, vi her har.

At forklare Islam fuldstændigt i alle aspekter, hvad angår tro og principper, såvel som moralske, religiøse og sociale pligter, på en simpel måde, uden falske tolkninger og elementer, der ikke hører til i den grundlæggende lære.

Organisere studentermøder og ungdomsseminarer samt fagmøder blandt muslimske håndværkere for at bevidstgøre om Islam og spredningen af Islams Kald.

Søge anvendelsen af det arabiske sprog udbredt på alle niveauer og gennem alle til rådighed værende midler, da det er den ædle Qur'ans sprog. Insistering på, at det skal være det officielle sprog på alle islamiske møder,

og det officielle sprog i islamisk undervisning og uddannelse på alle niveauer.

Opfordre alle islamiske nationer til at gøre Qur'an til grundlaget for alle deres officielle love og lovgivningsprocesser, så godt det lader sig gøre, og medvirke til alt, hvad der er i overensstemmelse med Islam.

Fond for kamp (jihad)

»Islamic Call Society« har et fond til hjælp for dem, der kæmper på Allahs vej. Det er obligatorisk for alle arbejdende folk i Libyen at betale til dette fond. Dette er et af resultaterne fra den islamiske revolution i Libyen, og det er desuden en af resolutionerne fra en af topkonferencerne. Dette til trods er Den Libyske Republik det eneste land, der overholder denne resolution.

Verdensomspændende aktiviteter

»Islamic Call Society« har hundreder af missionærer og imamer, der arbejder rundt om i hele verden, og som derigennem giver tjeneste for Islams kald. De bliver støttet og rådgivet.

Udgivelser

»Islamic Call Society« udgiver en ugentlig avis under navnet »Islamic Dawah«. Den udgives i tresproget udgave - engelsk, arabisk og fransk. Den bringer nyt om dawah, om missionærerne og om organisationen. En anden udgivelse er »Jihad - message of the struggle« (jihad - kaldet til hellig krig), et magasin om generelle kulturelle nyheder og en afsløring af Islams fjender, deres planer og deres taktik. Nyhedsdækningen og alt andet indhold er illustreret og kommenteret. Organisationen udgiver desuden stadig den ædle Qur'an i arabisk udgave samt kommentarer til forståelse af Qur'an på adskillige sprog. Sidstnævnte for at give så mange mennesker som muligt en chance for at blive bekendt med indholdet af al Qur'an.

Det Internationale Råd for »Det Islamiske Kald«

Efter invitation fra den revolutionære muslimbroder, Oberst Muamar Ghaddafi, lederen af den sejrende revolution, og som en følge af anbefalingen fra den islamiske revolution, blev den første dawahkongres afholdt 1970. Det var en stor forsamling af islamiske personligheder, repræsentanter fra

islamiske organisationer, centre og grupper, der alle var interesseret i invitationen til det sande Islam. Vores broder, Oberst Ghaddafi, er på denne måde den skabende kraft og igangsætter, og det er på denne måde, at revolutionen kommer til at støtte muslimerne og Islam uanset omkostningerne. Kongressen måtte følge en linie, der ville overføre den megen tale til handling. Kongressen blev afholdt, og diskussioner, beslutninger og resolutioner fremkom.

Blandt disse var vedtagelsen om at skabe organisationen »Islamic Call Society« - Det islamiske Kald.

For at skabe et internationalt sammenkædet system og for at opnå en bedre koordination i arbejdet blev der afholdt en anden kongres for international dawah, hvor endnu flere mennesker deltog, og hvor der var et endnu bredere perspektiv. Dertil kom de nyligt høstede praktiske erfaringer. Denne kongres blev afholdt i 1982. Blandt vedtagelserne på denne kongres var skabelsen af et internationalt råd for islamisk dawah, og dette blev lige så væsentligt for den eksekutive komité fra denne kongres at få ført ud i livet. Målsætningen for Det Internationale Råd for Islamisk Dawah

1. Spredning af islam over hele verden med alle til rådighed stående midler.
2. Forberedelse af missionærer, der kan efterleve de nødvendige betingelser for kaldet til Islam.
3. Udvikling af kendskabet til den ædle Qur'an, undervisning i læren, oversættelse og korrekt forklaring til den på alle sprog.
4. Udvikling af kendskabet til Profetens livshistorie og tydeliggørelse af de mest strålende eksempler i den hellige Profets liv. Fred være med ham.

XXIV

MINHAJ-UL-QURAN

Minhaj-ul Quran (Koranens vej) er blevet kendt gennem det engagement, en lang række af dets ledende medlemmer har vist i det danske parti, Det radikale Venstre. Kendte danske medlemmer er eller var Mona Sheik, Babar Baig og Tanwer Ahmad, som ikke ville stemme imod stening eller imod sharialoven. Og endelig Tanver Sharif.

Minhaj-ul Quran er grundlagt i 1980 af den pakistanske professor i sharia, Muhammad Tahir-ul-Qadri, født 1951. Han er kendt for i sin tid at have bakket general Zia ul-Haqq op til at gøre Pakistan til et diktatur som en ren

teokratisk islamisk stat og indføre islams strenge sharialov i Pakistan bl.a. med skærpelse af straffen for blasfemi til dødsstraf, afhugning af lemmer og strenge straffe - især for det ikke-muslimske mindretal. Ikke-muslimer har ikke samme rettigheder som muslimer. En overgang sad han oven i købet i den juridiske kommission under general Zia ul-Haqqs islamiske diktatur, hvor formålet med kommissionen var at udarbejde og udforme sharialoven som det vigtigste led af Pakistans islamiseringsbestræbelser, så sharialoven kunne blive fundamentet for et fundamentalistisk Pakistan efter Allahs lov.

Ul-Qadri har udgivet 265 bøger om islam. Disse er, for så vidt vi har haft mulighed for at se i engelske oversættelser fra urdu, alle strengt fundamentalistiske. Bevægelsen har privatskoler rundt om i verden, som drives efter fundamentalistiske principper. Børnene skal efter en tid, jævnfør imanen i Københavns anbefalinger, sendes et stykke tid til Pakistan for at „blive renset i deres sind for den dårlige påvirkning fra Danmark“ for atter at blive rene.

I Pakistan har organisationen etableret 300 foreninger spredt over alle fem provinser med 20.000 medlemmer i Pakistan og 2 mill. sympatisører alene i hjemlandet. Derudover er der afdelinger i USA, Canada, England, Tyskland, Norge, Sverige, Danmark, Kuwait og Qatar. Minhaj-grupper volder store problemer i Norge og England, som synes mere og mere uløselige. Bevægelsen udgiver det ekstremistiske blad »Minhaj ul-Quran« på urdu. Bevægelsen finansieres af månedlige indbetalinger fra medlemmer og sympatisører samt fra salg af bøger, kassetter og forlagsvirksomhed.

Selv om bevægelsen påstår, at den er selvfinansierende, har bevægelsens imamer i Danmark modtaget penge for undervisning i islam og arabisk fra flere kommuner, herunder Lyngby-Tårnbæk og Amager. De bøger, der udgives og undervises efter, har som mål at genskabe »The pristine purity of Islam«, dvs. islam som på profetens tid.

Teser:

1. Islamisk lov giver fred og harmoni. Derfor skal alle verdens lande underkastes islamisk lov (sharia) om nødvendigt ved magt.
2. Islam skal have overhøjheden i alle lande over de „vantro“.
3. Bibelen er en forfalskning. Den ægte Bibel findes i Barnabasevangeliet (skrevet ved sultanens hof i Tyrkiet i år 1400 efter Jesu død!!! Det påstås

Indgangen til Minhaj ul Quran i Valby

der, at Jesus henviste til Muhammad, og at Jesus sejlede til Nazareth! (et skib med hjul?)

4. Alle ikke-troende og alle kristne skal underkaste sig islam.

Minhaj-ul Quran har afdelinger i ca. 70 lande, og stifteren er overhoved for dem ligesom i Danmark, hvor han reelt er øverste leder af både »Minhaj-ul-Quran Danmark« og af underorganisationen »Muslim Youth League« (Babar Baig) og »Women Youth League« (Mona Sheik) samt Minaj-ul-Quran Welfare Society Denmark. Antal medlemmer i Danmark ca. 1200.

Den officielle målsætning for Minhaj-bevægelsen er: „peace, progress and prosperity“. Dette billede af bevægelsen dyrkes i Danmark overfor ikke-muslimer, TV, den trykte presse og politikerne - som oftest med stort held. F.eks. stod der på en halv bagside af en landsdækkende avis, at bevægelsen var den mest demokratiske, man kunne tænke sig, at den går ind for demokrati, menneskerettigheder og religionsfrihed.

Især er Mona Sheik ofte fremme i billedet og taler om, hvor tolerant og frisindet bevægelsen er, og at hovedbudskabet er kærlighed og godhed, at de er fanatiske demokrater etc. Ved en anden lejlighed arrangerede bevægelsen med politikeren Tanveer Sharif i spidsen en aktion, hvor man stillede sig solidarisk med det danske folk og sørgede med dem over deres ofre under 2. verdenskrig, således at man kørte langsomt forbi Ryvangen i en bilkortege med bannere ud af vinduerne. Dette blev blæst stort op af TV som et fint eksempel på, hvor godt integrationen skred frem, og hvor medfølelse de var.

Metoden er den kendte taqiya, at „skjule sine hensigter“. Det er tilladt at føre ikke-muslimen bag lyset og lyve, hvis det er overfor såkaldte vantro, og det er for at fremme islam. Vedrørende brugen henvises til Muhammeds egen praksis, hvordan han førte sine fjender bag lyset ved at lyve overfor dem. Taqiya tillader - på samme måde som profeten gjorde - at bryde aftaler og pagter med ikke-muslimer.

Taqiya fungerer således: officielt siger man, at bevægelsen går ind for tolerance, men på den amerikanske hjemmeside står der, at bevægelsen er for muslimsk verdensherredømme.

Her står:

„Minhaj-ul-Qur'an was established in 1980 by Prof. Dr. Muhammad Tahir-ul-Qadri with the cooperation of his dedicated associates for the unity of the world of Islam and for the restoration of the supremacy of Islamic faith over other ideologies, and to intensify the international struggle for Islamic revolution. Global predominance of Islam in political, cultural, academic, social, spiritual and economic fields.“

Men overfor kritik svarer Minhaj-ul-Qurans næstformand i Danmark, Babar Baig, at den amerikanske hjemmeside er uautoriseret og slet ikke kan tages som udtryk for Minhaj-holdninger.

Mens man officielt sørger over de danske faldne i Ryvangen, jubler man samtidig over angrebet på World Trade Center. Men af bevægelsens hovedhjemmeside i USA fremgår medlemmernes reelle mål:

De vantro skal dræbes, hvis de viser foragt for profeten: „Han påviste på grundlag af Koranen og Sunnah (Profetens citater og levned), at en person, der findes skyldig i foragt for Profetens (fred være med ham) endegyldighed fortjener dødsstraffen, og at denne straf udføres som (hadd).

Foragt for Profetens (fred være med ham) endegyldighed er en forbrydelse, som ikke kan tolereres, hvad enten den begås direkte, indirekte, med overlæg eller utilsigtet. Forbrydelsen er så alvorlig, at end ikke dømtes anger kan forskåne ham fra dødsstraffen.“

(Fra bogen »Islam & Christianity« af Muhammed Tahir ul Qadri).

På den danske hjemmeside har der hidtil stået, at Minhaj Denmark og alle underorganisationer virker i overensstemmelse med Minhaj-ul-Quran-bevægelsens forfatning i Pakistan. Citat: „Minhaj-ul-Quran Denmark and its sub-organizations function in accordance with the constitution of the Teh-

reek (Movement) Minhaj-ul-Quran 365-M, Model Town Lahore Pakistan.“

Minhajs ønske om at oprette muslimsk verdensherredømme (den amerikanske hjemmeside): Den internationale kamp for islamisk revolution skal nås på følgende måder:

„To eliminate the evil impact of atheistic ideologies.

To revive Islamic movement.

To convert disorganized Muslims into World Islamic power.

Inspire the dying spirit of pristine purity of Islam with spiritual blending.

Global predominance of Islam in political, cultural, academic, social, spiritual and economic fields.

To achieve/accomplish the original grandeur and velour of the early Islamic days.“

Minhaj-ul-Qurans næstformand i DK, Babar Baig (Det radikale Venstre) siger, at Minhaj-ul-Quran kun er en velfærdsforening til fred og harmoni!! Men alle bevægelsens hjemmesider i Tyskland, England, Canada, Malaysia og Danmark henviser til den amerikanske hjemmeside. Det gør også hjemmesiden for bevægelsens politiske parti i Pakistan, Pakistani Awami Tehreek.

Går man ind på Minhajs hjemmesider i Tyskland og England under punktet: „Five Stages of the Movement“, finder man et handlingsprogram for, hvordan islamisk overherredømme opnås:

„Minhaj-ul-Qur'an is not a name of an utopian ideology or phantom philosophy. It is a force of struggle, a march and emotion. Therefore, the movement has worked out a detailed strategy through which it will have to achieve its targets.“

Minhajs støtte til Taleban-styret i Afghanistan

Den danske afdeling af Minhaj siger, at „vores leder“ i Pakistan er imod Taliban i Afghanistan. Men bevægelsens tidsskrifter siger det modsatte:

„Instead of trying to overthrow Taliban, which will surely pave the way for a second Russian occupation of Afghanistan, the US and its allies should recognize Taliban as the legitimate Afghan government, and work with Kabul to curtail the opium trade, which is currently beyond anyone's control in a nation that is starving and desperate.

The west may not like the fierce Taliban, but it is the legitimate government of Afghanistan and the only power holding that nation together. Taliban is

also the only force blocking Russia's plans to restore its former rule in Central Asia, and to reoccupy strategic Afghanistan.“ (»Western Views International« nr. 3, 2001, udg. af Minhaj International Bureau)

Minhaj-ul Quran i Storbritannien udgiver bladet »The Revival«. Bladet bragte i fjor et glødende forsvar for Taliban-bevægelsen, hvor det bl.a. hed: „The Taliban Government is the only Muslim Government in the World whose leaders are sincere to establish Shariah“ (islamisk lov).

Artiklen munder ud i følgende opfordring:

„An appeal goes out the Muslims all over the World to come to the assistance of their brothers and sisters in Afghanistan generally, and the Taliban specifically.“ (The Revivals hjemmeside på internettet er nu lukket for ikke-medlemmer).

Ifølge bevægelsens danske hjemmeside blev »The Idara Minhaj-ul-Quran Denmark« stiftet i 1987 som et uddannelses- og kulturcenter i København. Der er 11-1200 livstidsmedlemmer - inklusive kvinder og børn. Hver måned kommer der 6-10 nye medlemmer til.

Bevægelsen er delt op i fire dele i Danmark:

1. Muslim Youth League Denmark.
2. Minhaj-ul-Quran Women League Denmark.
3. Minhaj-ul-Quran Welfare Society Denmark.
4. Pakistan Awami Tehreek Denmark.

Af den danske hjemmeside fremgår, at Minhaj Denmark og alle underorganisationer virker i overensstemmelse med Minhaj-ul-Quran-bevægelsens forfatning i Pakistan:

The Idara Minhaj-ul-Quran Denmark and its sub-organizations function in accordance with the constitution of the Tehreek (Movement) Minhaj-ul-Quran 365-M, Model Town Lahore Pakistan.

Alligevel henviser Minhaj-bevægelsens hjemmesider i Tyskland, England, Canada, Malaysia og Danmark alle til den amerikanske hjemmeside. Det samme gør iøvrigt hjemmesiden for bevægelsens politiske parti i Pakistan, Pakistani Awami Tehreek.

Klikker man ind på Minhaj's hjemmesider i Tyskland og England under punktet: „Five Stages of the Movement“ - finder man et handlingsprogram for, hvordan islamisk overherredøme opnås, nemlig gennem hellig krig!

Afslutningsvis stilles spørgsmålet: „Do you also want to replace the present world order with a total Islamic code, consisting of a spiritual world order, a social world order and a political world order?“

Stat og religion kan ikke adskilles

I artiklen »Islam som statsreligion« af Manhajs leder, Tahir-ul-Qadri, giver han sit bud på forholdet mellem stat og religion. Pointen er, at de to ikke kan adskilles - i henhold til Koranen.

Ligesom det nede i teksten fremgår, at en muslim - i modsætning til en kristen - ikke kan adskille politiske meninger og religiøs overbevisning (som de danske radikale muslimer ellers fastholder, at de gør, når de forsøger at lægge afstand til „paraply-organisationen“ i Pakistan ved at henvise til egne vedtægter): „I en islamisk stat kan islam ikke behandles som en personlig sag eller troen til en speciell gruppe. Staten følger hverken logisk bekvemmelighed eller humøret til en gruppe.“

I stifterens afhandling »Quranic Basis of Constitutionel Theory« redegøres i 15 punkter for nødvendigheden af, at der gennemføres en revolution for at gennemføre oprettelsen af en islamisk stat.

Her følger de første seks krav:

1. Islam skal være officiel statsreligion.
2. Lovgivningen skal bygge på Koranen og på Sunna (profetens liv, tale og praksis)
3. Statens love og praksis skal følge islamisk sharia.
4. Staten skal underkaste sig Allahs totale suverænit.
5. Staten skal underkaste sig profeten Muhammeds totale suverænit.
6. Staten skal være teokratisk og fungere som viceregent for profeten Muhammed.

OPSA (Organisationen af Pakistanske Studerende og Akademikere).

Mazhar Hussein. Tanveer Sharif (Muhammed al-Qudrais tidligere svigersøn).

OPSA har sandsynligvis en stærk forbindelse til Minhaj ul-Quran, idet der er et stærkt personsammenfald mellem de to organisationer. OPSA er også stærkt fundamentalistisk og arbejder for indførelse af islamiske renheds-

regler. Organisationen er ofte blevet rost af medierne og politikere for at have vist evne til integration i kraft af, at mange af organisationens medlemmer har opnået høje uddannelser og stillinger i det danske samfund. Problemet er dog, at disse - trods deres uddannelser - helt mangler integrationen i dette samfund og tværtimod bekæmper den danske kultur.

Organisationen glimrer ved ekstremistiske mails og synspunkter, men har evnet at skjule dem for offentligheden. Ved systematisk læsning af Desy.debat og lignende fora er det muligt at danne sig et billede af denne organisation, hvis moderorganisation befinder sig i Pakistan. I forbindelse med terrorbombningen af World Trade Center kunne man på deres debatside læse mange medlemmer, som jublede over ulykken. Andre i den pakistanske afdeling påtog sig endog stolt „skylden“ for bombningen.

Interessant er også den indbyrdes debat om renhedsforskrifter. Her følger et eksempel:

Noidea spørger: Nu kom jeg lige i tanker om et spørgsmål. Man skal have rensat tøjet inden bønnen. Men hvornår er tøjet urent, nu tænker jeg med hensyn til urene dyr. Hvis en hund rører mig, må jeg så bede???

Nu plejer jeg i hvert fald at kaste mig til højre og venstre for at undgå dyr... men hvornår er det urent?

Joker: Salaam igen.

Hvis en hun er tør og den rører dit tøj, så sker det intet. Hvis den er våd.. f.eks. hvis det har regnet og den rører dit tøj, så bliver tøjet urent.

Hvis det er en gris, der rører dit tøj eller dig, så skal du vaske dig uanset om den er tør eller ej.

Men du behøver altså ikke at løbe væk når du ser en kat eller hund i tørvejr.

Gamze: Hej joker. Du mener forhåbentlig en hund (og ikke en hun).

Posted 19. april 2001.

Organisationen for pakistanske studerende og akademikere i Danmark Indføring i hvordan man forbereder sig på hellig krig i Danmark og Europa herunder åndeligt og fysisk såsom våbenbrug, martial arts, sprængstoffer, kurser, etc. -Posted - 26/02 12002: 14:28:05

{ And prepare against them all you can of power, including steeds of war

to terrorise the enemies of Allaah and others besides whom you may not know, but Allaah does Know. And whatever you shall spend in the Cause of Allaah shall be repaid unto you, and you shall not be treated unjustly. } [Qur'aan 8:60]

In commenting on this Verse, the Messenger (sall-Allaahu 'alayhi wa sallam) said: "Indeed, power is shooting, power is shooting, power is shooting." [Saheeh Muslim]

Narrated Abu Hurayrah (radhi-Allaahu 'anhu) that the Messenger (sall-Allaahu 'alayhi wa sallam) said: "If anyone keeps a horse for Jihaad in the Way of Allaah, motivated by his Faith in Allaah and his Belief in His Promise, then he will be rewarded on the Day of Resurrection for what the horse has eaten, or drunk, and for its dung and urine." [Saheeh Al-Bukhari]

After receiving a number of e-mails asking about this topic, we [at Azzam Publications] decided to include a small article about this subject. It is broken down into sections, but should be read from beginning to end for maximum benefit.

The information contained in this document is for background information purposes only. Azzam Publications and the maintainers of the qoqaz web-sites do not encourage you to commit any illegal acts, and disclaim liability for the same. We cannot answer specific questions about information contained in this document. We do not 'sponsor', 'organise' or provide 'contacts' for people to go for Jihaad, or Jihaad training.

There are no exceptions to this:

We are only a news and information outlet, so please do not contact us asking for contact details and the likes.

- What is Jihaad? -

Jihaad literally means 'to struggle'. In the military sense it is meant in the context, 'to struggle against oppression'. Jihaad is therefore an act to liberate people from the oppression of tyrants. Jihaad is not illegal acts of terror

against innocent people. When tabloid journalism mistakenly informs the masses that Jihaad is 'to commit illegal acts of terror', they are revealing the lack of their research and the extent of their unprofessional approach to the subject.

- Military Training is an Islaamic Obligation, not an Option -

According to the Verse above ("And prepare against them all you can of power..."), military training is an obligation in Islaam upon every sane, male, mature Muslim, whether rich or poor, whether studying or working and whether living in a Muslim or non-Muslim country. The Prophet (sall-Allaahu 'alayhi wa sallam) explained the meaning of the term 'power' in the above Verse during a Friday Sermon by mentioning that power was specifically shooting. The Verse mentions 'what you can...', meaning that the Muslims must prepare to the utmost of their ability and circumstances. 'Steeds of war' refer to the horses that were prepared for battle.

In this day and age, the Scholars of Islaam have explained this term to mean all forms of modern weaponry such as infantry weapons, tanks, artillery, aircraft, etc.

The above Verse is a clear evidence that military training of all sorts is an Islaamic obligation, not something optional. Furthermore, the obligation is according to one's ability, in that the Muslims must use every means at their disposal to undertake military and physical training for Jihaad. In Surah Taubah of the Qur'aan, Allaah.

- Martial Arts

It is vital to join a martial arts club as part of the training for Jihaad. In addition to teaching you how to defend yourself and strengthen your body, martial arts develop self-discipline and controlled aggression. In some countries, there are martial arts run by Muslim instructors, but one can join other clubs if there are no Muslim clubs in his area. It is preferable to join clubs that emphasise on street-fighting and self defence such as kung-fu styles rather than tournament fighting. You would never use high or flying kicks in a real fight but you may in tournaments. As with any activity, regular attendance for a number of months is necessary in order to benefit from martial arts. Many people join martial arts clubs but are unable to stick with

them. Joining clubs that teach weapons such as sword or knife-fighting are also good at advanced stages.

- Survival and Outdoors Training

The majority of the time spent in Jihaad is learning to cope with harsh, physically and mentally demanding living conditions. It is not about fighting glamorous battles for your pictures to appear on the Internet. Jihaad is tough and difficult, which is why the rewards for it are so great. Although survival training is taught at centres in some countries, it is expensive and, in many cases, nothing special that you cannot learn and practise yourself by reading books on the subject. The best way to learn these skills is to go camping into the outdoors with a small group of brothers. Avoid going to a camping site, since these are holiday areas where many facilities are available such as hot showers, gas, etc. The best training is to take some tents, food and water and warm clothes in a rucksack and go on treks lasting 2-3 days.

Learning how to start and maintain a fire in all conditions, wet or dry, with and without lighting instruments is one of the most important survival skills. Learning how to walk long distances carrying loads up to one-third of your bodyweight walking over difficult terrain at night without the use of torches and navigational skills using a compass/map or the stars are also useful skills. Many of these skills can be learnt from books and then practised out in the outdoors.

- Firearms Training

Firearms training differs from country to country. In some countries, possession of firearms by the public is illegal, in other countries it is legal. In some countries of the World, especially the USA, firearms training is available to the general public. One should try to join a shooting club if possible and make regular visits to the firing range. There are many firearms courses available to the public in [the] USA, ranging from one day, to two weeks or more. These courses are good but expensive. Some of them are only meant for security personnel but generally they will teach anyone. It is also better to attend these courses in pairs or by yourself, no more. Do not make public announcements when going on such a course. Find one, book your place, go there, learn, come back home and keep it yourself.

Whilst on the course, keep your opinions to yourself, do not argue or debate with anyone, do not "preach" about Islaam, and [it is recommended that one] make Salaah in secret. You are going there to train for Jihaad, not call people to Islaam.

Useful courses to learn are sniping, general shooting and other rifle courses. Handgun courses are useful but only after you have mastered rifles. In other countries, e.g. some states of [the] USA, South Africa, it is perfectly legal for members of the public to own certain types of firearms. If you live in such a country, obtain an assault rifle legally, preferably AK-47 or variations, learn how to use it properly and go and practice in the areas allowed for such training. If you cannot get someone to teach you, you can purchase books about shooting technique and practise shooting stationary targets at different distances, with a partner. You can also practise running a distance, e.g. 1 km, then shooting targets from a distance. Again, there are many variations and unless you have an experienced, trained person to learn from, you will be able to do little more than perfect your shooting technique at different ranges.

One can obtain almost any type of military training in some countries of the World, legally, so there is no need to risk going to prison for years just for learning how to use a single firearm illegally.

- Military Training

Although sometimes it is difficult to obtain comprehensive military training in one's home country, it is very easy to do plenty of background reading using freely available books and CDs before one actually goes abroad. The US Army has produced a number of military field manuals on CD on all topics from light weapons, tanks and artillery to mines, military fieldcraft and combat medicine. The full set is available on CD for less than US\$100 and many field manuals are also available on the Internet. One source of availability is: <http://www.sgtquartermaster.net/VCROM.html>

...or by searching for the term 'US Military Field Manuals CD' or just, 'US Military Field Manuals Online'. Even though the US Army Field Manuals contain information specific to US Weapons, they still contain a large amount of useful information applicable in all circumstances. It is useful to get a full set of CDs for your mosque or Islaamic society that everyone can use.

Some topics to read up about include:

- Physical fitness training
- Ammunition
- Sniper training
- Mine/ Counter-Mine Operations and Recognition of Different Mines
- Mortar
- AK-47 and other Soviet weapon Operating Manuals
- Terrain Analysis
- Map Reading and Land Navigation
- Camouflage and concealment
- Survival
- Combat skills of the soldier
- First Aid for Soldiers
- Cold Weather Training
- Jihaad Training Abroad

SALMAN - Senior Member

191 Posts Posted - 02/10/2002: 13:23:51 New Topic Reply to Topic
Printer Friendly Jump To: Select Forum 1. Aktuelt International Forum
Line of Control OPSA rådgivning - Gode råd Opslagstavlen 2. Sjøv og ballade Jokes-R-Us Men's Room Mobile_Mania Pige stuff 3. Kultur Klubben Kultur og samfund Shair-o-Shairi Underholdning, film og musik 4. Politik og religion Politik i dag Religion 5. Forum administration Gæstebogen - Guest Book 6. OPSA bladet Skribent Cafeen 7. Teknik og videnskab IT Værkstedet Science & Technology - Home Active Topics Frequently Asked Questions Member Information Search Page Desi Debat
© 2000-2002 OPSA

XXV

DEN PAKISTANSKE TABLIGH-BEVÆGELSE OG FORENINGEN AF STUDERENDE MUSLIMER

Denne muslimske bevægelse blev skabt i Indien i 1920-erne af Mawlana Muhammad Ilyas med det formål at reformere islam ved at føre islam tilbage til profetens tid på alle områder - dog uden at involvere sig i politiske partier. Det afgørende var ikke politiske diskussioner, men at enhver i bevæ-

gelsen ville efterleve islam og islams love i enhver henseende og kompromisløst. For at føre folk tilbage til islam måtte der „tabligh“, dvs. oplysning til. Islam praktiseret, som den blev af Profeten Muhammed og de første fire kaliffer, udgør det, som bevægelsen og muslimer skal søge tilbage til og som stadig er gældende på samme måde. Dengang var islam en kraftfuld størrelse. Denne kraft kan genetableres ved at leve på samme vis. Derfor skal de gamle traditioner fra profetens tid til fulde genoplives og leves. Den danske tabligh-bevægelse er især aktiv i København og i Frederiksværk, hvor de også har moske. Bevægelsens vedtægter blev vedtaget i Danmark i 1984. Mens bevægelsen er stor i flere andre europæiske lande, er den indtil videre ikke på nogen måde nået op på samme størrelse som Minhaj-ul-Quran, men siden 1988 har bevægelsen stiftet bevægelsen »Foreningen af studerende Muslimer«, som deltager aktivt i debatten om muslimers rettigheder i Danmark. Bevægelsen er pan-islamistisk.

XXVI

PAKISTAN ISLAMIC WELFARE SOCIETY

Pakistan Islamic Welfare Society drives af den pakistanske stat. Organisationen yder bistand til pakistanere udenfor landet og yder hjælp og økonomiske støtte til etableringen af f.eks. moskeer, herunder den pakistanske moske i Odense.

XXVII

MUSLIM-INSTITUTTET

Musliminstituttet på Vesterbrogade i København driver dels moske og kurser i islam og islamisk sharia. Moskeerne har i perioder tilknyttet en imam fra Pakistan og har nær tilknytning til en konservativ islamisk gruppe, som kaldes Bareilly-ulamaerne, der er opstået i muslimske kredse i Indien.

XXVIII

INTERNATIONAL MUSLIM MOVEMENT

Bevægelsen IMM har til huse på Vesterbrogade i København, og Århusafdelingen ledes af den danske konvertit, Karima Fahim, som flere gange har været i søgelyset for kontakt til ekstremistiske kræfter i Ægypten.

Bevægelsen udgiver blade, bøger og løbesedler. Herunder flere løbesedler direkte vendt mod kristendommen. Blandt andet en løbeseddel med tit-

len „Genopstandelse er en røverhistorie“, som søger at bevise, at Jesus ikke er opstanden, og en anden løbeseddel, som prøver at latterliggøre Jesus. Jesus kaldes her den „uvidende Gud, den racediskriminerende Gud, den sultne Gud, den tørstige Gud, den søvnige Gud, den trætte Gud og jamrende Gud og Den formodede døde og hedengangne Gud.“ Bevægelsen har også udgivet et meget aggressivt hæfte (Muhammed i Bibelen og Jesus i Koranen, som søger at latterliggøre kristendommen). Tesen er bl.a., at Jesus skulle have underkastet sig Muhammed og have sagt, at efter ham skal komme en anden profet, som er Muhammed, og ham bør man i stedet følge.

Den sunnimuslimske bevægelse har også udgivet bladet »Muslim i Danmark«, som siden fik navnet »Muslim i Norden«, som viser, at nogle muslimer vil etablere „rene“ ghettos, andre vil infiltrere og omdanne Danmark til islamisk stat.

A) Muslim i Norden nr. 23, årgang 4. dec. jan. 1997-98

Validiteten af ophold i et ikke-muslimsk land

Ahmed Abu Dawood oversat af Mahmoud Abdel-Nasir: Opholdet i et ikke-muslimsk land.

... For at beskytte den muslimske tro fra korrupsion (nedbrydning, red.), har Allah beordret de troende til at fastholde en bestemt kompromisløs holdning/position i omgang med de ikke-troende. Allah har forbeholdt Al-Walá (kærlighed, støtte og hjælp) for Hans sendebud (saws) for de troende alene. Hvis muslimer overfører Al-Walá til ikke-muslimer, giver det alvorlige islamiske konsekvenser. Det er imod Allahs befalinger og forbudt i vores religion at søge hjælp og støtte hos ikke-muslimer. Det kan føre til nedgang i Islams styrke, og nedprioritering af den muslimske tro. Ifølge de lærde er et tegn på Walá givet til ikke-troende, opholdet i deres lande. Profeten (saws) har erklæret: „Jeg siger mig fri af enhver, der opholder sig blandt mushriqeen (polyteister)“. Dette gælder, når en muslim støtter de ikke-muslimske lande imod de islamiske lande, og når de elsker at leve i et ikke-islamisk miljø, selv om en islamisk stat findes. Den, der søger et bedre materielt miljø er ikke nogen undtagelse fra denne regel...

• Efterligning af ikke-muslimer

Under opholdet i det ikke-muslimske land, påhviler det os at bevare vores særskilte islamiske identitet. Dette indeholder alle facetter af vores liv

med hensyn til tro, manér, slægtskab, politik, lydighed osv. Profeten (saws)*, hans ledsagere og hans efterfølgere plejede at træffe foranstaltninger til at håndhæve denne regel. Profeten (saws) sagde entydigt, at „enhver, som efterligner et folk, er en af dem.“ Profeten (saws) beviste denne udtalelse på alle områder af sit liv... Kuffar (de vantro, red.) barberede deres skæg, så han påbød det modsatte af, hvad de gjorde... Muslimer skal i virkeligheden undgå alle ceremonier eller vaner særlig knyttet til ikke-muslimer.

*) saws = fred være med ham

Uddrag fra bladet Muslim i Norden (Årgang 5. nr. 25 april-maj 1998):

Muslimer i ikke-islamiske lande

Denne artikel er en reaktion fra Aminah Hassan, som er danskfødt dansk muslim, der er født af ikke-muslimske forældre og opvokset i et ikke-islamisk hjem. Den er en replik på forudgående artikel: „Validiteten af opholdelse i et ikke-muslimsk land.“

Hun skriver, at hun føler sig anklaget af ovenstående artikel og påpeger, at muslimer er i deres ret til at udvandre fra deres hjemland, især „da det godt kan lade sig gøre at skabe et islamisk miljø i et ikke-islamisk samfund,“ og hun fortsætter: „Allah siger: Hvis det bliver jer for trangt, er jorden mon ikke så udstrakt, at I kan udvandre på den?“ (Sura 4/97).

Der findes, som verden ser ud i dag, ikke en eneste ægte islamisk stat. Nogle hævder, at det nærmeste, vi kommer en sådan, er Saudi-Arabien, og jeg tror ikke, at det er løsningen på muslimernes problemer i de ikke-islamiske lande, at de alle samles der, for så efterfølgende at lade hånt om resten af menneskeheden og dens vildfarelser og fejltagelser... Jeg er overbevist om, at der er en dybere mening med, at Allah lader muslimer fra forskellige egne af verden udvandre for at bosætte sig, leve og virke i ikke-islamiske lande... Hvorfor ikke blive og kæmpe for islam i eksempelvis de nordiske lande og resten af Europa?

Dybest set er kampen for islam det absolut vigtigste, og det uanset hvor vi befinder os, og i denne kamp skal vi udnytte alle muligheder, vi har. Tager vi eksempelvis et ikke-islamisk land som Danmark, så har dette land et udmærket uddannelsessystem, tilgængelig for alle, spækket med moderne teknologi og videnskab. Det skal de herboende muslimer udnytte til fulde, idet de har brug for al den uddannelse, de overhovedet kan få, for ad denne vej at

kunne infiltrere og påvirke det ikke-islamiske samfund på alle niveauer så som institutioner og skoler, hospitals- og plejevæsen, industri, handel, forskning og politik. Jo mere veluddannede muslimerne er i det ikke-islamiske samfund, jo stærkere står de, også mht. at styrke deres eget miljø, thi er det ikke islamisk, så må de gøre det islamisk...

Når man som muslim lever i et ikke-islamisk samfund, så er man nødvendigvis nødt til at omgås ikke-muslimer, og det bør man selvfølgelig gøre på passende vis, og det vil sige høfligt, men bestemt, idet vi for så vidt muligt skal udvise tolerance uden at anerkende deres livsførelse endsige føje dem i deres meninger...

Det er uden tvivl let for en indvandrende muslim uden eksempelvis danske rødder at undgå at være særligt knyttet til ikke-muslimer. Men i et dansk miljø er det nærmest umuligt...

Allah har skabt jorden vid og stor med mange lande og stater. Indtil videre er kun et lidet antal af disse islamiske, mon ikke - med Allahs vilje - at vi som muslimer i ikke-islamiske lande og samfund kunne arbejde for at styrke islam, kvæle løggen og fremhæve sandheden? Muslimerne skal ikke bare gemme sig...“

XXIX

SKOLEKONCERNENAICP,

»SELSKABET TIL FREMME AF VELGØRENDE FORMÅL«

AICP er en fundamentalistisk, konservativ islamisk bevægelse med hovedsæde i Libanon (Beirut), som trods sit navn reelt intet har med velgørenhed at gøre, men søger at fremme islamisk fundamentalisme ved etablering af muslimske skoler. AICP gemmer sig på dansk bag den fine titel »Den islamiske forening for velgørende formål« for at lægge sig op ad europæiske lovgivninger, som ofte fremmer velgørende organisationer eller giver skattefrihed.

Den danske afdeling blev stiftet 1990. Foreningens talsmand i Danmark, Balal Ghazal, ønsker, at Danmark skal forvandles til et muslimsk samfund. „Danskere er vantro. Det ord bruger vi om alle, der ikke har den rette tro. En plus en er to, og alt andet end to er forkert,“ forklarer han. „Det ville være godt, hvis Danmark blev et muslimsk samfund. Vi synes, vi har et godt system og vil gerne, at andre bliver lige sådan.“

AICP styrer ca. 400 skoler, hvoraf siden 1995 (dvs. AICPs stiftelse i DK) fire er blevet etableret i Danmark, heraf tre i København og én i Helsingør. AICP har også en moske i Danmark. De driver boghandler, udgiver bøger - herunder fundamentalistiske islamiske lærebøger - driver radiostationer og leder en muslimsk spejderbevægelse over hele verden, herunder også Danmark. Hovedsæde i Danmark er Al-Irchad-skolen i Helsingør.

Skolerne er kendt for deres fysiske afstraffelse, hvor eleven slås med en stok under de nøgne fødder, medens barnet holdes fast i liggende stilling. Omfattende censur af danske skolebøger, anvendte trusler og såkaldte „tæskehold“ er også på dagsordenen. Bevægelsen har bl.a. truet en skoleleder på livet, og ved en lejlighed ankom fra Sverige et hold, der skulle afstraffe og true en af de ansatte. De ni libanesere blev anholdt efter et tip fra Helsingborg politi under dramatiske omstændigheder af politiet i Helsingør, der rykkede ud med maskinpistoler. Men da man på det tidspunkt ikke kunne bevise noget, måtte man lade dem gå og give dem en økonomisk erstatning. Først senere blev det klart, at de var rykket ud for at afstraffe skolelederne og personale på to af bevægelsens danske skoler.

En af de tidligere ansatte fortalte mig, at alle kvindelige lærere var underlagt strenge regler for påklædning og opførsel, og at helt almindelige ting som f.eks. jul end ikke måtte nævnes. Derfor var det pålagt lærerne at gennemgå færdsel og færdselsregler i juletiden. Da hun så en dag spurgte eleverne i klassen: „Hvor mange hjul har en bil?“ reagerede klassen prompte med at råbe: „Haram, haram!“ Dvs. forbudt, forbudt. Bortset fra det komiske i episoden var det klart, at læreren dermed også var underlagt streng kontrol fra elevernes side.

En gang, hvor der var inspektion på skolen af de danske skolemyndigheder, blev alle børn, som ikke kunne tale dansk, bedt om at blive hjemme, hvorefter man samlede dem, der kunne dansk i én klasse, som så kunne demonstrere hele skolens danskundskaber, som der ellers ikke blev gjort meget ud af. Læreren fortalte mig, at i forbindelse med afstraffelse af elever måtte de danske lærere ikke være til stede. Det skete i et aflukket rum, hvor eleven blev lagt ned med fødderne på en stol, hvorefter eleven blev slået med en stok under fodsålerne efter islamisk tradition, fortalte mig den tidligere lærer, Ulla. B.

Da de ekstremistiske skoler har svært ved at finde de lærere, de ønsker, i

Danmark, som har samme opfattelse som bestyrelsen og Beirutledelsen, importeres de også fra udlandet. Det er ifølge cirkulære fra Arbejdsmarkedsstyrelsen om „Behandling af ansøgninger om arbejdstilladelse for udenlandske statsborger uden for EU“ (§9, stk 2, nr. 3) også muligt, såfremt særlige beskæftigelsesmæssige grunde taler herfor. Disse tilladelser gives normalt for et år ad gangen hos en bestemt arbejdsgiver. AICP koncernens Al Huda skole på Nørrebro har således benyttet sig af denne mulighed.

Skolerne modtager ikke ubetydelige beløb fra staten. Alene i 1998 fik de muslimske skoler 78 mill. kroner i tilskud. I det år fik AICP skolerne 13 mill. danske skattekrone i tilskud. F.eks. fik AICP friskole Al-Irchad-skolen på Fredericiavej i Helsingør 3,9 mill. i 1998. Mange af disse penge går direkte ud af landet. Trods det store antal elever på skolen var forældrebetalingen kun kr. 418.000 i 1997. Den store erhvervsbygning blev købt af AICP for 3 mill. kr. i 1995. Store beløb af de penge, som skolen modtager fra den danske stat, går dog ikke til undervisning. F.eks. udbetalte skolen 28.220 kr. til AICPs religiøse overhoved, fundamentalisten Shayk Husam Qaraqirah i Beirut i 1997, da han sammen med Adnan Trabulsi, som i dag er formand for Islamisk Center for europæiske lande, kom til Helsingør den 19. dec. samme år.

Ifølge regnskaberne er alene op til de år blevet kanaliseret mellem 13 og 14 mill. danske skattekrone fra skolen til moderbevægelsen i Libanon. Da AICPs åndelige overhoved kom på besøg for anden gang samme år, betalte en anden dansk AICP skole Manarul-Huda skolen 50.000 kr. for hans rejse og ophold i Danmark, igen betalt af danske skatteydere. Personer, som havde lækket oplysningerne, blev siden under trusler tvunget til at skrive deres opsigelse. Flere blev truet på

De „danske“ AICP-friskoler styres fra Beirut af Shaykh Husam Qaraqirah

livet og måtte gå under jorden, og andre flyttede fra Helsingør.

Begge organisationer AICP - som af taktiske grunde kalder sig »Islamisk Forening for velgørende Projekter« og »Islamisk center for Europæiske lande« - har til huse i samme ejendom sammen med al-Huda-spejderne. Reelt ser det ud, som om alle tre er under „samme hat“ og har samme formål. Nogle af skolerne ser også ud til at skaffe folk til landet ved fiktivt at give dem adresser. Det blev påvist, at skolelederen, Khaled Charkie, på Al-Huda friskolen havde ni mænd fiktivt tilmeldt sin adresse samtidig, hvilket bl.a. også gjorde det muligt for disse ni mænd, der havde kone og børn på andre adresser, at begå socialt bedrageri. Kritikerne af forholdene blev konsekvent af skoleledelsen kaldt „hævnerne“.

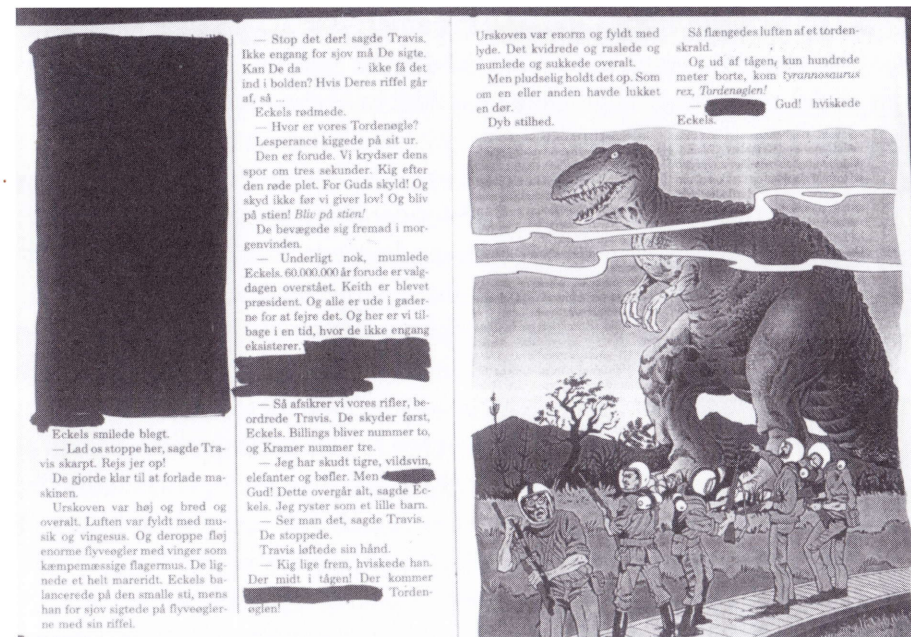
AICP er ikke den eneste islamiske skolekoncern, som styres fra Beirut. Også den arabiske Al-Salahiya skole, der siden 1998 er blevet drevet i det sydlige Odense med over 100 elever, har den reelle ledelse siddende i Beirut.

Her er ligesom for AICP skolernes vedkommende danskbojerne censureret til ukendelighed, og lange passager bliver overmalet med sort eller klistret sammen, inden de havner på elevernes borde.

„Alle sider, der ikke passer nøjagtig til islam, bliver fjernet,“ siger en af skolens lærere. „Så det bliver streget med sort tusch, eller hele sider bliver revet ud. Nogle gange klister de simpelthen de „beskidte“ sider sammen, så børnene ikke risikerer at lære andet end det, som de arabiske ledere vil have dem til,“ fortæller en kvindelig lærer, som var dansklærer på skolen 3 år, men nu har forladt skolen ligesom de fleste andre danske lærere.

Også de naturvidenskabelige fag bliver censureret. Det er forbudt at have bøger, der viser, at jorden er rund. Det er også forbudt at sige det, da det ikke passer til Koranen, der fortæller, at den er flad. - Jorden!

De arabiske lærere talte kun arabisk indbyrdes - også skolebestyrelsen - og man nægtede at fortælle de danske lærere, hvad der blev talt om! - „Jeg har aldrig været et sted, hvor der var så meget racisme, som der var på den skole. Men racismen gik den modsatte vej. Blandt de arabiske elever og lærere var der en tydelig form for nedgørelse af alle, der ikke var arabere. De er i flertal på skolen, og det gik både ud over lærere, der var på skolen, og resten af samfundet,“ siger en tidligere lærer. Også det at være dansk og være kvinde var et problem. - ”De sidste måneder, jeg var på skolen, ville

Eksempel på censur af danske skolebøger i muslimsk friskole

børnene overhovedet ikke høre, hvad jeg sagde, for det havde de fået at vide af deres forældre, at det behøvede de ikke at gøre.” Selv de børn, hvis forældre var lærere på skolen, havde fået at vide, at de ikke behøvede at rette sig efter mig.“

Ligesom på den arabiske Al-Salahiya skole i Odense, hvor lærerne ikke må nævne, at jorden er rund, fordi den jævnfør Koranen er flad, var det pålagt lærerne på AICP skolerne ikke at nævne, at jorden drejer om sin egen akse. En tidligere lærer skriver: „Selvfølgelig taler jeg ikke som lærer på en arabisk skole nedsættende om islam, men jeg vil ikke underlægge mig islamiske regler og skrive under på, at jeg ikke må sige, at jorden drejer rundt, for det gør den ikke ifølge islam. Ligeledes var der begyndt en voldsom censur af dansk undervisningsmateriale. Der var masser af ord, som vi lærere fik besked på, vi ikke måtte bruge i undervingen.“

Ulla B. skulle også skrive under på, at hun ikke måtte tage svinekød med i sin madpakke. - ”Jeg ville helst ikke tale om dette. Jeg ville ikke bekræfte folks fordomme. Og det værste, denne sag har gjort ved mig, er, at jeg har

ændret standpunkt. Jeg har mistet min barnetro på, at man kan tage muslimer til Danmark og lade dem leve i det danske samfund som muslimer og som en del af Danmark. Det mener jeg ikke længere, man kan. Tolerancen må gå begge veje!”

Censuren i skolebøgerne er grotesk, og i nogle tilfælde direkte fjendtlig og aggressiv overfor Danmark og overfor danskere i al almindelighed.

I Kløvedal Reichs gendigning af Saxo laves der om på, hvordan Danmark fik sit navn. Her står om kong Dan: „Dit rige skal hedde Danmark, og det skal i al evighed ikke forgå.“ Her fjerner censuren „i al evighed“ i alle skolebøgerne. Og i Ebbe Kløvedal Reichs gendigtning af Holger Danske laves historien om, så det på den arabiske skole bliver til en kamp mellem arabere og danskere. Det gøres ved at strege ord og sætninger hos Kløvedal Reich og skrive nye ord ovenover. Ord som kirke, ja, endog kirkemur eller præstegård må ikke nævnes, eller ord som dåb, kors eller gris. Ligesom billeder af grise fjernes. F.eks. er det fjernet, at Emil fra Lønneberg skal til kaffeslabberas i præstegården. Det bliver til kaffe i syklubben.

At det står galt til med de muslimske skoler er indlysende. Der foregår en konsekvent indpiskning af holdninger vendt mod det danske samfund, vendt mod kristendommen, demokratiet, ligeberettigelse og enhver form for dansk kultur. Dette gælder dog også andre muslimske friskoler, som ikke har noget med AICP konceren at gøre.

Allerede i 1994 gjorde skolelederen og tre danske lærere på „imamskolen“ i Gjellerupparken oprør mod den måde, der blev drevet skole på i Gjellerupparken. Efter at have oplevet massiv censur og vold og korporlig

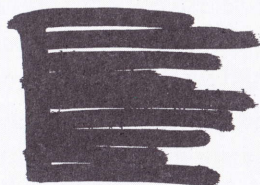
Hvad var det dog, der skete?

af Kaj Munk.

Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne hjertes ¹kvarts
må smeltes ved at se det,
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit sølvblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg planted der i fjor.

På Lolland jeg den hentede,
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og ventede
og tænkte, den må dø;
den savner jo sit skovkvarter,
sin lune luft, sit fede ler;
i denne fjendske zone
forgår min anemone,
jeg ser den aldrig mer.

Nu står den der og nikker
så sejrøst i Jyllands grus,
ukuelig og sikker
trods ensomhed og ²gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille ³amazone
og dog min anemone
som søens bølge skær.

„Dansk i 6.“

Det sidste vers af Kaj Munks berømte sang om den lille anemone er bortcensureret på denne AICP-skole. Ingen dansker kan sige: „Hvor er din Skaber stor.“ Ordet „dåb“ må ikke nævnes.

afstraffelse på skolen, krævede de af Birthe Weiss (S), at skolen skulle lukkes. Men hun holdt hånden over skolen og søgte i stedet at ride stormen af. Dermed lykkedes det at videreføre skolen med de yderliggående kræfter, mens de danske lærere og skolelederen, som ville ændre den katastrofale udvikling på skolen, måtte gå. Freddy G. blev headhuntet til skolen som skoleleder af de arabiske kulturforeninger.

- „Men det hele blev hurtigt meget mærkeligt. Bestyrelsens sammensætning var ulovlig. Den bestod af arabere, som ikke havde børn på skolen. Jeg måtte aldrig komme med. Jeg fik kun de arabiske referater, og dem havde jeg jo ikke megen glæde af. I starten manglede skolen penge, men det viste sig hurtigt, at de havde en stor pengetank, de bare kunne hente penge i. Hvordan, ved jeg stadig ikke. Forældrene var på kontanthjælp, og da vi på et tidspunkt skulle bruge 100.000 kr., blev de skaffet på et par timer.

Skolen fungerede som en dækorganisation for en eller anden arabisk organisation, der henter så meget ud af skolen som muligt. Den arabiske bestyrelse sad konstant på skolen og røg store cigarer samtidig med, at de kontrollerede alt og sad med sakse og klippede alle billeder af grise og engle ud af bøgerne. Og de bestemte, at alle piger skulle gå med tørklæder og lange kjoler - selv de små. Det blev aldrig nedfældet på skrift, men de, som ikke efterlevede det, blev smidt ud. Da jeg blev ansat, håbede jeg, at skolen kunne have givet rodløse muslimske børn selvtillid, men børnene lærte kun had og foragt overfor anderledes tænkende, overfor kristne og overfor danskere.” (Freddy G.)

Sesamfriskolen blev oprettet 1993 og har over 200 elever fordelt på 0.- 9. klasse og fik alene i 1998 4,87 mill. kr.

XXX

ISLAMIC STUDENTORGANISATION

Islamic Studentorganisation er en sunnimuslimsk studenterbevægelse, der udgiver bladet »Newsletter for islamic Students«. Bladet har som formål at være spydspids blandt muslimske studerende i Danmark. Ikke mindst studentermiljøet. Også stadig flere gymnasier i Danmark er blevet spydspids for agitation fra især de ekstremistiske, islamiske organisationer, som f.eks. Hizb ut-Tahrir og Al-Muhajiroun, som hverver studerende og gymnasielever og derfor har en relativ ung og veludannet gruppe som støtter.

Flere af disse muslimske studenterorganisationer får tilbud fra yderliggående muslimske stater som Iran, Libyen og især Saudi-Arabien om at deltage i islamiske studiekurser i udlandet, hvor alt er betalt. Især Saudi-Arabien sætter store summer af til fonde, som kan finansiere kurser af denne art for studerende og unge over hele verden. Disse kurser, som også kan finansieres af statsafhængige, selvstændige muslimske ekstremistbevægelser som Hizbollah, forvandler ofte kursisterne radikalt, så de vender tilbage med et meget aggressivt og afvisende forhold til vesten, demokrati, ligeberettigelse mellem kønnene eller blot almindelig parlamentarisme. Et sådant kursus viser sig ofte i en radikal ændring af klædedragten, så de vender tilbage med et ydre, som genspejler strenge islamiske regler for ren og uren, klædedragt etc., dvs. tørklæder og skæg og afstandtagen til vestlig klædedragt.

Et eksempel fra Islamic Studentorganisations blad kan illustrere dette fænomen som ofte er blevet kaldt „Holy tourism“. Kurser kan dog også strække sig over en måned eller et år og være fuldstændig gratis. Bladet indeholder en artikel, som ligner en turistrejse, men snarere er „Holy tourism“, som blev lanceret af Allahs parti (Hizbollah).

Begrebet „Holy tourism“ blev til som en ide af Mustafa Chamran i 1978, et år før den islamiske revolution i Iran. Den uventede succes for Islam i Iran 1979 betød, at tusinder af interesserede unge muslimer fra hele verden rejste til landet for at opleve Islams mirakel og fornyelse i aktion. Siden har det islamiske styre i Iran og senere Allahs parti i Libanon (Hizbollah) arrangeret rejser for unge muslimer til disse lande for at give de unge ekstra glød, undervisning og mod til handlekraftigt at gribe Allahs parti overalt i verden. Selskaber er startet op i England, USA, Frankrig og Tyskland. Titusinder, flest unge studerende fra europæiske og amerikanske universiteter og fra Rusland, har deltaget i disse „revolutions pilgrimsrejser“. Idéen med de længere kurser især i Iran er at dygtiggøre og udvælge aktivister, som vil deltage i hellig krig på den ene eller den anden måde. På kurserne i Iran deltog alene i 1986 17.000 unge mennesker fra Mellemøsten og vesten samt Rusland fra mere end 30 lande i kurser af forskellig længde. Siden blev lignende kurser etableret i Libanon - især efter at muslimerne vandt den endegyldige magt over de kristne i landet, og Hizbollah blev stærkeste parti pga. den voldsomme befolkningstilvækst og konsekvente holdning til jihad.

En anden artikel indeholder beretningen om en lignende rejse til Syrien. »Newsletter for Islamic Student Organisation« er et dansk blad for islamiske studerende i KBH 1996.

Under overskriften „Fundamentalisternes festlige feriedage“ kan man læse om en peptur til Libanon for syv danske medlemmer af „Islamic Student Organisation“ for at møde Hizbollah.

Her følger et lille uddrag af artiklen:

„For første gang i ISOs historie skulle vores medlemmer tage på så langvarig en studietur (6 uger) inviteret af Hizbollah, en proiransk islamisk gruppe med relativ stor indflydelse i den libanesiske befolkning, og en af de få grupper, der kom helskindet ud af den 16 år lange borgerkrig. Vi blev modtaget i Beiruts lufthavn af Hizbollahs repræsentant i den libanesiske parlament Haj Ali Amer. Uden om pas og toldkontrol blev vi kørt til Beiruts sydlige forstad Borj al Barajne, hvorefter pigerne forblev i Borj... En ting kunne vi blive enige om, at det er en hellig pligt at bekæmpe Israel og befri Palæstina fra sine besættede. Hizbollahs militære fløj, guerilla-soldaterne hedder Al-Muqawama Al-Islamiya, den islamiske modstandsbevægelse.

Ved en opvisning til ære for Islamic Student Organization blev israelske flag brændt, hvorefter en gruppe guerillaer firedede sig i tove ned ad en husbygning og overrakte stofroser til vore kvindelige medlemmer... Allerede den 25.2. samt den 6.3. fik vi en demonstration af, hvor meget martyrdøden betyder for shia-muslimerne, ikke mindst for Hizbollahs medlemmer.

En Hamas-tilhænger (Hamas er i øvrigt en islamisk sunni-organisation) havde i Tel Abib sprængt sig selv i luften sammen med ca. 25 jøder.

Nyheden om denne martyr resulterede i regulære gadefester i Beiruts sydlige forstæder, med biler, der dyttede og højtalere, der skrattede. Den 6.3. gjorde martyrerer Fadi Zeineddin næsten det samme, og igen festede hele byen.“

XXXI

HIZBOLLAH (ALLAHS PARTI)

Hizbollah er i modsætning til alle de andre her anførte bevægelser shiamuslimsk og grundlagt i Iran. Det blev Hizbollah, dvs. Allahs parti, der blev den vældige, rasende kraft, som væltede Iran omkuld ved Ayatollah Khomeinis ankomst til landet i 1979 efter dennes eksil i Frankrig. I Frankrig

havde han forinden kunnet opbygge sin ideologi og forberede den omvæltning, der gav chokbølger i hele vesten.

Radikaliteten havde ikke mere nogen grænser, hvilket man ser af hans berømte fødselsdagstale til det iranske folk, som nedenfor gengives jævnt for det shia-muslimske blad »Kayhan«, der udgives af Allahs parti (Hizbollah).

Bladet har to hovedudgaver, persisk og arabisk, og er baseret på dagbladet Kayhan, som udgives i Teheran. Dertil kommer en tyrkisk udgave, som distribueres fortrinsvis i Tyrkiet og Nordcypern. Det søger også at få et brohoved blandt tyrkiske fremmedarbejdere, så vidt det er muligt. Alle udgaver udsendes portofrit til både enkeltpersoner og foreninger. Det totale oplag på alle tre udgaver er 800.000 om måneden. Alle tre udgaver er på 16 sider.

Dertil udsender Allahs parti et engelsksproget blad, som udgives en gang om måneden i London og en gang om ugen i Toronto (Canada).

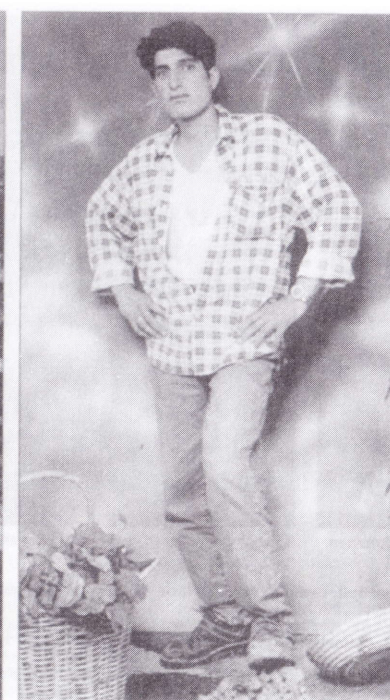
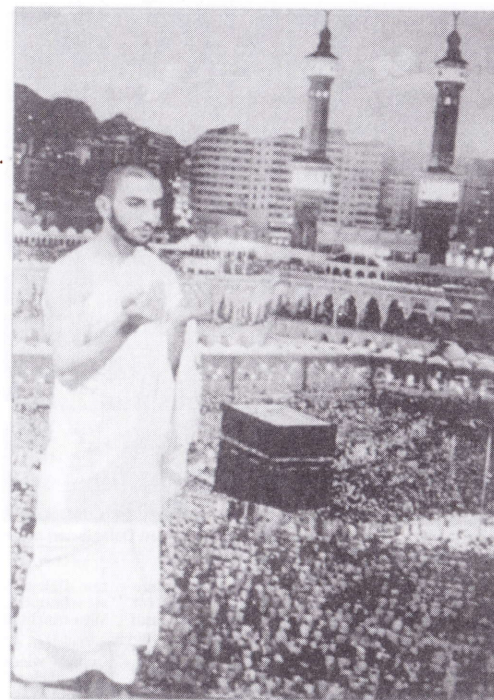
Derudover findes et blad, som udgives ugentligt i Lille i Frankrig

Khomeinis tale, der blev holdt i hans hjem i Jamaran på profetens fødselsdag 12.12.1984 er symptomatisk og et spejlbillede af Hizballah-bevægelsen.

„Hvis vi tillader de vantrø at fortsætte med at spille deres rolle med at korrumpere verden, vil deres moralske straf blive desto strengere. Derfor vil vi gøre dem en tjeneste, hvis vi dræber dem, for at sætte en stopper for deres korrupte aktiviteter. For deres eventuelle straf vil blive mindre. At lade de vantrø fortsætte med at leve, betyder at tillade dem at gøre endnu flere korrupte ting. At dræbe dem er den kirurgiske operation befalet af Allah Skaberen... De, som følger Koranens love, er agtpågivende overfor at opfylde lovene om Qissas (gengældelse), og at vi skal dræbe... Krig er en velsignelse for verden og for enhver nation. Det er Allah selv, som befaler mænd at føre krig for at dræbe.

Koranen befaler: „Før krig, indtil al fordærvelse og ulydighed mod den guddommelige lov er renset ud!“

Hizbollahs mål er oprettelse af teokratiske styreformere og omvæltning af demokratier og kongedømmer, som anses for uislamiske, da de ikke findes i Koranen. Samtidig kæmper man for indførelse af sharia og shariadomstole og et religiøst politi. Renhedsloven - ikke mindst overfor urene dyr - spiller en enorm rolle, hvilket de årelange kampagner i Iran mod urene dyr, f.eks. hundekampagnen og kampen mod aber og eger vidner om.

Islamiske martyrer

Tv: Selvmordsbombemanden Maher Khbeisheh i pilgrimsdragt foran en fotostat af Kabaen i Mekka. Hans bombe dræbte 15 civile buspassagerer i Haifa. Th: selvmordsbombemanden Mahmud Nasr sprængte sig selv i luften i et pizzeria og kvæstede 15. Martyrbillederne er til familien.

Den saudi-arabiske avis „Arab News“ skrev: „De har retten til at bruge alle midler.“ Denne ret beskriver den øverste gejstlige Mohamed Said Tantawi sagde, at selvmordsbomber kun må bruges mod vantrø soldater. Sheik Yussuf al-Kardawi fra Qatar bakkede dog linjen fra Al-Aksa moskeen op: Israel er så militariseret, at selv børn ikke kan anses for at være uskyldige civile. De unge muslimer er ikke selvmordere, de falder i jihad og vil i Himlen blive opvartet af 70 storbarmede jomfruer, jfr. profetens ord sura 9.5 og Hadith al-Buchari vol. 6 nr. 216: „der vil være en belønning på opstandelsens dag for dem, som dræber dem“ [de frafaldne].

Ironisk nok står Hizbollah endog meget svagt blandt herboende iranere, da disse netop hører til den gruppe, som var modstandere af Khomeini, og mange arbejdede under shaen. De mest ivrige Hizbollahtilhængere i Danmark er libanesere og mindre grupper palæstinensere og irakere. I Libanon findes områder, som helt styres af Hizbollah, hvor man har egne shariadomstole og egne militser. Det er også i dette Hizbollahmiljø, at idéen om selvmordsbomber som martyrer er blevet rendyrket, ikke mindst af den religiøse chefideolog, Fadlallah, som er medgrundlægger af Hizbal-Dawapartiet i 1966, den libanesiske gren af Hizbollah.

Fadlallah, der blev født i Irak i 1935, kaldes også terrorens teolog og anses af USA som den, der stod bag den katastrofale bombning af den amerikanske ambassade i Libanon og en amerikansk militærforlægning, hvilket kostede flere hundrede amerikanere livet. Fadlallahs teologi omkring martyrollen er i dag den alment anerkendte også i shiamuslimske kredse endog ved Kairos Al-Azharuniversitet. Og man møder hans teologi om selvmordsbombemændene som hellige krigere for Allah i de fleste af de moskeer i Danmark, som er anført i denne bog.

Martyroperationerne (Amaliyat istisch-hadiya) som et led i hellig krig er i dag omgivet af så megen virak, at personen nærmest betragtes som helgen allerede i levende live og især efter dennes aktion. Ofte fremstilles de iført pilgrimsdragt på senere mindebilleder. Medens en muslim normalt ikke ved, om Allah er ham barmhjertig eller ej, gælder dette ikke ved krigsførelse for Allahs sag. Den, som dør i kamp, er sikker på Paradis. Han bliver opvartet af 70 storøjede og storbarmede jomfruer til evig tid og har ret til at få tilgivelse for 70 familiemedlemmer.

Fadlallah var fascineret af den islamiske revolution i Iran og tog som en konsekvens heraf den samme beslutning som Hizballah i Iran, nemlig at jage alle amerikanere og jøder ud med alle den hellige krigs midler. Ingen selvmordsbombemænd sendes derfor i døden uden først at have fået en islamisk velsignelse og fået vejledning i de nødvendige ritualer efter at have læst de nødvendige steder i Koranen, før man drager i hellig krig.

XXXII

EUROISLAM OG TARIQ RAMADAN

Ofte kan man læse om en særlig ny form for islam i EU, den såkaldte euroislam. Den skulle være moderat, tage afstand fra fundamentalisme og islamisk lov og være en berigelse for EU. Bevægelsen har dog ingen imamer, ingen moskeer eller tilhængere, men er et kunstprodukt indført som professorater ved nogle få universiteter i Europa og betalt med dyre skattekroner. Den vigtigste repræsentant for euroislam i EU-sammenhæng er Tariq Ramadan, som ofte fremstilles som den moderate kraft for et helt nyt islam med europæiske rødder. Ser man derimod hans bøger, kommer man til den konklusion, at han ligesom alle andre fundamentalister går ind for islamisk lov, sharia. Han er dermed en klassik fundamentalist.

En kompetent vurdering og gennemgang af Tariq Ramadans holdninger forefindes hos den tyske specialist og underviser i terror- og spionagebekæmpelse, juristen Udo Ulfkotte. I hans bestseller »Der Krig in unserer Städt«^{en}, som det lykkedes flere islamistorganisationer at stoppe i flere uger, beskriver han udførligt Ramadanfamiliens tilknytning til Det islamiske Broderskab.

Ulfkotte beskriver, hvordan ægypteren Said Ramadan efter forbudet mod Det muslimske Broderskab i Ægypten i 1954 kommer til Europa og her grundlægger det første »Islamiske Centrum«, et islamisk kulturcenter opbygget efter principperne fra terror- og fundamentalistorganisationen »Det islamiske Broderskab«. Said Ramadan er en svigersøn til grundlæggeren af terrororganisationen Hassan Al-Banna og var involveret i attentatet og mordet på den ægyptiske præsident, Anvar Sadat. Al-Bannas barnebarn repræsenterer officielt i EU islams beredskab til moderation og til dialog med vesten. Han gælder ikke kun som kapacitet i Svejts, hvor han er professor ved universiteterne Fribourg og Geneve, og bliver bakket op af politikere i EU som EU's rådgiver i islamiske spørgsmål, og som sådan repræsenterer hans professorat den såkaldte Euroislam, som ikke er en retning i islam, men en person i EU.

Ramadan, som er blevet inviteret til Danmark bl.a. af »Islamisk-Kristent Studiecenter«^{en} og lanceret herhjemme som moderat og fredselkende, anses for det modsatte af den franske regering i en sådan grad, at han endog har indrejseforbud i landet. Og efterretningstjenesten anser ham for at høre til den særligt farlige inderkreds og hemmelig agitator for Det islamiske Broderskab, dog under dække af dialog og tilsyneladende vilje til moderation samt med kraftig brug af taqiya.

Islam og terrorspecialisten, Udo Ulfkotte, skriver i sin seneste bog om Tariq Ramadans Euroislam: „Hvor fredelig, familien Ramadan virkelig er i Svejts, beviste Hani Ramadan, som er en bror til filosofen Tariq Ramadan, den 8. oktober 2000 ved en muslimsk demonstration i Geneve. Som leder af byens Islamiske Centrum drog han som leder af en demonstration på ca. 1000 muslimer fra fredagsbønnen til De forenede Nationers Plads, hvor han og hoben i talekor krævede død over alle jøder.

Familierne Ramadan, Nada og Himmat er spydspidserne for den islamiske fundamentalisme i Europa. De har en yderst fortrolig omgang med hin-

anden og arbejder ifølge vestlige sikkerhedstjenester ihærdigt på at være de trojanske heste, som opretter et europæisk netværk med det mål at ødelægge og nedbryde vestlige frihedsrettigheder og grundlove, men godt sminket bag slagord om dialog og integration. Han er også sammen med den ægyptiske ekstremistklan El-Zayat.

Tariq Ramadan takkede således El-Zayat, som er fra Det muslimske Broderskab, og som samtidig støtter ekstremistorganisationen Mille Görüs i forordet til bogen »At være Muslim i Europa«, uden hvis medvirken denne bog ikke var blevet til noget. Den lille kreds af førende kadre indenfor Det muslimske Broderskab i Europa bakker permanent hinanden op.” (Udo Ulfkotte: »Der Krig in unserer Städten« s. 47-48).

En dækorganisation for Det muslimske Broderskab i vesten, herunder i Danmark, er organisationen »Islamic Relief«. Hovedcenter for denne dækorganisation i Europa befinder sig i Birmingham og ledes af en anden i den nærmeste familie, nemlig Dr. Hans Al-Banna, som også er en slægtning til grundlæggeren af broderskabet, nemlig Hassan Al-Banna. Den meget magtfulde islamiske terrororganisation Gammal al-Islamiya under ledelse af Al-Zawahiri og dennes ven, Osama Bin-Laden, er direkte fremgået af den. Ifølge det tyske Bundeskriminalamt bruges Islamic Relief til at sende pengekurierer med indsamlede midler fra Tyskland, Italien, England og Danmark til terrorister og jihadkæmpere i Afghanistan, Tjetjenien, etc. Islamic relief påstår selv, at de blot er en almindelig nødhjælpsorganisation.

Udo Ulfkotte viser, hvordan de fremstiller sig selv som en organisation, der oprørt over nøden i Afrika beslutter at samle penge ind til de fattige, og som modtog de første 20 penny af en 12-årig dreng. Ulfkotte beskriver endvidere, hvordan bevægelsen samler penge ind til at skaffe arabiske jihadkrigere til Tjetjenien og ind i Rusland, og hvordan de skaffer penge til, at russiske muslimer kan sendes til hjernevask på islamistkurser i Saudi-Arabien.

XXXIII

ISLAMISK FUNDAMENTALISMES INDFLYDELSE I EU DEN KLOKKERENE AFTALE

Af dokumenter fra EF fremgår det, at man i kølvandet på oliekrisen 1973 på højeste plan lovede de arabiske lande at importere islamisk arbejdskraft og fødselsoverskud gennem familiesammenføring samt at udbrede og infor-

b) borgerlige og politiske rettigheder

- menings-, ytrings-, organisations- og demonstrationsfrihed.
- tilkendelse af politiske og borgerlige rettigheder, også den aktive og passive valgret på lokalt plan, til vandrende arbejdstagere fra EF-lande, der inden for et bestemt tidsrum, der skal fastsættes, opholder sig i en anden medlemsstat end deres hjemland. Kommissionen forelægger i henhold til Parlamentets beslutning af 7. juni 1983 (!) et officielt forslag.
- mulighed for, at vandrende arbejdstagere fra lande uden for EF, kan deltage i det offentlige liv på kommunalt og regionalt plan, således som det allerede er tilfældet i nogle medlemsstater (f.eks. Danmark og Nederlandene).
- for så vidt angår de europæiske valg skal værtslandet tilkende de EF-borgere stemmeret, som har opholdt sig i mindst fem år i en anden medlemsstat end deres hjemland.
- oprettelse af et tilstrækkeligt stort antal rådgivende organer, der skal tage sig af ind- og udvandringen i de forskellige stater, som råder over det nødvendige specialiserede personale, og som har beføjelser til at beskæftige sig med forholdene i en given stat.

c) gennemførelse af Fællesskabets forordninger og direktiver

- større kontrol med medlemsstaterne med henblik på, at de ikke vedtager bestemmelser for en indvandrerpolitik, som ikke er i overensstemmelse med EØF-traktatens principper, navnlig princippet om fri bevægelighed og etableringsret, samt især, om nødvendigt, styrkelse af de gældende bestemmelser, således som anført i punkt 2, litra a, i det udkast til resolution, som Kommissionen har sendt Rådet vedrørende retningslinjerne for Fællesskabets indvandrerpolitik.
- uindskrænket gennemførelse af rettighederne i forordning 1612/68 om fri bevægelighed for medlemsstaternes arbejdstagere.
- detaljerede oplysninger om fællesskabsret, privat og offentlig ret, under hensyntagen til de krav, der er anført i punkt 6, tredje del, i det udkast til resolution, som Kommissionen har sendt Rådet vedrørende retningslinjerne for Fællesskabets indvandrerpolitik.
- sikring af retten til familiegenforening for den vandrende arbejdstager, der allerede har fast bopæl i en medlemsstat.
- de nationale regerings vedtagelse af bestemmelser, der muliggør den bedst mulige langsigtede integrering i alle henseender.

d) beskæftigelse og faglig uddannelse

- sikring af retten til arbejde uden forskelsbehandling, og uden at der hverken i den private eller den offentlige sektor kan ske udvisning af arbejdskraft under anvendelse af nationalitet som påskud, samt anvendelse af ligebehandlingsprincipper, og indvandrerkvinder på grundlag af de i direktiv 76/207/EØF fastsatte principper.
- revision fra de kompetente myndigheders side af undervisningsmaterialet med henblik på at fjerne uønskede stereotyper (der tænkes i denne forbindelse f.eks. på anvendelsen af skolebøger, der ikke svarer til den nye virkelighed, hvad angår indpasning i uddannelsessystemet), eftersom stigningen i arbejdsløsheden blandt de vandrende arbejdstagere (og især blandt kvinderne) hovedsagelig skyldes en utilstrækkelig skoleuddannelse, som ikke er tilpasset de nye produktionsmæssige behov.

Retningslinier for EF's (EU) indvandrerpolitik fra »Den arabisk-europæiske Dialog«

mere om islamisk kultur, religion og sprog i Europa til gengæld for regelmæssige prisstabile olieleverancer.

Disse aftaler blev hemmeligholdt for de europæiske befolkninger, da man ikke mente, at demokratiet var gavnligt på dette område. Man mente, at befolkningerne ville sætte sig til modværge. Aftalerne fik navnet den europæisk-arabiske dialog og blev indledt i København som følge af oliekrisen i 1973 og efter pres fra de arabiske lande, især Saudi-Arabien, der ønskede islam udbredt over Europa som modydelse for at genoptage olieleverancerne til vesten. Man mente, at EF var ved at være mør, efter at de arabiske lande havde demonstreret deres magt ved at stoppe olieleverancerne til Vesten.

„Den europæisk-arabiske dialog”: (Udskrift fra aktstykkerne)

1. møde stk. 1102

„På den arabiske topkonference i Algier fra 26.-28.11.73 blev det i en erklæring understreget, at „Europa tværs over Middelhavet er knyttet til de arabiske lande ved kulturelle bånd og vitale interesser...“

På stats- og regeringschefernes konference i København 15.12.73 bekræftede disse, at „de anser det for vigtigt, at der indkaldes til forhandlinger med de olieproducerende lande vedr. stabil forsyning af medlemsstaterne med energi til rimelige priser.“

Til gengæld lover EF følgende:

4. møde 11.12.78 i Syrien

stk. 8. „udkast til en fælles erklæring vedr. principperne for leve- og arbejdsvilkårene for udenlandsk arbejdskraft og deres familier“

stk. 9 d. „At fremme udbredelsen i Europa af kendskabet til arabisk sprog og kultur“

stk. 9 f. „at nedsætte en særlig ekspertgruppe, der skal undersøge de historiebøger, der anvendes”

Møde 9. maj 85

b) „Mulighed for, at vandrende arbejdstagere fra lande udenfor EF kan deltage i det offentlige liv på kommunalt og regionalt plan“

c) „sikring af retten til familiesammenføring for den vandrende arbejdstager“

d) „at der ikke i den private eller offentlige sektor kan ske udvisning af arbejdskraft under anvendelse af nationalitet som påskud“

Censur: „Revision af undervisningsmaterialet med henblik på at fjerne uønskede stereotyper, skolebøger, der ikke svarer til den nye virkelighed.“

Som almindelig borger rystes man. De arabiske oliestater med Saudi-Arabien i spidsen har haft en formidabel magt og stort held til at manipulere med svage danske og europæiske politikere, som har følt sig presset til at modtage billige - eller i det mindste sikre - leverancer af arabisk olie til industrien. Af samme grund har de uden befolkningens samtykke givet efter for helt vanvittige krav fra den arabiske verden uden at turde spørge, end-sige informere deres egne befolkninger. For at dæmme op for al kritik indførte man en racismelovgivning, som i flere tilfælde - f.eks. i Danmark - ikke er vendt mod egentlig racisme, men er blevet brugt som et effektivt redskab mod kritikerne af indvandringspolitikken.

Den egentlige racisme overfor jøder og nedbrænding af synagoger har udviklet sig i takt med indvandringen og etableringen af antisemitiske, islamiske ekstremistorganisationer. Det erkender i dag især den franske regering, som med en muslimsk befolkningsandel på 5 mill. indvandrere fra Nordafrika står med de største problemer. Derfor tvinges i øjeblikket 2000 jøder om året til at udvandre fra Frankrig pga. islamisk antisemitisme med overfald, angreb, hærværk og bombesprængninger vendt mod jødiske skoler og institutioner i Frankrig.

På samme måde destabiliseres Danmark og andre europæiske stater for tiden mere og mere pga. af en udvikling, som politikerne for længst har mistet kontrollen over. Eftergivenhed og leflen for islamiske diktaturer pga. af olien og en stadig større muslimsk befolkningsandel, der som vælgere øver et enormt tryk på de politiske partier, har gjort de fleste politiske partier handlingslammede. Andre spekulerer direkte i muslimske vælgere, atter andre er bange for de muslimske staters reaktion. Samtidig ønsker man for enhver pris at dæmpe uroen.

Dette kan gøres ved at stoppe kritikere med paroler som xenofobi, islamofobi og andre nye opdigtede sygdomme, hvormed politikerne og lovgiverne selv havner i racismefælden. For at dæmpe uroen blandt arbejdsløse muslimer præmieres tilmed de arbejdsgivere økonomisk, som vil an-

sætte indvandrere, samtidig med at danske arbejdstagere afskediges eller kommer bagerst i køen.

De stadig mere massive krav om øget politi og nye fængsler er kun en parentes i en udvikling, som vil få alvorlige og uoverskuelige følger som begyndelsen til det, som flere udenlandske forfattere kender og for længst har døbt en borgerkrig. Det er ikke kun et spørgsmål om, at såkaldte danske statsborgere, som aldrig er blevet danske eller har følt sig som danske, nu fører krig for oprettelsen af en islamisk verdensstat i lande som Afghanistan, Tjetjenien, Libanon, Bosnien og Irak og tilmed mod danske tropper. Men det er en krig, som terroreksperten, Udo Ulfkotte, i sin nye bog direkte kalder for krigen i vore egne byer.

Hele vor sikkerhed og fremtid er blevet sat på spil af vore egne politikere. Politikerne turde ikke rådspørge befolkningen først. Dette er den klokke-rene dokumentation for højforræderi mod den europæiske befolkning og mod vore børn og børnebørn uden sidestykke i Europas og Danmarks historie. Den såkaldte europæisk islamiske dialog er et rystende dokument om dette højforræderi.

XXXIV

MODERATE ORGANISATIONER

Efter denne bog kunne man ønske også at kunne udgive en bog om moderate muslimske organisationer i Danmark. Men det bliver vanskeligt, for findes de? I nærværende bog er de fleste muslimske organisationer i Danmark af betydning allerede berørt. Naturligvis findes der flere, men disse er ofte meget radikale smågrupper, som er svære at få hold på.

To bevægelser, som står udenfor, er »Foreningen af kritiske muslimer« og den tyrkiske stats religionsanstalt for religiøse anliggender. Foreningen af kritiske muslimer blev i høj grad hyldet af de danske medier, da den stod frem. Begejstringen skyldtes dels, at der endelig var en bevægelse med navnet „kritisk“. Men ligeså stor betydning havde lederens udseende, som nogle mandlige journalister nær var ved at falde i svime over.

Foreningen er meget lille. Den hævder dog trods alt at have 140 medlemmer. Den blev dannet af Sherin Kankan, som var aktiv i Det radikale Venstre. Længe mente medierne, at hun naturligvis tog afstand fra muslimske love - og sharia i særdeleshed - indtil det med tiden blev stadig mere klart, at

islamisk lov var en klar del af hendes og foreningens univers.

Ved flere lejligheder forsvarede formanden for Foreningen af kritiske muslimer i Danmark ret kraftigt sharia som den væsentlige del af islams livsnerve.

Denne holdning blev endnu engang klar under Det radikale Venstres landsmøde i sept. 2002, hvor partiet havde lavet en resolution mod sharia, vendt mod stening i Nigeria.

Som formand for Foreningen af kritiske muslimer og samtidig med i inderkredsen omkring Det radikale Venstre gik Sherin Khankan imod de fleste andre af partiet ved en resolution med overskriften „nej til sharialove“. Indholdsmæssigt drejede resolutionen sig om en fordømmelse af stening af kvinder. Her var tænkt på blandt andre Amina Lawals stenedom i Nigeria. Afvisningen af sharialoven fik Sherin Khankan til at gå hårdt imod resolutionen, som hun ikke kunne tilslutte sig. Dette har siden medført strid i Det radikale Venstre, hvor Marianne Jelved og landsformand Søren Bald kraftigt fordømte hendes holdning, medens hun til gengæld fik opbakning fra Bjarke Larsen.

Sharia indeholder islams lovgivning, der bl.a. omfatter straffelovgivning som piskning, stening, hånd- og benafhugning, som familieleve f.eks. mandens afstraffelsesret overfor kvinden, renhedslove, slagtelove etc.

Diyamet

Den kæmpestore organisationen Diyanet er også et bud på en moderat muslimsk organisation, som opererer i Danmark. »Diyanet Islari Bakanligi« (Direktoratet for religiøse anliggender) i Tyrkiet udsender også præster (hojaer), og missionærer til alle lande i Europa, hvor der opholder sig tyrkere. Direktoratet støtter tyrkiske muslimer i udlandet i islam ved at bistå med at oprette privatskoler, Koranskoler, moskeer og islamiske boghandler.

Diyamet, der lønner 80.000 ansatte og driver 350 islamiske forlag, er egentlig startet af den verdslige tyrkiske stat for at undgå en genopblomstring af islamismen og ideen om genoprettelse af kalifatet og indførelse af en teokratisk stat. Derfor har den hidtil stået i en stærk modsætning til Mille Görüs' bevægelsen, som gerne ser Tyrkiet som det radikale islams bannerfører igen ligesom under de tyrkiske kaliffer. For at fremme sit formål med at stoppe islamisterne, udgiver Diyanet et utal af blade på tyrkisk, hvoraf flere læses i

DK, og man udsender rimeligt moderate hojaer (præster) til udlandet, herunder Danmark. Disse støttes økonomisk og praktisk af den tyrkiske ambassade i Danmark.

Organisationen ejer moskeer i København, Århus, Ishøj, Slagelse, Holbæk og Odense (sammen med Al-Djamiya al-islamiya). De har endvidere lejet fortrinsvis kommunale ejendomme som moskeer i Randers, Århus, Horsens, Fredericia, Ikast, Roskilde, Ringsted, Køge, Farum, Hvidovre, Kokkedal, Helsingør og Hedehusene.

Antallet af Diyanet-Hojaer (det samme som imamer) i DK svinger fra ca. 20-45 afhængig af, om det er i eller udenfor Ramadanen. Man regner med at 20.000 er tilknyttet deres moskeer i Danmark. Diyanet er relativ moderat i forhold til mange andre bevægelser, selvom man undres over indholdet i mange skrifter som gennemgående trykkes i Tyrkiet og Tyskland. F.eks. står der i det tyrkiske religionsministeriums »Håndbog for gæstearbejdere«: „Når et menneske er langt borte fra sin familie, alene og er fremmed og ingen kender, som kan hjælpe ham, ligger på sygehus eller er i fængsel, så ser missionærer deres chance. De stræber efter at vinde deres hjerter, derfor giver de dem gaver, gør sig til venner med dem, f.eks. giver dem god mad, slik og kage... De kan hjælpe arbejderfamiliernes børn med lektier, give dem en bolig, råde dem ved indkøb, give de syge blomster, de små børn tøj og meget mere. Således vil de forføre de ikke-kristne arbejdere til kristendommen. Den kristne verden har altid været en uafbrudt forfølger af islam.“ (Im Namen Allahs, Köln 1990, s. 51).

Diyanet står i stærk modsætningsforhold til den anden store tyrkiske bevægelse, Milli Görüs, som er ekstrem sammenlignet med Diyanet. Der har dog i de senere år også indenfor Diyanet været en tendens til mere radikale holdninger, indtil videre uden de tyrkiske domstoles velsignelse. Påvirkningen i mere radikal retning kommer dels pga. den almene radikaliserings af islam, og dels fordi de mere yderliggående vejrer morgenluft. Erdogan, som blev præsident efter at have vundet sidste valg, er netop udsprunget af det tidligere islamistiske Refaparti, som blev forbudt flere gange, idet det gang på gang er genopstået i stadig nye forklædninger. Erdogan var den, der som tidligere borgmester i Istanbul sagde: „Minareterne er vore bajonetter, kuplerne vore hjelme, moskeerne vore kaserner og de troende muslimer vore soldater.“

En efterfølgende retssag dømte ham for oppiskning til islamisk vold og had. Men da han senere vandt valget, kunne han tage skeen i den anden hånd. For tiden afprøver han og hans tilhængere muligheden for at omstøde tørklædeforbudet f.eks. ved, at han tager sin kone iklædt tørklæde med ind i parlamentet. Kun tiden kan vise, hvem som vinder, og om hæren, der er bolværk mod islamisterne, vil forholde sig i ro. Også den hidtidige nære alliance med USA er sat på en hård prøve, ikke mindst fordi man nægtede USA's tropper at rykke ind i Irak fra tyrkisk jord trods landets forpligtigelser i Nato. Men sikkert er, at hvis den tyrkiske stat skal stå som garant for en moderat linie i Diyanet, kan denne linie hurtig ændres.

Dette viste sig allerede for to år siden, hvor Diyanet og dermed den statslige ”Anstalt for religiøse anliggender” udgav en pjece, som gav retningslinier for manden, hvordan denne - jævnfør Koranens lov - kunne straffe kvinden fysisk. Pjecen gav et ramaskrig i de højere, mere vestligt orienterede sociale lag, men den blev ikke trukket tilbage.

Navngivningen af de nye, store moskeer lige syd for grænsen i Flensborg, Rendsborg og Kiel har da også vakt bestyrtelse og undren både i tyske og danske kredse. Hvorfor navngive disse nye moskeer Fatih Camii, »Erobrermoskeer«? Hvilke signaler skal det give overfor de troende muslimer, og hvilket signal vil man sende til det omgivende samfund?

OBS! I samme uge, som denne bog blev sat op i trykkeriet, nægtede professor Ole Espersen (S) og Beate Winklers »Center mod racisme og Xenofobi« at offentliggøre en undersøgelsesrapport fra ZFA-forskningscenteret på Det Tekniske Universitet i Berlin, der viser, hvor grelt problemet er i hele EU. Rapporten påviser, at racismen og de antisemitiske overgreb mod jøder og jødiske institutioner i Europa især udøves af muslimer og tilmed støttes af den politiske venstrefløj. Ole Espersen og Beate Winkler påstod, at rapporten blev tilbageholdt, fordi den var dårlig, men interne papirer påviste siden, at det alene skyldtes politiske hensyn til islam og den yderste venstrefløj, at man ville fortie dens indhold og konklusioner. Den „politiske korrekthed“ kan drives så langt ud, at man ender med at blive landssviger...!

ORDFORKLARING

Abrogation - ophævelse, dvs., at de dele af Koranen, som er i gensidig modstrid og modsiger hinanden, er ophævede (mansukh) for at fastholde, at Koranen er uden fejl og mangler. Disse vers menes da kun at have haft betydning en tid. Sura 16.102 siger: „Vi bringer et bud i stedet for et andet bud - Allah ved dog bedst, hvad Han åbenbarer - så de siger: Du er en løgner. Nej, de fleste af dem har ingen viden.“

Ahmadija - Islamisk sekt grundlagt af Mirza Ghulam Ahmad (1835-1909) i Indien. Aktiv i Danmark gennem Nushrat Djan-moskeen i Hvidovre. Har udgivet Abdul Salam Madsens Koran-oversættelse. Ahmadija forfølges voldsomt i flere muslimske lande.

Alawi - Islamisk sekt/mindretal i Tyrkiet og Syrien. Moderate og ofte forfulgt af andre muslimer. Mange officerer er alawier.

Al-Azhar universitetet - vigtigste sunni-muslimske læreanstalt i verden, ligger i Kairo.

Andalus, al- : Spanien og Portugal, anses som retteligt muslimsk land og bør gives til muslimerne. Et land, som én gang har været under muslimsk herredømme er altid muslimsk jævnfør islamisk lære.

Apostasi (arabisk: "irtidad"). Frafald fra islam. En muslim, som konverterer til en anden religion, er apostat og har forbrudt sit liv. Konvertering fra islam og frafald dømmes iflg. Koranen med døden (Sura 4.88-89).

Aqueeda, eller **Aqida** - Den islamiske Troslære.

Arveret - se sura 4.12-13. En pige arver det halve af, hvad en dreng arver, men er der mange piger, deler disse to tredjedele af arven.

Ajatollah - titel på de øverste retslærde og ledere indenfor Shia-islam.

Bahai - blandingsreligion med muslimske rødder grundlagt af Baba (1817-92), hvis mausoleum ligger i Haifa (Israel). Grundlagt i Iran. Forfølges og dræbes som kættere i flere islamiske lande, især Iran.

Blasfemi "Tadjidif" - Medfører dødsstraf iflg. islamisk lov.

Blod er forbudt (haram) iflg. sura 2,173-174.

Bogens folk "Dhimmier" Ahl- al-Kitab. Jøder, kristne og magere dvs. Zaratustratilhængere (de eneste, Muhammad mente, havde en bog til deres religionsdyrkelse). De beskyttes til en vis grad i den ideelle islamiske stat, hvis de underordner sig og betaler en særskat og undlader offentligt at tale om deres religion.

Da'wa - kald, mission. Mission i ikkemuslimske lande.

Devshirme - drengenhøst. De kristne i Balkanområdet var indtil det 17. årh. forpligtet til hvert år at udlevere et større antal drenge til sultanen. Disse blev uddannet på særlige skoler og tvunget til at konvertere til Islam. Som muslimske elitesoldater blev de kaldt Janitsharer.

Jibril - ærkeenglen Gabriel, som iflg. Muhammad har overbragt ordene fra ur-bogen i Himlen til profeterne i delvis forfalsket form, men til ham selv i uforfalsket form.

Dhimmi - person, som er under beskyttelse (dhimma), dvs. kristne og jøder i et muslimsk samfund. Disse skal da betale "djizya" kopskat eller krigskat, idet beløbet financierede de muslimske erobningskrige.

Djizya - se dhimmier.

Jihad - anstrengelse, Hellig krig. Jihad skal sikre, at Islams system og lov bliver det herskende.

Fatwa - udtalelse af muslimsk retslærd om, hvordan en muslim skal forholde sig, f.eks. fatwaen over forfatteren Salman Rushdi.

Fundamentalisme - per definition er islam fundamentalistisk. Ethvert ord og komma i Koranen skal forstås, som det står, da det er fra Guds "urbog", som ligger i himlen.

Iblis - djævelen, betegnes nogle steder som dæmon (sura 18.51), andre steder som en engel (sura 2,35). Kaldes også Shaitan (Sura 2,169-170).

Ghetto - fremmes ideologisk af integristerne, som ønsker rene muslimske samfund (en stat i staten med egne muslimske love).

Hadeeth - se hadith.

Hadith - overleveringer om Muhammads sædvane (sunna), tusinder af overleveringer samlet i det 9. årh. Dvs. 3 århundreder efter profetens død. Blandt sunnier er følgende 6 de vigtigste: al-Bukari, Muslim, Abu Dawud, Tirmihi, al-Nasi og ibn-Madja.

Hajj - pilgrimsrejsen til Mekka

Hallal - tilladt, f.eks. kød, der er slagtet efter islamisk forskrift.

Vi skal være enige om, om det er med et eller to l'er i midten. I hele bogen har jeg rettet det til halal, fordi det er den eneste form, jeg tidligere mener at have set. - Også i andre skrifter fra Dansk Kultur.

Haram - forbudt, f.eks. blod, svin, hare, kanin, skaldyr etc.

Hoja - se imam.

Imam - leder af en moske, leder af bønnen. I Tyrkiet „hoja“. Iman hos shiamuslimerne Kaliffen Alis efterfølger, leder af Shiamuslimerne.

Integrister - ønsker muslimske (rene) samfund i Vesten, rensset for vantro og urene. Eksponenter for ghettodannelser.

Janitshar - se Devshirme.

Islamisk kulturcenter - se moske.

Ka'aba - stor terningformet helligdom i Mekka, der er mål for pilgrimsrejserne. I denne findes indmuret en sort sten, som skal stamme fra paradiset. Den skulle have været hvid, men menneskenes synder har gjort den sort. Blev tilbedt længe før Muhammads tid. Stenen vil på dommens dag få øjne og genkende dem, der under hajj har berørt (kysset???) den. Muligvis meteor.

Kufr eller **Kafir** - en person, som skjuler sandheden og tilintetgør. Navn for vantro, som afviser Islam.

Khalif - profeten Muhammads efterfølger og leder for Khalifatet.

Khadiya - Muhammads første hustru.

Khitan - se omskærelse.

Mansukh - se abrogation.

Martyr - se shahid.

Mission - se Da'wa.

Moske - på arabisk: Masjid. Bygning for fællesbønnen. En større moske kaldes tit "Islamisk kulturcenter" ofte med koranskole, bibliotek, etc. I Danmark er der ca. 100 moskeer og bedesteder.

Ofring - Islam er en lovreligion og en offerreligion. Ofring praktiseres ved et barns fødsel og ved id al-adha.

Omskæring - khitan. Forhuden på drenge fjernes iflg. Hadith. Nogle steder også på piger (khafd). Kvindeomskærelse fremmes af et mindretal bl. muslimske retslærde. Begge dele er førislamiske skikke overtaget af islam.

Polygami - persisk skik, overtaget af Muhammad. Tilladt iflg. Sura 2,4, fire frie kvinder plus slavinder. Slavinder bruges i denne sammenhæng især i Sudan, Mauretanien og Saudi-Arabien.

Profet - mellemmand mellem Allah og menneskene. Der findes iflg. islam 124.000 profeter indtil Muhammad. Han er den sidste og endelige. Efter ham findes ingen.

Qibla - bederetning mod Mekka og ka'abaen, se sura 2.143-145.

Qisas - gengældelse jævnfør islamisk lov.

Qom - hellig by i Iran, herfra ledtes kampen mod Shaen i Iran sammen med Khomeini.

Ramadan - fastemåned, 9. måned i den islamiske kalender.

Retsskoler - Sunniislam har fire forskellige retsskoler, som udlægger loven, Shiaislam har flere.

Salat - bønnen, som er islams 2. søjle.

Sataniske vers - en åbenbaring, som Muhammad fik om at anerkende de tre arabiske guder al-Lat, al-Manat, al-Uzza som halvguder, blev senere trukket tilbage med henvisning til, at de skyldtes satanisk indskydelse Sura 53, 20-24. Udgangspunkt for Salman Rushdis roman af samme navn.

Sawm - faste.

Saws - fred være med ham. Skrives efter hellige personers navne.

Segl - i sura 33.41 betegnes Muhammad som profetens segl, dvs. den sidste profet.

Shahada - den muslimske trosbekendelse.

Shahid (flertal: shuhada) - martyr, person, som falder i krig for Allah jævnfør sura 3.170.

Sheik - 1) øverste mufti, 2) ældre mand eller landsbyleder, 3) leder af en gruppe islamiske terrorister.

Sharia - islamisk lov baseret på 1) Koranen, 2) Sunna, 3) Qiyas dvs. analogi-slutninger, 4) idjma aftale mellem islamiske retslærde.

Shiamuslimer - retning i islam (10%), som mener, at Ali er Muhammads rette efterfølger.

Shirk - flergudereri, som er en dødssynd i islam. Personer, som bedriver shirk, skal iflg. Koranen dræbes.

Spiseregler opstilles af Koran og Hadith, f.eks. sura 2,169 og 2,173-74.

Straf - 1) Quisas: gengældelse. 2) Diya: blodpenge i stedet for quisas. 3) Ta'zir: straf bestemt af den islamiske stat. 4) Hudud: straffe for forhold bl.a. ægetskabelige forhold omtalt og fastsat i Koranen.

Sunni islam - største retning i islam (85%), som følger Muhammads Sunna (sædvane).

Sura - Koranens indeling i 114 kapitler.

Søjle - fem søjler: Trosbekendelsen, bønnen, skatten, fasten, pilgrimsrejsen.

Takbir - at sige „Allahu akbar“ (Allah er større).

Taqija - foregivelse, at skjule sit ansigt, forvirre og lyve for at fremme islam eller redde sin ære.

Umma - fællesskabet af muslimer

Zakat - almisse.

Zina - hor, utugt.

LITTERATURLISTE

Blade: Focus, Der Spiegel, Stern, Etnika (Insams blad), Samvirke, Udfordringen, Mellemøstinformation (Center for Mellemøststudier, Odense universitet), Muslim i Norden, Khilafah, Aktuelle Fragen, Morgendämmerung (Islamisches Zentrum Hamburg, Islam hier und heute, Newsletter for Islamic Students, The Muslim World League Journal, Dansk Europamission.

Aviser: Dagen, Aftonbladet, Dagens Nyheter, Die Welt, Hamburger Abendblatt, Times, Ekstra Bladet, Politiken, Jyllands-Posten, BT, Berlingske Tidende, Kristeligt Dagblad, Børsen, Jydske Vestkysten, Fyns Stiftstidende, Nordjyllands Tidende, Århus Stiftstidende, Vejle Amts Folkeblad, Weekendavisen.

Bøger:

Andræ, T. og Widengren, G.: »Muhammad - hans liv og tro«. Stockholm 1967.

Asmussen, Jes Peter: »Islam«. Politikens Forlag, København.

Benedictsen, Åge Meyer: »Armenien, et folks liv og kamp gennem 2 årtusinder«. Gad. København 1925.

Brentjes, Burchard: »Drei Jahrtausende Armenien«. DDR Leipzig 1973.

Brigadier Gulzar Ahmed: »The Prophets Concept og War«. Delhi 1989.

Buhl, Frants: »Muhammads liv«. Revideret af Finn Hvidbjerg Hansen. Viborg 1998.

Capper, Samuel James: »The Haunting Horror in Armenia«. London 1896.

Din al-Islami aqwi: »Islam is the strongest«. Beirut 1983.

Esposio, John: »Islam and Politics«. Syracuse 1987.

Falaturi, A. og Tworuschka, U.: »A Guide to the Presentation of Islam in School Textbooks«. Published for The Islamic Scientific Academy, Köln, under titlen. »Der Islam im Unterricht« 1991.

Fregosi, Paul: »Jihad in the West - Muslim Conquests from the 7th to the 21th Centuries«. New York 1998. Prometheus Books.

Goodwin, James: »Price of Honour«. 1994.

Green, D.F. (har foretaget et udvalg) »Arab Theologians on Jews and Israel«, »The Fourth Conference of the Academy of Islamic Research«, Al Azhar, Cairo 1972, Geneve 1974.

Halckendorff, Elsebeth: »Samme Gud?« Kolding 2001.

Heitmeyer, Wilhelm/Müller, Joachim/Schröder, Helmut: »Verlocken der Fundamentalismus. Türkische Jugendliche in Deutschland.« Frankfurt am Main. 1997.

Hinrichsen, Chris: »Islam integration eller...« Kolding 1999.

»Hizb-ut-Tahrir«. London 1996. (Uden forfatternavn).

Huntinton, Samuel: »Clash of Civilizations«. New York.

Izetbegovic, Alija: »The Islamic Declaration«. Kopieret i Bosnien 1970. Eksemplar på Columbia University, New York.

Johnson, Paul: »Verdenshistorie«. Haslev 1986.

Kepel, Giles: »Muslim Extremism in Egypt«. Berkeley 1986.

Khomeiny, Ayatollah: »Principes, Politiques, Philosophiques, Sociaux & Religieux«. Editions libres Hallier, Paris 1979.

Khomeiny, Ayatollah: »Islamisk styre«. Oslo 1985.

Konzelmann, Gerhard: »Den islamiske udfordring«. Gad 1980.

Lewis, Bernhard: »The Political Language of Islam«. London 1988.

Mertensacker, Adelgunde: »Muslime erobrer Deutschland. Eine Dokumentation«. Lippstadt. 1998.

Nawal el Saadawi: »Evas skjulte ansigt - kvinder i den arabiske verden«. 1980.

Mellempfolkeligt Samvirke 1981.

Paret, Rudi: »Der Koran, Übersetzung«, Kohlhammer Verlag, Stuttgart, Berlin, Köln, Mainz. 1983.

Paret, Rudi: »Der Koran, Kommentar und Konkordanz«. Samme 1977.

Pryce - Jones, David: »The closed Circle«. London 1990.

Putzger, F.W.: »Historischer Weltatlas«. Bielefeldt, Berlin 1968.

Qutb, Muhammad: »Islam - den misforståede religion«. Alif forlag Danmark 1992 (typisk glorificerende bog for vesterlændinge).

Simonsen, Jørgen Bæk: »Islam i Danmark«. Holstebro 1990.

Skoven, Marie: »En uanstændig kærlighed«. Hovedland DK 1994.

Slot-Henriksen, Rolf: »Ren - uren - tilladt - forbudt«. Kolding 2000.

Slot-Henriksen, Rolf og Cain Geoffrey: »Islam i Norden«. Kolding 1999.

Spuler-Stegemann, Ursula: »Muslime in Deutschland«. Herder. Freiburg 1998.

Stolz, Rolf: »Kommt der Islam?« Herbig Verlag 1997.

Stolz, Rolf: »Die Mullahs am Rhein«. Herbig 1994

Taheri, Amir: »The Spirit of Allah«. London 1985.

Taheri, Amir: »Holy Terror, The Inside Story of Islamic Terrorism«. Hutchinson: London, Melbourne, Auckland, Johannesburg 1987

Tranholm Mikkelsen, Verner: »Islam«.

Ümit'i Mummad: »Die Islamische Verfassung«, Düsseldorf 1993.

Uden forfatternavn, forlag etc.: »Islams opfattelse af stat og samfund.« (Postboks 1286).

Vogt, Kari: »Kommet for å bli«. Oslo 1995.

Years, Pat: »The Decline of Eastern Christianity«.

Youssef, Michel: »Revolt against Modernity. Muslim Zealots and the West«. London 1986.

Ulfkotte, Udo: »Der Krieg in unseren Städten« Frankfurt am Main 2003

»**Mein Kampf**«
af Adolf Hitler
er siden 1999 optrykt
i det palæstinensisk-
kontrollerede Ramallah.
Den bliver solgt i mange
moskeer i dag.
Herunder i Danmark,
Sverige og Tyskland.

